

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Ta Muốn Tu Đạo

Chương 2: Họa Sát Thân

Chương 3: Mở Mang Trí Tuệ (Thượng)

Chương 4: Mở Mang Trí Tuệ (Hạ)

Chương 5: Về Quê Hương

Chương 6: Tống Tĩnh Di

Chương 7: Thầy Trò Gặp Nhau

Chương 8: Đi Nhầm Vào Ngã Rẽ Thiên Tài

Chương 9: Sơ Thí Nhân Lực

Chương 10: Lừa Dối Em Gái

Chương 11: Tiếp Tục Lừa Dối

Chương 12: Tiếp Lấy Lừa Dối

Chương 13: Nhật Được Một Cái Học Sinh Xấu

Chương 14: Xuyên Tinh Cử Thi Nhân

Chương 15: Vương Gia Vớt Thi Khách

Chương 16: Lão Vương Nghịch Tập

Chương 17: Truyền Thống Cấm Kỵ

Chương 18: Triều Triều Tịch Tịch

Chương 19: Mở To Lừa Dối

Chương 20: Tinh Quan Tướng Nữ Thuật

Chương 21: Âm Quỷ Quấy Phá

Chương 22: Tam Âm Phong Thủy Cục

Chương 23: Sơ Hiện Đạo Thuật

Chương 24: Cố Làm Ra Vẻ Huyền Bí

Chương 25: Năm Xưa Như Gió

Chương 26: Đan Đạo Quyền Thuật

Chương 27: Đạo Thuật

Chương 28: Vui Làm Cha Nuôi

Chương 29: Phù Thủy Chữa Bệnh

Chương 30: Chuẩn Bị Hết Năm Làm Ăn

Chương 31: Đã Qua Kim Tích

Mục lục

- Chương 1: Ta Muốn Tu Đạo
- Chương 2: Họa Sát Thân
- Chương 3: Mở Mang Trí Tuệ (Thượng)
- Chương 4: Mở Mang Trí Tuệ (Hạ)
- Chương 5: Về Quê Hương
- Chương 6: Tống Tĩnh Di
- Chương 7: Thầy Trò Gặp Nhau
- Chương 8: Đi Nhầm Vào Ngã Rẽ Thiên Tài
- Chương 9: Sơ Thí Nhãn Lực
- Chương 10: Lừa Dối Em Gái
- Chương 11: Tiếp Tục Lừa Dối
- Chương 12: Tiếp Lấy Lừa Dối
- Chương 13: Nhật Được Một Cái Học Sinh Xấu
- Chương 14: Xuyên Tinh Cản Thi Nhân
- Chương 15: Vương Gia Vớt Thi Khách
- Chương 16: Lão Vương Nghịch Tập
- Chương 17: Truyền Thống Cấm Ky
- Chương 18: Triều Triều Tịch Tịch
- Chương 19: Mở To Lừa Dối
- Chương 20: Tinh Quan Tướng Nữ Thuật
- Chương 21: Âm Quỷ Quấy Phá
- Chương 22: Tam Âm Phong Thủy Cục
- Chương 23: Sơ Hiện Đạo Thuật
- Chương 24: Cổ Làm Ra Về Huyền Bí
- Chương 25: Năm Xưa Như Gió
- Chương 26: Đan Đạo Quyền Thuật
- Chương 27: Đạo Thuật
- Chương 28: Vui Làm Cha Nuôi
- Chương 29: Phù Thủy Chữa Bệnh
- Chương 30: Chuẩn Bị Hết Năm Làm Ăn
- Chương 31: Đã Qua Kim Tích

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Ta Muốn Tu Đạo

“Ngày 28 tháng 7, âm lịch Ất năm cuối tháng sáu ba mươi, hải nam Ngọc Thiềm Quan chủ trì, Trương Chí Thuận đạo trưởng, Toàn Chân giáo long môn chính tông đời thứ hai mươi một truyền nhân, vũ hóa về cõi tiên, hưởng thọ 104 tuổi. Trước khi đi lòng có cảm giác, biết trước đại hạn kỳ hạn buông xuống, lấy hương canh tắm rửa, xuyên mới chỉ y, dọn dò môn nhân, thành kính tu hành. Dứt lời, kính trở về thanh hư, thăng thiên đắc đạo.”

Tầng mười hai mái nhà bên trên, trời trong nắng ấm, ánh nắng rực rỡ, Trương Hạo nhìn máy tính bảng lên tin tức, không nhận được cảm khái.

“Bây giờ xã hội này, Huyền Môn sa sút, lão tiền bối môn lần lượt qua đời.”

Trương Hạo thở dài than thở, buông xuống bình bản, đứng dậy, dưới cao nhìn xuống bao quát, lên trước mắt phồn hoa Trung Hải thị, hơi có mấy phần tiên phong đạo cốt ngạo nghễ.

Đã từng có em gái hỏi hần, “Tại sao không đi học cho giỏi, nhưng phải tu đạo?” Hần nói, “Tu đạo có thể thành tiên, đứng ở chỗ cao, mắt lạnh lãnh đạm nhìn hồng trần phàm tục, ta thích loại cảm giác này.”

Tự tại lúc này, “Phanh” một tiếng, lầu cuối cửa bị người đá văng, Trương Hạo sợ hết hồn, vội vàng kịp phản ứng, trong lòng âm thầm đạo khe năm, thúc giục tiên mướn phòng tới, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một bà bác trung niên mặt lạnh.

“U! Ngô bác gái tới, này đại trời lạnh, trên đỉnh lâu gió lớn, sắp đến trong phòng ngồi, ha ha.”

Trương Hạo ý vị mặt mày vui vẻ, bây giờ đã là tháng mười hai phần, một trận gió lạnh lướt qua, Trương Hạo kia gầy yếu thân thể, mặc lấy cũ nát áo bông, lạnh đến rùng mình một cái, nơi đó còn có một chút mới vừa rồi tiên phong đạo cốt.

Ngô bác gái khinh bỉ nhìn liếc mắt nhìn Trương Hạo, “Giao tiền mượn phòng, đã thiếu ba tháng tiền mượn phòng, một ngàn năm trăm khối.”

“Ha ha, bác gái người xem, ta trong tay cấp bách, có thể hay không gia hạn thêm mấy ngày.”

Trương Hạo cười càng sáng hơn, lăn lộn nhiều năm như vậy, biết rõ đưa tay không đánh người mặt tươi cười đạo lý.

Được rồi, hăn cũng phải thừa nhận, hăn chỉ tại cho mượn này lâu cuối nhà ở, bởi vì lâu cuối tiện nghi, nếu không này đại trời lạnh, người nào ăn no căng bụng tới lâu cuối nhìn xa tinh tướng, nhưng lập tức chính là lâu cuối một gian mười mấy thước vuông lều nhỏ phòng, tại Trung Hải thị này tấc đất tấc vàng thành phố lớn, cũng phải năm trăm khối một tháng.

“Gia hạn thêm rồi mấy ngày? Người ngược lại da mặt dày, lão nương đều hỏi đến nương ngừng.” Ngô bác gái lạnh giọng trách mắng, một mặt khinh bỉ, “Ta nói Trương Hạo a, người một cái tuổi còn trẻ tiểu tử, cả ngày không làm việc đàn hoàng, làm những thứ kia lừa gạt trò lừa bịp.”

“Ha ha...”

Trương Hạo vẫn là rục rĩ cười, thiếu tiền mượn phòng loại sự tình này, hăn đã sớm luyện lô hỏa thuần thanh, nhan giá trị so với thành tường chuyển queo còn đầy hơn.

“Cuối cùng ba ngày, thật sự nếu không giao tiền mượn phòng, đừng trách bác gái ta đuổi đi người.”

Đây coi như là xuống thông điệp cuối cùng rồi, nói xong, ngô bác gái xoay người rời đi, lưỡi nói nhảm nhiều.

“Ha ha, bác gái yên tâm, trong ba ngày nhất định nộp hết.”

Trương Hạo còn một mặt cười, trong lòng nhưng là âm thầm kêu khổ.

Trương Hạo không phải Trung Hải thị người, hẳn là đứa cô nhi, theo Trường giang dòng sông đáp xuống, một mực bay tới An Dương Huyện Thành Nam Trấn Vương gia thôn, trong thôn có một vị cô quả lão đạo sĩ, để giúp người làm mai táng cùng xem phong thủy là nghiệp, cũng tự hẳn sư phụ, sư phụ tuổi tác đã cao, thu hẳn làm một đứa ma học trò.

Mấy năm trước, sư phụ qua đời, lưu lại tiền gửi ngân hàng miễn cưỡng để cho hẳn học xong rồi cao trung, tốt nghiệp trung học sau, Trương Hạo mới mười tám tuổi, đi ngay trong thành, một lần lộn chính là bốn năm, tam giáo cửu lưu đi giang hồ một bộ kia, hẳn ngược lại học được một lần, nhưng đạo sĩ bốn phận, hẳn lại quên mất không sai biệt lắm.

Không khỏi không thừa nhận, có chút ngành nghề là yêu cầu thiên phú, Trương Hạo từ nhỏ thông minh, nhưng lại không có tu đạo thiên phú, đạo thư nhớ thuộc lòng, đến vận dụng thời điểm, lại một chữ cũng không biết.

Cũng tỷ như phong thủy kham dư, trong sách nói địa hình kết cấu như thế nào như thế nào, đạo lý hẳn đều biết, nhưng chính là nhìn sai, thiếu một phần nhãn lực, về phần đạo gia chính tông đan đạo thuật, hẳn càng là rơi vào trong sương mù.

Mà hẳn lại từ nhỏ thể nhược, mặc dù một mực kiên trì luyện nội gia quyền, nhưng luyện cùng trong công viên lão thái thái đánh Thái Cực giống

nhau, loại trừ hoạt động một chút gân cốt, chút nào không có luyện được đạo thư bên trong miêu tả loại cảm giác đó, vẫn như cũ còn là một bộ thể nhược hèn mọn bộ dáng.

Đương nhiên, Huyền Môn học, không phải phạm phu tục tử có thể hiểu ra, nhìn tổng quát lịch sử cổ đại, có thể ở này một đường có thành tựu người, ít lại càng ít, đều là mấy trăm năm vừa ra kỳ nhân dị sĩ, mà đạo giáo tự Hán triều bắt đầu, truyền hai ngàn năm, cũng chỉ mấy cái như vậy có thể đếm được trên đầu ngón tay nhân vật.

Trương Hạo thừa nhận, chính mình chỉ là một bình thường phạm phu tục tử, nhưng vào chuyến đi này, cũng phải ăn cơm sống qua ngày, chỉ đành phải lấy xem tướng đoán mệnh lừa dối là nghiệp, thành một cái giang hồ thuật sĩ, nhưng hãn quá trẻ tuổi, làm chuyến đi này sẽ không người nào là trẻ tuổi, làm ăn quá kém, ngay cả cuộc sống đều không thể duy trì.

Số từ: 1174

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Họa Sát Thân

“Ai...”

Trương Hạo thở dài than thở, lăn lộn thảm đạm như vậy, có chút tâm lực tiêu tụy.

Xuất ra bình bản, này trên người hẳn đáng giá tiền nhất một món Đông Đông, là hẳn vận khí tốt, tại cổ đường phố nhật được, hẳn suy tính đem này bình bản mua, hẳn là giá trị hai ngàn khối, đủ giao tiền mượn phòng.

Bất quá tỉ mỉ nghĩ lại, này bình bản là trái táo bài, hai ngàn khối quá thua thiệt, hay là tìm người vay tiền đi, trước vượt qua này cửa ải khó, ngày mai sẽ đi công trường tìm một cục gạch sống, từ từ đem thiếu nợ bổ túc.

Trương Hạo cọ xát dưới lâu vô tuyến, nhảy ra QQ, cho Đường Tiểu Uyển phát một cái tin nhắn ngắn, “Tiểu Uyển muội muội, có thể mượn ta hai ngàn đồng tiền sao, giang hồ cấp cứu.”

Hẳn quá nghèo, thời gian qua độc lai độc vãng, tại Trung Hải thị lăn lộn lâu như vậy, cũng không bằng hữu gì, cái tên này kêu Đường Tiểu Uyển nữ hài, vẫn là tháng trước mới nhận biết, hơn nữa còn là chỉ học sinh.

Đường Tiểu Uyển mới mười lăm tuổi, mới vừa lên cao nhất, thành tích học tập rất giỏi, người cũng có được ngoan ngoãn đáng yêu tình lệ, là trường học của bọn họ hoa khôi của trường, chỉ là thời kỳ trưởng thành thiếu nữ, có chút phản nghịch cùng quật cường.

Tháng trước, Trương Hạo tại cổ đường phố bày hàng vỉa hè đoán mệnh, Đường Tiểu Uyển cùng mấy cái đồng học đến cổ đường phố du ngoạn, nhất

thời hứng thú, tìm hẵn xem tướng.

Lấy hẵn kia vụng về nhãn lực, xem tướng đoán mệnh đều dựa vào lừa dối, mà mấy cái học sinh đảng cũng chỉ là nhàm chán tìm thú vui, đoán mệnh gì đó, hoàn toàn không có coi là chuyện to tát, ngược lại hẵn hít hà một ít nông thôn quý quái huyền văn, để cho Đường Tiểu Uyển thật tò mò, tiểu nữ sinh mà, liền thích nghe quý cố sự, vì vậy liền thường xuyên đến cổ đường phố tìm hẵn, này thường xuyên qua lại, hai người liền quen thuộc rồi.

Đường Tiểu Uyển gia cảnh rất tốt, mỗi tuần lễ tiền xài vặt chính là mấy đại trăm, hẵn mượn hai ngàn khối cấp cứu, dường như cũng không hại đến đại thể.

Bất quá Trương Hạo trong lòng, lại thấy có chút xấu hổ, hẵn một người đàn ông, lại lừa dối tiểu nữ sinh vay tiền, nam nhân tự ái thật sự không đã thương nổi, nhưng, một phen tiền làm khó anh hùng hán.

Qua một lúc lâu, Đường Tiểu Uyển thơ hồi âm, “Ân ân!”

Thấy Đường Tiểu Uyển đáp ứng, Trương Hạo ngẫm thầm thở phào nhẹ nhõm, vay tiền loại sự tình này, thật sự có chút khó mà mở miệng, cũng còn khá hẵn nhan giá trị luyện dày, vội vàng hồi phục, “Cổ đường phố, gặp ở chỗ cũ.”

Trương Hạo trở về nhà đổi một thân cũ trường sam, đeo lên một bộ lão kính râm, gánh lên ăn cơm gia hỏa, bảng hiệu viết là “Trương người mù thần toán”, hoàn toàn là tên giang hồ lừa bịp đáng điếu, chuẩn bị lại cổ đường phố bày hàng vỉa hè, mười khối một cái, lừa dối một là một cái.

Đến cổ đường phố, đoán mệnh gia hỏa đều mang lên, có bộ dáng thủ làm ăn, bên cạnh mấy cái đồng hành thấy hẵn tới, chào hỏi mặt mày vui vẻ, “Trương người mù, hôm nay tới sớm a.”

“Ha ha, mấy vị thúc sớm a.”

Trương Hạo cũng là nở nụ cười, mấy năm này vào nam ra bắc, lăn lộn khéo léo, biết rõ này đi giang hồ con đường, thấy người tiếng người mà nói, gặp quý nói chuyện hoang đường, chính gọi là đồng hành là oan gia, này cổ đường phố làm ăn, làm một cái thì ít một cái, nhưng mặt mũi còn bắt chuyện rất thân thiết.

“Trương người mù, thúc nhìn người hôm nay ấn đường biến thành màu đen, cẩn thận có họa sát thân.”

Mấy cái đồng hành tựa như cười mà không phải cười, tiểu tử này liền một cái kẻ quấy rối, tuổi còn trẻ, còn giả bộ không thấy, người khác vừa nhìn chính là biết là lừa dối, đem bọn họ danh tiếng đều bôi xấu.

“Chúng ta người tu hành, chú trọng gặp dữ hóa lành, không sợ huyết quang.”

Trương Hạo ngoài cười nhưng trong không cười, trong lòng mắng to khe năm, huyết quang muội người, tiểu gia nhưng là đọc qua cao trung người, chưa bao giờ mê tín, dựa vào là lừa dối ăn cơm, quả nhiên tại tiểu gia trước mặt chơi đùa một bộ này, trở về đọc nhiều mấy cuốn sách đi.

Lúc này, một chiếc Hummer vào cổ đường phố, đi xuống mấy cái Âu phục đại hán, đi thẳng tới Trương Hạo gian hàng trước.

Trương Hạo sững sờ, này nha tình huống gì, tới làm ăn lớn?

Mấy cái đồng hành chính là cười trên nỗi đau của người khác, sáng sớm hôm nay đã có người tới tra Trương Hạo căn cơ, nghe nói tiểu tử này lừa gạt người ta khuê nữ, bị người ta cha mẹ phát hiện, bây giờ tìm tới cửa.

“Người chính là Trương Hạo?” Dẫn đầu đại hán hỏi.

“Há, ta là Trương Hạo, các vị đại ca là muốn xem tướng đoán mệnh?”
Trương Hạo yếu ớt hỏi, nhìn điệu bộ này, dường như lai giả bất thiện, trong lòng vội vàng tự định giá một lần, hẳn gần đây không có dẫn đến người nào đi.

“Tiểu vương bát đản, chính là người lừa gạt tiểu thư của chúng ta, đánh cho ta.”

Đại hán quát lạnh một tiếng, mấy người chen nhau lên, hoàn toàn không cho Trương Hạo giải thích cơ hội, đập phá gian hàng, quăng lên quả đấm tạt đánh.

Trương Hạo mặc dù luyện mấy tay quyền thuật, nhưng đều là động tác võ thuật đẹp, nơi đó chống đỡ được bữa tiệc này quần đấu, bị đánh sưng mặt sưng mũi, ôm đầu kêu thảm thiết.

“Đại ca, đừng đánh, đừng đánh, oan uổng, oan uổng a.”

Trương Hạo chật vật xin tha, bị đánh chẳng biết tại sao, hẳn tuy là cái lừa dối, nhưng chưa từng lừa gạt nữ nhân a.

“Nhãi con, còn dám kêu oan uổng, này tin nhắn ngắn là người phát?”

Đại hán lấy điện thoại di động ra, treo Đường Tiểu Uyển QQ, chính là Trương Hạo vay tiền tin tức.

Số từ: 1216

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Mở Mang Trí Tuệ (Thượng)

Trương Hạo không ngốc, lập tức hiểu được, Đường Tiểu Uyển còn là một không hiểu chuyện tiểu nữ sinh, trong nhà có cha mẹ, phát hiện cùng một cái kháng gặp lừa gạt giang hồ thuật sĩ có qua lại, hơn nữa này giang hồ thuật sĩ vẫn là người tuổi trẻ, bây giờ xã hội loạn như vậy, người ta cha mẹ sẽ như thế nào muốn? Hiển nhiên cho là hẳn là một tên lường gạt, mà hẳn còn mở miệng vay tiền, nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

“Hiểu lầm, hiểu lầm a.” Trương Hạo buồn rầu khóc.

“Tiểu tử, chúng ta đường tổng tâm thiện, lần này dạy cho người một bài học, trong vòng ba ngày, rút ra khỏi Trung Hải thị, nếu không buổi tối đi đường đêm coi chừng.”

Bỏ lại một câu lời độc ác, mấy người lên xe, ra cổ đường phố.

“Trương người mù, thúc mới vừa nói gì đó tới, cẩn thận họa sát thân!”
Mấy cái đồng hành hài hước cười, lại có mấy phần khinh bỉ.

Giang hồ có câu cách ngôn, ngàn vạn lần chớ dẫn đến nữ nhân trẻ nít, Trương Hạo tiểu tử này, lại dám lừa gạt tiểu nữ nhân, chơi đùa một tay “Lừa đảo cục”, bị người ta cha mẹ tìm tới cửa, đánh một trận tính dễ dàng, nếu như gặp phải lòng dạ ác độc, trực tiếp tìm người ném đá giấu tay.

“Người tuổi trẻ a, làm chúng ta chuyến đi này, coi như nhìn sai, đó cũng không phải là lừa gạt, chỉ là học nghệ không tinh, ngàn vạn lần chớ học bọn lừa đảo trò lừa bịp, đây chính là phạm vào giang hồ kiêng kỵ.”

Một cái lão đồng hành lời nói thấm thía nói, lừa gạt những thứ kia tịch mịch khuê các phú bà cũng liền thôi, quả nhiên lừa gạt tiểu nữ oa, quả thực táng tận lương tâm.

“Mẹ kiếp, ta thật lòng là bị oan uổng.”

Cảm nhận được mấy cái đồng hành khinh bỉ, Trương Hạo là người cảm nhận bồ hòn mà im, có nổi khổ không nói được, này giới ạ bực nào khe năm.

Cái gọi là “Bọn lừa đảo”, đây là thời kỳ cũ gọi, chỉ những thứ kia đặc biệt lừa gạt nữ nhân ăn cơm tiểu bạch kiểm, tại giang hồ trong vòng, “Lừa đảo” cùng “Người què”, có thể nói là chuột chạy qua đường người người kêu đánh, mặc dù lấy thuật lừa gạt mà sống giang tương phái, cũng rất là coi thường.

“Tê đại, cũng còn khá không có đánh chết, trong lúc này hải thị là không sống được nữa rồi.”

Trương Hạo xoa xoa khuôn mặt, xanh tím một khối đau, tiền không có mượn được, còn bị đánh cho một trận, gian hàng cũng đập phá, còn đe dọa hấn cút ra khỏi Trung Hải thị.

Thu thập rách nát đồ vật, Trương Hạo lặng lẽ rời đi.

Cổ đường phố làm đều là truyền thống ngành nghề, thủ công nghệ, ăn vặt, đồ cổ, đoán mệnh, họa đường nhân chờ một chút, Trương Hạo trong lòng phiền muộn, một người chẳng có mục tiêu đi tới.

Bên đường có cái nông dân đại thúc, xách một cái con rùa đen thét rao hàng, “Trần Thủy Long Quy, đại bổ u, tiện nghi bán.”

Mấy cái du khách vây xem, nông dân đại thúc khoe khoang than thở lão Quy, nói là trong thôn giếng nước Trần Thủy Long Vương, đã dưỡng ba

trăm năm, chính tông lão linh quy.

Trương Hạo nghe được “Trấn thủy” hai chữ, cũng sinh lòng hiếu kỳ, qua nhìn một cái.

Trấn thủy, đây là phong thủy kham dư ý kiến, cổ nhân ở trong nước dưỡng mấy chỉ cá tôm con rùa đen, giám thị chất lượng nước, nếu như chất lượng nước có biến, hoặc là nước dơ, hoặc là đầu độc, cá tôm con rùa đen sẽ biểu hiện khác thường, đồn rằng “Trấn thủy”, nhưng lâu ngày, trấn thủy thành một loại tập tục, gia đình giàu có trấn thủy, dưỡng đều là kỳ trân phẩm loại, cùng hiện tại người có tiền dưỡng sủng vật giống nhau, càng kỳ trân lại càng quý giá.

Mà phẩm loại càng kỳ trân, chuyện lạ cũng càng nhiều, có chút trấn thủy đồ vật, thọ nguyên vô cùng kéo dài, nghe nói đều tu luyện thành tinh, thế hệ trước người nhà quê, rất nhiều phương diện này tinh quái huyền văn.

Bất quá, người lão tinh, Quy lão linh, bất kỳ vật gì sống được quá lâu, đều có chút quỷ dị chỗ, này con rùa đen cũng không biết là gì đó phẩm loại, mu rùa đỏ nhạt, đầu thật đúng là có mấy phần giống long, vây xem người cũng càng ngày càng nhiều.

Tự tại lúc này, một tiếng xe gắn máy nổ ầm, có người kinh hoàng hô to, “Mau tránh ra, chân phanh hỏng rồi!”

Mọi người sợ đến cực kỳ sợ hãi, vội vàng né tránh, đầu đường nhất thời đại loạn.

Trương Hạo vừa nhìn, xe gắn máy hướng bên này đụng tới, sợ đến té trên đất, liền lăn một vòng tránh, mắng to khe năm, hù chết bé ngoan rồi.

Mà kia bán con rùa đen đại thúc cũng hoảng hồn, người tránh ra, con rùa đen lại rơi trên mặt đất, xe gắn máy ép tới, đem con rùa đen nghiền thành

thịt bằm, một vệt đỏ ngầu quy máu bắn tung toé, vừa vắn bắn vào Trương Hạo trong mắt.

Trương Hạo chỉ cảm thấy trong mắt một đỏ, nóng bỏng đau, phảng phất tại trên lửa đốt, một cỗ nóng bỏng khí xuyên vào trong mắt.

“Ai u, ánh mắt ta...”

Trương Hạo vội vàng dụi mắt, quy huyết lại sờ vào cặp mắt, càng thêm nóng bỏng đau nhức, giống như hỏa lưu đổ vào trong mắt, Trương Hạo kinh hãi, tê dại, tai bay vạ gió a, chẳng lẽ hẳn thật muốn thành trượng người mù.

Nhưng nóng bỏng sau đó, trong mắt đột nhiên xông ra một cỗ trong veo khí, chảy xuôi toàn thân, phảng phất có một tầng vô hình ràng buộc bị phá vỡ, Trương Hạo cả người thoải mái, suy nghĩ thanh minh.

Cũng không biết là hấn ảo giác, làm hấn lần nữa mở mắt ra, cảnh tượng trước mắt, tựa hồ trở nên càng thêm rõ ràng, mơ hồ có một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm giác, thiên cùng người, người với người, người tự thân, tựa hồ cũng mang theo một cỗ từ nơi sâu xa huyền diệu, nhưng cụ thể là gì đó, hấn cũng không nói rõ ràng, giống như liên tiếp lộn xộn bừa bãi con số, người bình thường không cảm thấy gì đó, nhưng số học gia thấy lại đặc biệt cảm giác.

Số từ: 1237

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Mở Mang Trí Tuệ (Hạ)

Trương Hạo kinh nghi bất định, ánh mắt đưa mắt nhìn, muốn xem được càng thêm rõ ràng, nhưng hăn cũng không biết, hăn con người, vậy mà tách ra một cái vòng bên trong, giống như hai cái con người nặng chồng lên nhau.

Ánh mắt đưa mắt nhìn, hai cái con người sau đó co rút lại, giống như điều chỉnh ống kính tiêu cự, trong mắt của hăn cảnh tượng, cũng là lộn một cái biến hóa: Chỉ thấy hình ảnh màu sắc rút đi, tựa hồ không có ảo ảnh rồi quấy nhiễu, hết thấy đều trở nên càng thêm thuần túy, lấy hai màu đen trắng làm chủ, trên bầu trời, mặt trời một đám lửa đỏ, còn có chợt lóe chợt lóe tinh thần, ban ngày, hăn càng nhìn đến tinh thần.

Vừa nhìn về phía trong đám người, trắng đen ở giữa, có mấy đạo yếu ớt hồng quang, là mấy cái khí huyết thịnh vượng người tuổi trẻ, ngoài ra còn có mấy đạo quang hoa, đều là mấy cái khí vũ bất phàm người, mặc dù rất yếu ớt, nhưng ở trắng đen cảnh tượng bên trong, lại phi thường nổi bật.

“Đây là... Âm Dương hai khí, thiên tượng tinh thần, còn có người Tinh Khí Thần Quang?”

Trương Hạo giờ phút này suy nghĩ, dị thường thanh minh, lập tức đổi mặt đạo thư bên trong miêu tả.

Nhưng chỉ chớp mắt, chỉ cảm thấy cả người hư thoát vô lực, mắt tối sầm lại, đầu óc quay cuồng, phảng phất trong nháy mắt hút hết trong cơ thể sở hữu khí lực, co quắp mà ngã trên mặt đất phát run, giống như phát động kinh giống như.

Bất quá giờ phút này mọi người một đoàn loạn, xe gấn máy đụng vào bên đường, cũng còn khá không có thương tổn đến người, nhưng nông dân đại thúc con rùa đen chết, kéo lại mô tơ tài xế, đòi bồi thường, chung quanh người đi đường thấy nơi này xảy ra chuyện, đều tới vây xem tham gia náo nhiệt, cũng không người để ý Trương Hạo.

Trương Hạo co quắp một hồi, này mới tỉnh hồn lại, cũng không kịp tra cứu mới vừa rồi ảo giác, mau rời đi, thầm mắng hôm nay gặp quý, mới vừa bị đánh cho một trận, cái này lại thiếu chút nữa bị xảy ra tai nạn xe cộ.

Ra cổ đường phố, Trương Hạo không dám nữa đi lang thang, đi rồi second-hand tiệm máy vi tính, đem nhặt được cái kia bình bản bán, vô lương thương gia, quá đặc biệt mẫu thân hổ cha rồi, quả nhiên chỉ cho hăn một ngàn năm trăm khối.

Trương Hạo buồn rầu, một ngàn năm trăm khối vừa vặn đủ hăn giao tiền mượn phòng, túi áo bên trong còn có hơn ba trăm khối tiền lẻ, đây là hăn sở hữu tích súc.

Trở lại lầu cuối nhà cấp 4, tìm ngô bác gái nộp hết rồi tiền mượn phòng, thấy Trương Hạo một mặt sừng mặt sừng mũi, lấy làm gì đó không thấy được ánh sáng thủ đoạn bị người đánh, ngô bác gái rất là khinh bỉ, Trương Hạo cũng không có giải thích thêm, chỉ nói mình trả phòng, ngày mai sẽ rời đi trung hải.

Buổi tối, Trương Hạo thu thập hành trang, hăn hành trang rất đơn giản, cũng liền mấy món cũ nát quần áo.

Thu thập xong, Trương Hạo nằm ở trên giường, trong lòng mê mang, suy tính, này trời đất bao la, Trung Hải thị cũng lẫn lộn không đi, hăn lại nên đi nơi nào?

Hăn chỉ là một cô nhi, không chỗ nương tựa, từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, muốn thân cao không có thân cao, muốn tướng mạo không có tướng

mạo, lại không trình độ học vấn không có bối cảnh, đi ra lăn lộn vài năm, ngược lại kiến thức trong thành phần hoa, học được chút ít lừa gạt tay nghề, chẳng làm nên trò trống gì, bị người mắt lạnh khinh miệt.

Thật ra thì hãn yêu cầu cũng không cao, tu đạo thành tiên chuyện, hãn biết rõ đó là không thực tế, hãn chỉ muốn trải qua liền giống như người bình thường là đủ rồi, có một phần ổn định làm việc, có một cái an ổn chỗ ở, mỗi ngày trải qua chân thật, nếu như lại có một cái tướng mạo cùng vóc người cũng còn tính trung đẳng bạn gái, vậy thì cảm tạ ông trời già.

Về phần tốt hơn cuộc sống và bạn gái, hãn chưa từng hy vọng xa vời qua, cũng không gì đó rất cao thượng nhân sinh hoạch định hoặc mục tiêu, kiếm tiền sống qua ngày, đây chính là hãn một cái bình thường tiểu dân ý tưởng.

“Đúng rồi, ta có thể trở về nông thôn!”

Trương Hạo linh cơ chợt lóe, cũng không biết có phải hay không là bởi vì quy huyết đập vào mắt khai khiếu, hãn ý nghĩ so với lúc trước càng thêm rõ ràng bén nhạy, lập tức nghĩ tới vấn đề mấu chốt.

Hãn trong thành lăn lộn không đi, bởi vì hãn thấp cổ bé họng, không có quan hệ giữa người với người, chỉ dựa vào bày hàng via hè lừa dối, mười khối một cái, thật sự không kiếm được vài đồng tiền, nhưng hãn về quê hương, tình huống này hoàn toàn bất đồng.

Đầu tiên, sư phụ làm cả đời đạo sĩ, mười dặm tám hương đều biết, hãn thừa kế sư phụ y bát, quan hệ cơ sở thì có.

Thứ yếu, bây giờ chính sách so với mấy năm trước mở ra, cho phép thổ táng, hãn có thể giúp người làm tang sự, ăn người chết cơm, tùy tiện một cái cũng phải mấy trăm khối.

Lần nữa, mấy năm này nông dân đều kiếm tiền, xây phòng mới không ít, người nhà quê cũng tin một bộ này, hẳn có thể giúp người nhìn cái phòng cơ phong thủy gì đó, án luật lệ, ít nhất cũng phải thu thág nguyệt đỏ, một trăm hai mươi khối.

Cuối cùng, trong nhà còn có mảnh đất nhỏ, hẳn có thể loại chút thức ăn gì đó, ăn uống không cần buồn, mà bình thường lúc nhàn rỗi rồi, còn có thể đi trong huyện thành bày hàng vỉa hè, nhìn cái tướng, tính cái mệnh, hoặc là lấy cái tên gì, kiếm chút thu nhập thêm cũng dễ dàng, cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua tiêu dao tự tại.

“Liên quyết định như vậy, về quê hương.” Trương Hạo trong lòng xoay ngang, cũng lười suy nghĩ nhiều, rất nhanh thì chìm vào giấc ngủ.

Số từ: 1194

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Về Quê Hương

Ngày thứ hai, Trương Hạo sáng sớm thức dậy, công lên cũ nát bao vải dầy, đi rời trạm xe lửa.

Trung Hải thị khoảng cách trong nhà hăn còn rất xa khoảng cách, ngồi xe lửa được một ngày một đêm, cũng còn khá bọn họ huyện thành thì có trạm xe lửa, nửa đường không cần đổi xe.

Bây giờ đã là tháng mười hai, xe lửa cũng bắt đầu chật chội, mà Trung Hải thị là ** ** một đường thành phố lớn, miệng người đông đảo, chỗ bán vé hàng trước lấy đội ngũ thật dài.

Từ lúc sư phụ qua đời, Trương Hạo tốt nghiệp trung học, không ràng buộc, mấy năm này một mực ở bên ngoài đi giang hồ, cái này còn là lần đầu tiên trở về.

Thật vất vả xếp hàng đến, vừa hỏi vé xe, lại muốn hơn 100 khối, Trương Hạo trong lòng hoàn toàn khe năm, người nghèo liền xe cũng không ngồi nổi, hăn túi áo bên trong chỉ còn lại hơn ba trăm khối tiền lẻ, thật sự không đủ thương nổi, không thể làm gì khác hơn là bán một trương vé đứng, tám mươi hai khối.

Lại đi phụ cận siêu thị, mua nước suối cùng mì ăn liền, chuẩn bị tại trên xe lửa ăn.

Sau đó ngay tại phòng sau xe chờ xe, ngày hôm qua bị đánh, trên mặt bầm tím còn không có tiêu tan, người khác thấy hăn bộ dáng kia, cũng để cho được xa xa.

Trương Hạo trong lúc rảnh rỗi, nhìn lấy trước mắt người đến người đi, một trương lại một khuôn mặt, có chút bàng hoàng, vẻ này huyền diệu cảm giác lại xông lên đầu, tựa hồ mỗi người tướng mạo, hãn đều đặc biệt có linh cảm, giống như số học gia nhìn liên tiếp lộn xộn bừa bãi nhưng lại mang theo nào đó thần bí quy luật con số.

“Người này khóe mắt đau khổ trong lòng, là khắc thân mệnh... Người này quyền cốt nhô cao, được thời đặc ý, phải là gần đây lên chức, nhưng ánh mắt đục ngầu thiên cận, cũng liền vị trí này rồi... Người này chân mày uể oải, gần đây làm việc không thuận... Ồ? Ba người này thật kỳ quái, hai nam một nữ, nữ tử cùng bên trái nam tử có vợ chồng tướng, hiển nhiên là một đôi, nhưng ngôn hành cử chỉ ở giữa, lại cùng bên phải nam tử mặt mũi truyền thần, khí tức hòa vào nhau, chẳng lẽ hàng này là cách vách lão Vương, hắc hắc... Còn có người này vầng trán cao... Người này xấu xí...”

Trương Hạo đột nhiên cảm thấy, những người này tướng mạo, cùng đạo thư bên trong miêu tả đối mặt số, loại cảm giác này quá huyền diệu.

Hãn lúc trước xem tướng, luôn cảm thấy thiếu một phần nhãn lực, nhưng lúc này, hãn liếc mắt một liềm thấy xuyên thấu qua, không chỉ là người, chung quanh hết thấy sự vật cùng không gian bố trí, toàn bộ thiên địa vạn vật, hãn đều cảm giác tuyệt không thể tả.

“Linh huyết đập vào mắt, cho ta khai khiếu?”

Trương Hạo như có sở ngộ, trong lòng không hiểu ung dung, nhất định là bởi vì cái kia Trấn Thủy Long Quy huyết.

Ánh mắt đông lại một cái, con người co rút lại, một lớn một nhỏ hai cái con người chùng lên nhau, ánh mắt trở nên không gì sánh được thâm thúy, cảnh tượng trước mắt, cũng thay đổi vì hai màu đen trắng âm dương tầm nhìn.

Hắn có thể rõ ràng nhìn đến Âm Dương hai khí, thiên tượng tinh thần, Tinh Khí Thần Quang chờ một chút, loại cảm giác này càng thêm huyền diệu, giống như mở ra một cánh «Đạo Đức Kinh» miêu tả “Chúng diệu chi môn”, nhìn đến thiên địa Đại Đạo Bản Nguyên.

Tự tại lúc này, trắng đen ở giữa, một vệt hào quang xuất hiện, này quang hoa phi thường tuyệt vời, nội liễm mà ngưng tụ, giống như một khối mỹ ngọc, sáng bóng đầy đặn, từ trong bên trong lộ ra, rực rỡ tươi đẹp giác xuất sắc, còn cách một tầng vách tường đại sảnh, hẳn đều đã thấy, có thể thấy này quang hoa khí tràng mạnh mẽ đến mức nào.

Sau một khắc, chỉ thấy này đoàn quang hoa vào phòng sau xe, đúng là một vị hai mươi lăm hai mươi sáu cao quý mỹ thiếu phụ, đoan trang ưu nhã khí chất, đạm trang thực mỹ dung nhan, giản lược thời thượng ăn mặc, lập tức đưa đến không ít người mặt bên nhìn lên.

Mà Trương Hạo cũng nhìn đến, toàn bộ phòng sau xe khí cơ, đều lấy nữ nhân này làm trọng tâm, buồn chán nàng đi tới kia, thủy chung là mọi người âm thầm nhìn chăm chú tiêu điểm.

“Thật là mạnh mẽ Tinh Khí Thần Quang, còn có một cỗ văn tú khí, chẳng lẽ nữ nhân này là cái học bá, đọc sách minh lý, tu dưỡng thành công, đã đạt đến luyện tinh hóa khí cảnh giới?”

Trương Hạo cảm thấy kinh nghi, lại theo thói quen nhìn về phía nữ nhân hạ thân, trong lòng “Hắc hắc” cười một tiếng, ám đạo tốt một đôi đùi đẹp, mà đùi đẹp phần gốc nơi đó, tinh khí củng cố, nguyên âm chí thuần, đều hai mươi lăm hai mươi sáu rồi, lại còn là một con nít, đoán chừng là chòm Sư Tử thánh đấu sĩ đi.

“Này ánh mắt thật là dễ sử dụng, nhìn em gái vừa nhìn một cái chuẩn, cạc cạc!”

Không khỏi không thừa nhận, Trương Hạo người này rất hèn mọn, rất vô sỉ, được thần thông thì nhìn nữ nhân.

Tống Tĩnh Di tìm một chỗ trống ngồi xuống, xuất ra bình bản, thon dài ôn nhu ngón tay, lật xem văn kiện, mới vừa giao luận văn tiến sĩ, nhìn lại một lần có cái gì không sơ suất.

Nữ nhân đều là nhạy cảm, Tống Tĩnh Di tựa hồ phát giác gì đó, theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, đúng dịp thấy một người trẻ tuổi trực lẳng lẳng nhìn nàng.

“Ừ?”

Tống Tĩnh Di đệ nhất phản ảnh là sai ngạc, người trẻ tuổi này ánh mắt, thật sâu thúy, tốt trong veo, nghiêm túc chuyên chú, hẳn rất chiêu nữ sinh thích đi.

Nhưng ngay sau đó, Tống Tĩnh Di liền nhú mỹ mi, người này một mặt hèn mọn, bị đánh sừng mặt sừng mũi, vẫn còn mặt mang cười đều, sắc mê mê nhìn nàng, hiển nhiên không phải là cái gì người đứng đắn.

Số từ: 1195

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tống Tĩnh Di

Tống Tĩnh Di sinh lòng chán ghét, đứng dậy, muốn đổi chỗ, nhưng mà đúng vào lúc này, Trương Hạo chính nhìn xuất thần, chỉ cảm thấy một trận hư thoát đánh tới, mắt tối sầm lại, mắt trợn trắng, đầu óc quay cuồng, ngã ở trên ghế co quắp, giống như phát động kinh giống như.

Bên cạnh mấy người nhìn thấy một màn này, giật nảy mình, nhanh chóng tránh ra, một mặt không liên quan ta sự tình bộ dáng,

Bây giờ xã hội này, vạn nhất bị ỷ lại vào, vậy thì phiền toái, huống chi người trẻ tuổi này sưng mặt sưng mũi, vừa nhìn liền biết không phải là người tốt.

“Có người phát bệnh rồi, là động kinh!”

Cũng không biết người nào kêu một tiếng, lập tức kinh động chung quanh, đưa đến mọi người vây xem, lại không ai dám lên đi đỡ một cái.

Tống Tĩnh Di cũng sợ đến cả kinh, người này mới vừa rồi còn sắc mê mê nhìn nàng, đột nhiên liền mắt trợn trắng co quắp phát bệnh, trong đầu nghĩ, còn nhỏ tuổi không học giỏi, đáng đời có báo ứng, nhưng mạng người quan trọng, chung quanh lại không người dám nâng, Tống Tĩnh Di than thở lòng người lạnh lùng, mà nàng tự nhận có học thành, giáo thư dục nhân, nếu như cũng không đi đỡ, thật sự có chút không đạo đức.

Tống Tĩnh Di do dự một chút, vẫn là đi tới đỡ dậy Trương Hạo, hỏi, “Tiểu huynh đệ, người không sao chứ, có muốn hay không kêu xe cứu thương?”

Trương Hạo co quắp được lợi hại, bất tỉnh nhân sự, nước miếng đều chảy ra, vừa vắn lưu tại Tống Tĩnh Di trên chân đẹp, mọi người nhìn thấy một màn này, trái tim đều gấp.

Co quắp trong chốc lát, Trương Hạo hòa hoãn, nhìn trước mắt mỹ thiếu phụ, thơm tho ưu nhã con gái hương quanh quẩn, Trương Hạo trong lòng ý vị cảm kích, âm thầm hít một hơi thật sâu, như vậy cao cấp có khí chất mỹ nữ, mặc dù tại Trung Hải thị cũng khó gặp.

“Không việc gì, không cần kêu xe cứu thương, bệnh cũ, rút ra vài cái là tốt rồi.”

Trương Hạo một mặt mỉm cười, tận lực làm cho mình lộ ra rất có phong phạm, nhưng hãn một bên lau qua nước miếng, vừa nhìn chăm chăm Tống Tĩnh Di đùi đẹp nhìn, thật sự có chút hèn mọn.

Thấy nước miếng chảy tới Tống Tĩnh Di trên chân, Trương Hạo trong lòng áy náy, “Thật xin lỗi a, ta không phải cố ý, giúp người lau.”

Vừa nói, Trương Hạo liền đưa tay sờ về phía rồi Tống Tĩnh Di đùi đẹp, thật ra thì nước miếng đã thấm thấu vải vóc, lau là lau không hết rồi, lại vừa vắn sờ thật sự.

Tống Tĩnh Di vội vàng không kịp chuẩn bị, bị Trương Hạo một tay mò tới đùi đẹp, nữ nhân nhạy cảm khu vực, Tống Tĩnh Di mặt đẹp ửng hồng, theo bản năng kẹp chặt chân, vội vàng nói, “Không cần, không liên quan, chính ta lau là được rồi.”

Thấy này mỹ thiếu phụ một mặt thẹn thùng bộ dáng, Trương Hạo cũng lập tức phản ứng lại, đã biết là tại sờ đùi đẹp a, há bỏ qua cho cơ hội trời cho, trong tay dùng sức bóp một hồi, mò tới đùi đẹp bên trong, ám đạo một cái thoải mái, lúc này mới lưu luyến không rời thu hồi lại.

Tống Tĩnh Di cảm nhận được Trương Hạo trong tay dùng sức, vừa xấu hổ vừa tức giận, người này cặn bã, rõ ràng là cố ý khinh bạc nàng, âm thầm hối hận xuất thủ tướng nâng, làm dơ quần, còn bị chiếm tiện nghi, hận không được cho người này cặn bã một bạt tai.

Nhưng này trước mặt mọi người, Tống Tĩnh Di cũng không tiện kéo xuống mặt mũi, chỉ đành phải đứng dậy rời đi.

Mọi người thấy Trương Hạo không việc gì, cũng đều tản, phòng sau xe lại khôi phục như cũ.

Trương Hạo cũng tĩnh tâm xuống, hồi tưởng mới vừa rồi phát động kinh tình cảnh.

Mở ra âm dương tầm nhìn, yêu cầu rất nhiều tiêu hao, hãn thân thể yếu, khí huyết thiếu thốn, theo không kịp tiêu hao, cả người co quắp phát run, đây là chuyển hóa trong cơ thể chứa đựng năng lượng, giống như nhiệt độ quá lạnh người sẽ phát run giống nhau, hoặc là vận động dữ dội sau đó, thể lực theo không kịp, cũng sẽ cảm giác phát run.

Nhưng thân thể là hết thảy cơ sở, nếu như hãn không chút kiêng kỵ mở âm dương tầm nhìn, cưỡng ép tiêu hao, nhiều lần, nhất định hao tổn căn cơ.

“Còn phải luyện nhiều quyền, tăng cường thể chất, Cố Bản Bồi Nguyên, này mới là căn bản.”

Trương Hạo lòng có hiểu ra, không dám lại dùng linh tinh âm dương tầm nhìn.

Hai giờ chiều, xe lửa tới.

Đi theo đám người đi vào, tìm tới chỗ ở mình buồng xe, lên xe.

Trương Hạo là vé đứng, không có chỗ ngồi, xa như vậy chặng đường, đứng cũng quá mệt mỏi, phải dựa vào tại buồng xe xó xỉnh, ngồi trên chiếu.

Hắn mấy năm nay vào nam ra bắc, lăn lộn nhiều cái thành thị, sớm thành cáo già, ngồi xe lửa loại sự tình này, hắn rất có kinh nghiệm, bây giờ ngồi đầy, nửa đường có người xuống xe, chỗ ngồi liền trống không, cho nên hắn ngồi xe lửa bình thường đều mua vé đứng.

Xe lửa xuất phát, ra Trung Hải thị, Trương Hạo xuyên thấu qua cửa sổ xe, nhìn đến xa xa núi sông cảnh tượng, cái loại này huyền diệu cảm giác, để cho trong lòng của hắn nhanh chóng hồi tưởng đạo thư bên trong miêu tả, dãy núi địa thế, phong thủy kết cấu, liếc mắt tỰu nhìn thấu rồi.

Trương Hạo yên lặng tại huyền diệu bên trong, trong lúc vô tình, trên đường trải qua mấy cái trạm xe, nhưng buồn rầu là, xuống người lại lên người, trong xe ngồi hoàn toàn, hắn chính là không tìm được chỗ ngồi trống.

Số từ: 1133

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thầy Trò Gặp Nhau

Chạng vạng tối, nên ăn cơm tối, nhân viên tàu đẩy thức ăn kêu mua, trên xe lửa cơm quý, rất nhiều người đều chính mình mang theo mì ăn liền, bất quá bây giờ mì gói nhiều người, trên xe máy nước uống cung ứng không kịp, nước đều không đốt lên.

Trương Hạo không đi xúm lại, chuẩn bị chậm một chút mới mì gói.

Trời vào đêm, trên xe cũng yên tĩnh lại, tất cả mọi người dựa vào bên trái chỗ ngồi ngủ, có vài người không ngủ được, chơi lấy điện thoại di động, đêm đông đường đi, lắng nghe bên ngoài vù vù gió lạnh tiếng, lúc nào cũng dễ dàng như vậy khiến người tâm lý tịch mịch.

Trương Hạo xuất ra mì ăn liền, ngâm một thùng, một người đứng ở buồng xe xó xỉnh, trông coi chính mình cũ nát bao vải dày, an tĩnh ăn, tình cảnh này, không nói ra chán nản.

Ăn một thùng, Trương Hạo cảm giác còn không có ăn no,

Cũng không biết vì sao, hẳn cảm giác hôm nay khẩu vị rất tốt, cũng có tinh thần, cảm giác tràn đầy khí lực, không giống lấy trước như vậy suy yếu, cả ngày cũng muốn ngủ gà ngủ gật, thờ ơ vô tình.

“Chẳng lẽ khai khiếu, liền thân thể cũng thay đổi mạnh?”

Trương Hạo trong lòng kinh nghi, cảm thấy có khả năng này, hẳn từ nhỏ thể nhược, bất kể thế nào rèn luyện đều không dùng, sư phụ nói hẳn Tiên Thiên không lành lặn, hẳn là sinh non, kinh lạc bế tắc, khí hư mệt mỏi.

Hắn muốn, cha mẹ vứt bỏ hắn, phỏng chừng cũng là bởi vì nguyên nhân này đi.

Lắc đầu một cái, không thèm nghĩ nữa kia chưa từng gặp mặt cha mẹ, hắn Trương Hạo Thiên sinh địa dưỡng, ăn Bách gia cơm lớn lên, mặc dù thể nhược, lại từ nhỏ thông minh, lập chí muốn tu đạo thành tiên, bây giờ khai khiếu, đúng là hắn đạo duyên.

Lại đi ngâm một thùng mì ăn liền, tiếp tục đứng ở nơi đó an tĩnh ăn.

Tự tại lúc này, có người đi tới, chính là Trương Hạo tại phòng sau xe thấy cao quý mỹ thiếu phụ.

Tống Tĩnh Di đi phòng vệ sinh, lại không nhìn đến xó xỉnh một bên Trương Hạo, giày cao gót vấp ở Trương Hạo chân, “A!” Một tiếng kêu nhỏ, Tống Tĩnh Di đảo đảo ngã xuống.

Cũng còn khá Trương Hạo tay mắt lạnh lẽo, cơ hồ là theo bản năng xuất thủ đỡ, nhưng hắn là ngồi dưới đất, Tống Tĩnh Di là đứng, này hướng lên vừa đỡ, vừa vịn vịn ở Tống Tĩnh Di ** ** lên.

Trương Hạo chỉ cảm thấy nắm trong tay lấy mềm yếu ** **, trong lòng âm thầm thoải mái, còn nhẹ nhàng xoa bóp một cái.

Mà Tống Tĩnh Di vội vàng đứng vững, cảm nhận được ** ** lên khác thường, một hồi liền căng thẳng, xa lạ tê dại, thân thể mềm mại không tự chủ được một trận khẽ run, lúc này lúng túng được đỏ mặt.

“Thật xin lỗi, ta không thấy người...” Tống Tĩnh Di vội vàng xin lỗi, nhưng lời đến một nửa, thấy rõ trước mắt người tuổi trẻ, Tống Tĩnh Di liền ngây ngẩn, tại sao là người này cận bã?

“Ây...”

Trương Hạo cũng là kinh ngạc, liếc mắt một cái liền nhận ra mỹ thiếu phụ, nhưng ở phòng sau xe, hăn là mở ra âm dương tầm nhìn, thấy được bản chất, lại không để ý mặt ngoài dung mạo, giờ phút này lại nhìn một cái, quả thật là cái đại mỹ nữ, đoan chính thanh nhã ưu nhã, điềm tĩnh thục mỹ.

Hơn nữa, hăn cảm thấy này mỹ thiếu phụ tốt nhìn quen mắt, giật mình, suy nghĩ thanh tích bén nhọn, lập tức nhớ lại mấy năm trước tại huyện thành học trung học, giáo ngữ văn giờ học lão sư, cũng là bọn hăn chủ nhiệm lớp —— Tống Tĩnh Di!

Tống Tĩnh Di trong lòng tức giận, người này cận bã nhất định là cố ý, lòng mang ý đồ xấu, trốn ở chỗ này muốn hèn mọn nàng.

Nhưng nhìn đến Trương Hạo một người lẻ loi đứng ở buồng xe xó xỉnh, bên cạnh bày đặt cũ nát bao vải dày, trong tay bưng mì gói, thân thể gầy yếu, ăn mặc quê mùa, trên mặt xanh tím một khối, nhìn kỹ, thật có mấy phần người thiếu niên ngây thơ, đáng thương bộ dáng, để cho Tống Tĩnh Di trong lòng không hiểu mềm nhũn.

“Hăn vẫn cái không hiểu chuyện hài tử, lại có bệnh, ta xong rồi mà tích cực đây?”

Tống Tĩnh Di trong lòng than thở, nhìn về phía Trương Hạo ánh mắt cũng thêm mấy phần ôn nhu, nói, “Trùng hợp như vậy, là người a, mới vừa rồi không thấy người ở nơi này, không có đi lên người đi.”

“Ha ha, không có, không có đi lên.”

Trương Hạo một mặt cười, trong lòng cũng cảm thấy thật là đúng dịp, hăn chuẩn bị trở về nông thôn, cái này thì gặp quê hương người quen, hơn nữa còn là hăn cao trung lão sư.

“Người là Tống lão sư đi, ta thiếu chút nữa không nhận ra người.”

Trương Hạo từ nhỏ chịu truyền thống đạo nghĩa dạy dỗ, biết rõ truyền đạo thụ nghiệp ân, đối với lão sư vẫn là vô cùng tôn kính.

Đương nhiên, hẳn quên, mới vừa rồi còn chiêm Tống lão sư tiện nghi.

“Ừ?”

Tống Tĩnh Di sững sốt một chút, người này quả nhiên nhận biết nàng, lần nữa quan sát Trương Hạo, Tống Tĩnh Di có chút ngỡ ngàng, hiển nhiên không nhớ Trương Hạo là ai.

“Tống lão sư, ta là Trương Hạo, mấy năm trước ở trong An Dương Huyện học, lớp mười hai thời điểm, người tới lớp chúng ta.”

Trương Hạo vừa nhắc, Tống Tĩnh Di lập tức nghĩ tới, đó là bốn năm trước rồi, nàng mới từ bắc sư ra ngoài đến, đến An Dương trung học âm giáo, đó là nàng mang nhóm đầu tiên học sinh, cũng là ấn tượng khắc sâu nhất một nhóm, trong đó có Trương Hạo, Trương Hạo là nàng thích nhất học sinh, không ai sánh bằng, chính là thích nhất.

Số từ: 1147

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Đi Nhầm Vào Ngã Rẽ Thiên Tài

“Người là Trương Hạo?” Tống Tĩnh Di không nhìn được kinh ngạc, lại quan sát một lần Trương Hạo, mơ hồ còn có mấy phần lúc trước bóng dáng, “Trời ơi! Thật là Trương Hạo, người thế nào...”

Tống Tĩnh Di có chút không thể tin được, trước mắt cái này chán nản thanh niên, một mặt hèn mọn, lại là đã từng vị thiên tài kia thông minh học sinh ngoan.

Là, Trương Hạo là một thiên tài!

Mặc dù hăn từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, nhưng ông trời già là công bình, cho hăn một cái thông minh đầu óc, học giỏi, thành tích cho tới bây giờ đều là số một, cho dù tại huyện thành trường trung học trọng điểm, vẫn là số một, lại bởi vì gia cảnh không được, hiểu chuyện được sớm, chăm chỉ cố gắng, mỗi ngày hướng lên, rất chiêu lão sư thích.

Mà thi vào trường cao đẳng, Trương Hạo càng là được toàn tỉnh số một, là văn khoa Trạng nguyên.

Bất quá thi vào trường cao đẳng kết thúc, ra trường thi, thành tích còn xa xa không có đi ra, Trương Hạo liền im tiếng thu mình lại rồi, không người biết rõ hăn đi kia, chỉ là có đồng học lời đồn đãi, nói Trương Hạo bị một cái ngoại quốc đại học nổi danh trúng tuyển, đã xuất ngoại.

Tống Tĩnh Di coi như lão sư chủ nhiệm lớp, thành tích sau khi ra ngoài, còn đi Trương Hạo trong nhà đi tìm.

Cũng là cái kia, Tống Tĩnh Di biết Trương Hạo tình trạng gia đình, lại nghe người trong thôn nói, Trương Hạo xuất gia đi tu tiên, nàng đương thời chỉ cảm thấy buồn cười, cũng cho là Trương Hạo là bị một cái ngoại quốc đại học nổi danh trúng tuyển.

Nhưng giờ phút này, Trương Hạo ngay tại trước mắt nàng, chán nản thành bộ dáng này, cũng khó trách Tống Tĩnh Di một điểm không nhận ra được.

Là, Trương Hạo từng thông minh hơn người, thường lấy Trương Tam Phong, Vương Trùng Dương, Trần Đoàn lão tổ chờ đạo giáo Tiên Nhân so sánh, thi vào trường cao đẳng kết thúc, hẳn cũng noi theo những thứ kia Tiên Nhân, dạo chơi tứ phương, tu hành đại đạo, hẳn cho là mình cũng là Thần Tiên, chỉ là sau đó thấy nhiều rồi đảo quốc tác phẩm, hẳn mới bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai mình lấy trước kia là trong truyền thuyết “Trung hai bệnh”.

Mà thực tế cũng quá tàn khốc, chính là đem một cái Thần Tiên thiếu niên đánh bóng thành miệng đầy lừa dối giang hồ thuật sĩ, liền sinh kế đều không thể duy trì, bây giờ lẩn lộn không đi, còn muốn về quê hương, dựa vào lúc trước danh tiếng kiếm cơm, nhan giá trị mỏng người, thật đúng là không dám trở về thấy Giang Đông phụ lão.

“Trương Hạo, người mấy năm này đi làm gì?” Tống Tĩnh Di hỏi, trong lòng không nhịn được chua chua.

“Trong nhà của ta nghèo, không kham nổi đại học, sau khi tốt nghiệp phải đi trong thành làm việc, cất ít tiền, sau đó làm làm ăn, nhưng vận khí không tốt lắm, làm ăn thua thiệt, cảm giác có chút mệt mỏi, muốn về nhà nghỉ ngơi một thời gian.”

Trương Hạo thuận miệng chính là biên cố sự, nói một bộ một bộ, hẳn cũng không nói mình là xem tướng đoán mệnh, chung quy này nghề

nghiệp, tại đại đa số trong mắt đều là phong kiến mê tín.

“Ai là nói nhà nghèo không thể lên đại học, có thể xin giúp học tập vay tiền.”

Tống Tĩnh Di nghe thẳng đau lòng, là Trương Hạo cảm thấy đáng tiếc, thật tốt học sinh a, cứ như vậy lãng phí, còn nhỏ tuổi liền đi ra ngoài đi làm kiếm tiền, còn một người gây dựng sự nghiệp, nhất định ăn thật nhiều van nài đi, nhìn này chán nản đáng về, là thua thiệt mất hết vốn liếng.

“Hơn nữa, người thi vào trường cao đẳng toàn tỉnh số một, trường học còn chuẩn bị cho người phát ba chục ngàn khối học bổng, đủ người lên đại học, nhưng thi vào trường cao đẳng xong sẽ không thấy người người.”

“Cái gì? Còn có ba chục ngàn khối học bổng!”

Trương Hạo sợ nghèo, vừa nghe đến tiền, ánh mắt sáng rực lên, ám đạo khe năm.

Lúc trước quá xung động, sớm biết có nhiều tiền như vậy, hẳn liền đăng hoàng học đại học rồi, tính một lần, bây giờ cũng nên tốt nghiệp đại học, có lẽ hẳn đang ngồi ở một cái trong phòng làm việc, năm tiền lương hàng năm mấy trăm ngàn, khoe khoang than thở quý quái huyền văn trên chộc tiểu bí. Chơi đùa, lúc nhàn rồi rồi liền giả bộ một bức gì đó, ngày đó mới thật là tiêu dao a.

Trương Hạo một cỗ sức hồi hận, nhưng thành tích vật này, cũng liền ở trong trường học mới hữu dụng, ra trường học, rằm đều không đáng.

“Bọn người một chờ, ta đi trước một hồi.. Phòng vệ sinh.”

Tống Tĩnh Di là đi phòng rửa tay, gặp phải Trương Hạo, này một trẻ nãi, có chút ghen nóng nảy, nhưng đối mặt một cái đại nam sinh, vẫn là chính mình lúc trước học sinh, không nhìn được mặt đẹp ửng hồng.

“Ồ!”

Trương Hạo vội vàng gật đầu, cũng chú ý tới Tống lão sư mặc tiểu bộ dáng, hai cái thon dài đùi đẹp thật chặt kẹp, Trương Hạo trong lòng thẳng lắc lự, len lén nhiều hơn mấy lần.

Tống Tĩnh Di nhanh đi rồi phòng vệ sinh, cũng không biết vì sao, nàng luôn cảm thấy Trương Hạo một mặt cười đều, ở sau lưng nhìn lén nàng xui xẻo dạng, Tống Tĩnh Di vừa xấu hổ vừa tức giận, người này biến hóa quá lớn, lấy trước như vậy đơn thuần nghiêm túc đệ tử tốt, nhưng bây giờ biến thành cái này hèn mọn bộ dáng.

Số từ: 1098

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Sơ Thí Nhãn Lực

Qua một lúc lâu, Tống Tĩnh Di theo phòng vệ sinh đi ra, thấy Trương Hạo còn ngồi ở chỗ đó ăn mì gói, Tống Tĩnh Di trong lòng hiện lên mềm mại, đứa nhỏ này là một cô nhi, một người bên ngoài, đưa mắt không quen, gây dựng sự nghiệp còn thất bại, cũng thật đáng thương.

“Người thế nào ngồi trên đất, khí trời lạnh, coi chừng bị lạnh.” Tống Tĩnh Di quan tâm hỏi.

“Vé xe xúm lại, ta không mua được tòa vé, chỉ có vé đứng rồi, cái này không đứng mệt mỗi sao, tựu tùy tiện ngồi.”

Trương Hạo lừa dối nói đạo, mặc dù lẩn lộn một bộ suy dạng, nhưng là không muốn để cho người khác biết hẳn suy được triệt để như vậy, liền một trương tòa vé cũng không mua nổi, nam nhân mà, dù sao cũng phải muốn mấy phần nghèo mặt mũi.

“Đến chỗ của ta ngồi đi, chúng ta chen một chút.” Tống Tĩnh Di nói, “Đúng rồi, người trên mặt thương...”

“Không việc gì, không cần thận té.”

Trương Hạo đương nhiên không dám nói là lừa dối người tiểu nữ sinh, sau đó bị người ta cha mẹ gọi người đánh.

Nhưng Tống Tĩnh Di cũng không ngốc, thương thế kia rõ ràng cho thấy bị người đánh, không biết Trương Hạo làm là làm ăn gì, bất quá Tống Tĩnh Di cũng không hỏi nhiều, giúp Trương Hạo nhắc lên bao vải dầy, đi nàng nơi đó ngồi chung.

Trương Hạo cũng không cự tuyệt, hòa mỹ thiếu phụ lão sư đẩy cùng nhau, hăn cầu cũng không được, mấy ngum lớn ăn xong mì gói, đi theo đi qua.

Tống Tĩnh Di vị trí là hai người tòa, bên cạnh còn có một cái trẻ tuổi đàn bà, đối diện là ba người sinh viên đại học bộ dáng nữ hài, thấy được giả bộ, hăn là cùng đi ra ngoài du lịch, tinh thần sức còn rất tốt, chen chúc chung một chỗ chơi đùa điện thoại di động.

Nhắc tới cũng khéo léo, lúc này xe lửa vừa vắn vào trạm, trẻ tuổi kia đàn bà xuống xe, trống ra chỗ ngồi.

Trương Hạo trong lòng buồn rầu, sớm không dưới chậm không dưới, hết lần này tới lần khác tại lúc mấu chốt này xuống, này giờ ạ bức nào khe nằm, cùng Tống Tĩnh Di đẩy cùng nhau cơ hội không có, chỉ đành phải một người một tòa, xe lửa tiếp tục này đêm đông đường xá.

Đối diện ba người kia đại học nữ sinh thấy Tống Tĩnh Di trở lại, lễ phép cười chào hỏi, đường đi buồn khổ, đại gia cũng tán gẫu mấy câu, miễn cưỡng tính nhận thức, mà Tống Tĩnh Di lớn như vậy mỹ nữ, vô luận đi đến nơi nào đều là tiêu điểm, nhân duyên tốt vô cùng, nhưng nhìn Tống Tĩnh Di mang về Trương Hạo, một mặt bầm tím, ăn mặc quê mùa cũ nát, không giống như là người tốt.

Ba cái đại học nữ sinh đều tò mò, vị này thời thượng tịnh lệ tỷ tỷ, từ đâu nhận biết một cái như vậy không tốt đại thúc.

“Đây là ta lúc trước học sinh, không nghĩ đến ở trên xe ngẫu nhiên gặp phải.” Tống Tĩnh Di rất có tu dưỡng, ngôn ngữ khéo léo, mặt đẹp mỉm cười.

“Ồ!”

Ba nữ sinh không nhận được xấu hổ, nguyên lai hàng này là tịnh lệ tỷ tỷ học sinh, một mặt tang thương, các nàng còn tưởng rằng là đại thúc.

“Ha ha, ba vị mỹ nữ được a.”

Trương Hạo cũng mỉm cười chào hỏi, lăn lộn vài năm giang hồ cơm, bát kể là người nào, cũng có thể đông lập tây xả thối hơn mấy câu.

“Người tốt.” Ba nữ sinh cũng lễ phép chào hỏi.

“Các người là đi Xuyên tỉnh đi.”

Trương Hạo thuận miệng nói chuyện tào lao, đánh giá ba nữ sinh tướng mạo, tâm tư nhưng là động một cái, sao không nhân cơ hội thử một chút chính mình nhãn lực, cũng thuận tiện kiếm mấy cái thu nhập thêm, hãn trong túi chỉ có hai trăm khối, về nhà ăn uống thu xếp còn không có chỗ dựa.

“Đúng vậy, chúng ta đi Xuyên tỉnh chơi đùa.”

“Là đi gặp bạn trai đi.” Trương Hạo chỉ trung gian nữ sinh kia, vừa chỉ chỉ bên cạnh hai nữ sinh, nói, “Nhưng thật ra là nàng muốn đi, hai người các người chỉ là theo nàng, thuận tiện cũng đi du lịch, đúng không?”

“A! Làm sao người biết?” Ba nữ sinh kinh ngạc, người này cũng biết các nàng hành trình kế hoạch.

Tống Tĩnh Di cũng là kinh ngạc, Trương Hạo thế nào người khác đi thấy bạn trai, coi như đây là đoán bậy bạ, nhưng đoán được cũng quá chuẩn xác đi, liền này ba nữ sinh lấy ai là chủ đều đã đoán đúng.

Thấy mấy người kinh ngạc biểu tình, Trương Hạo chính là một mặt cao thâm mặt trác bộ dáng, hãn nhãn lực quả nhiên tiến bộ.

Trung gian nữ sinh kia, khoe mắt ngậm cười uốn lượn, khuôn mặt có vôi vàng vui sướng ý, lại có mấy phần ngượng ngùng dè dặt, đây là “Hồng Loan thiên hi” chi tướng, nói trắng ra là, chính là thiếu nữ hoài xuân.

Mà một cái hoài xuân nữ sinh, thật xa từ trung hải đến Xuyên tỉnh đi du lịch, bên người lại không bạn trai, chỉ có hai cái khuê mật chị em gái, như vậy rất hiển nhiên, là cố ý đi gặp bạn trai.

“Người năm nay mười chín tuổi, hẳn là đọc năm thứ nhất đại học rồi, bạn trai là cao trung lúc nói đi, tốt nghiệp trung học, đại học nơi khác, bình thường hẳn rất ít gặp mặt.”

Trương Hạo cười nói, chỉ cần tìm được một cái vết cắt, trong lòng của hẳn cũng đã suy tính được thất thất bát bát.

“Làm sao người biết Hiểu Hiểu cùng nàng bạn trai chuyện? Sẽ không phải là ta môn trường học đồng học đi, ngầm niệm Hiểu Hiểu, một mực theo dõi điều tra.”

Ba nữ sinh cảnh giác, một mặt hồ nghi nhìn Trương Hạo.

Tống Tĩnh Di cũng nhìn Trương Hạo, người này sẽ không thật là theo dõi người ta đi, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, này cũng không khả năng a.

“Đừng nhìn ta như vậy, ta tại sao có thể là các người đồng học.” Trương Hạo không nói gì, đầu năm nay học sinh nữ tử, trí tưởng tượng cũng quá phong phú, nói, “Trong nhà của ta là nông thôn đạo sĩ, tổ truyền rồi mấy chiêu xem tướng đoán mệnh bản sự, ta chỉ là nhìn người tướng mạo suy tính.”

Số từ: 1232

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Lừa Dối Em Gái

“Oa! Người biết nhìn về phía đoán mệnh?”

Ba nữ sinh lập tức tò mò, không nói trước có tin hay không một bộ này, ít nhất rảnh rồi buồn chán, có hiếu kỳ đồ vật có thể giải buồn bực.

Tống Tĩnh Di phản ứng lại, lúc này mới nhớ tới, biết rõ Trương Hạo là một cô nhi, bị một cái cô quả đạo sĩ thu dưỡng, học được chút ít xem tướng đoán mệnh tay nghề cũng bình thường.

Mà Tống Tĩnh Di là một vị tiến sĩ học giả, đối với huyền học thái độ, cũng không phải là giống như người bình thường như vậy phủ định, cho rằng là lừa gạt, ngược lại nàng học thuật chuyên nghiệp lĩnh vực, cùng truyền thống văn hóa tiếp xúc, vì vậy đối với huyền học cũng có chút hiểu, thấy Trương Hạo nói đến xem tướng đoán mệnh, Tống Tĩnh Di cũng tới hứng thú.

“Trương Hạo, người là tính thể nào đi ra?” Tống Tĩnh Di hỏi, “Ta cho là mọi việc đều có căn cứ, không có khả năng vô căn cứ ra kết luận, xem tướng đoán mệnh cũng không ngoại lệ.”

Trương Hạo sững sờ, không nghĩ đến Tống lão sư sẽ như vậy hỏi hấn, còn nghiêm trang tham khảo học thuật bộ dáng, chòm Sư Tử hoàng kim thánh đấu sĩ, quả nhiên lợi hại, như thế tích cực, há chẳng phải là quấy rối hấn tốt cực, vội vàng lừa dối đạo, “Đây là thiên cơ, không thể nói bậy bạ.”

“Bất quá vị mỹ nữ này, người nên chú ý, ta xem người tướng mạo, chỉ sợ...” Trương Hạo đem đề tài xé trở lại, nhưng lời đến một nửa, lại muốn nói lại thôi, cố ý giả bộ lên rồi bực.

Quả nhiên, nữ sinh kia vào bầy, liền vội vàng hỏi, “Chỉ sợ gì đó? Cao nhân, người liền nói chứ, chớ bán cái nút.”

Bên cạnh hai nữ sinh cũng là không hài lòng, người này cố ý treo các nàng khẩu vị.

“Ba vị hiểu lầm, không phải ta không nói, là nhà ta bên trong có tổ huấn, xem tướng cho người đoán mệnh, đây là lấy trộm thiên cơ chuyện, có nhân quả báo ứng.”

Trương Hạo một mặt mở giọng đùa giỡn, trong lòng lại tự định giá, này ba cái trẻ tuổi em gái không hiểu chuyện, bên cạnh còn có Tống Tĩnh Di lão sư tại, hẳn cũng không thể nói thẳng đòi tiền, nếu không thì làm lộ, mà làm chuyển đi này cảnh giới tối cao, là người khác chủ động cầu người thu tiền.

“Thật ra thì ta cũng không tin một bộ này, bất quá trong nhà tổ huấn, là lão tổ tông truyền xuống quy củ, đoán mệnh muốn thu tiền, không ai nợ ai, thật sự quá hổ cha, rõ ràng là biến đổi phương pháp muốn tiền.”

Trương Hạo một cổ sức nhổ nước bọt, giả bộ rất buồn rầu đáng vẻ, chơi một tay lấy lui làm tiền.

“Hi hi! Nhà người thật là có điểm cái hổ a.”

Ba nữ sinh bị Trương Hạo bộ dáng chọc cười, một trận cười đùa, lòng dễ phòng cũng buông xuống.

Mà trung gian nữ sinh kia, quan tâm sẽ bị loạn, thà tin là có, không thể không tin, thấy Trương Hạo coi là cũng rất chuẩn, không giống loạn gặp, nói, “Ta đây cho người tiền, người giúp ta tính một chút.”

“Chuyện này...” Trương Hạo chứa do dự một chút, “Thu tiền không tốt lắm đâu, ta cũng không phải là giang hồ thuật sĩ.”

“Người người này thật là phiền phức, cho người coi vậy đi, người còn nói có quy củ muốn thu tiền, cho người tiền đi, người lại không muốn.” Nữ sinh móc bóp ra, rất là dứt khoát hỏi, “Nhà người đoán mệnh bao nhiêu tiền một cái?”

Trương Hạo cười thầm, vẫn là những học sinh này em gái đơn thuần a, thuận miệng mấy câu lừa dối, cái này thì ngoan ngoãn đưa tiền rồi.

Nhìn sang nữ sinh trong bao tiền, đều là tiền lớn tử, bây giờ học sinh đảng thật là có tiền a, Trương Hạo biết rõ xem tình thế hành sự chi đạo, tương đối có thành tựu cười một tiếng, “Ha ha, thu tiền rồi coi như xong, nếu không như vậy, người tùy tiện cho một trương, ngũ giác một khối đều được, ý tứ ý tứ là đủ rồi.”

“Vậy cũng tốt, ta tùy tiện cho rồi.”

Nữ sinh cũng không để ý, chuẩn bị lấy tiền, trong đầu nghĩ, lúc trước không có coi số mạng, không biết giá cả như thế nào, hẳn không tiện nghi đi, cho quá ít ngược ngừng xuất thủ, cho nhiều rồi lại có chút đau lòng, hơi do dự một chút, ở chính giữa rút một trương năm mươi khối.

Trương Hạo vừa thấy năm mươi khối, trợn cả mắt lên rồi, bù đắp được hẳn tại cổ đường phố lừa dối năm cái rồi, vội vàng nhận lấy, nhưng hẳn cũng không nói nhiều tiền hoặc là tiền thiếu, bởi vì bên cạnh còn có hai cái học sinh, hẳn chuẩn bị cùng nhau lừa rồi rồi.

Trước ỗn một tay, bên cạnh hai cái học sinh sẽ không đậy, đợi một hồi đưa tiền thời điểm, khẳng định cũng là án cái giá này,

“Bây giờ thu tiền, không ai nợ ai, có thể nói đi.” Nữ sinh thúc giục.

“Ừ, cái này hả.” Trương Hạo bắt đầu nói chuyện, “Chính gọi là âm dương thay nhau mà biến hóa chi, lâu mà cực, cực mà chuyên, ngược lại dễ, dễ mà sinh biến hóa vậy.”

Trương Hạo nói một trận huyền ngữ, biết rõ ba nữ sinh nghe không hiểu, vậy thì đúng rồi, lừa dối liền chú trọng một cái loạn xạ, nói trước cho người đầu óc choáng váng, không có nhận thức, không việc gì cũng có thể làm ra chuyện.

“Hai người nơi khác thẳng xa, xa liền gặp, quýnh lên liền dễ dàng có biến cho nên.” Trương Hạo dừng một chút, tiếp tục nói, “Nam thuần dương, nữ thuộc Âm, Dương lại được vậy, âm thì nhu vậy, Cương giả dễ dàng đi cực đoan, nhu thì dễ dàng không có chủ kiến, đây chính là vấn đề.”

“Này vấn đề gì?”

Nữ sinh kia nhú mày, vòng tới vòng lui, để cho nàng càng nghe càng hồ đồ.

Số từ: 1159

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tiếp Tục Lừa Dối

“Em gái a, mặt ngoài không nhìn ra vấn đề, thật ra thì chính là vấn đề lớn nhất.”

Trương Hạo nghiêm túc nói, “Người suy nghĩ một chút, một đôi nam nữ trẻ tuổi, nơi khác yêu, quá lâu không gặp, thật xa chạy tới, nam một cảm động, tiểu biệt thẳng tâm hôn, vốn là huyết khí phương cương, bây giờ lại cương càng thêm cương, mà nữ lại không chủ kiến, người nói sẽ xảy ra chuyện gì?”

Lời nói này rất rõ ràng, liền Tống Tĩnh Di cũng không nhịn được đỏ mặt, Trương Hạo người này, lại còn nói người ta làm chuyện kia.

Còn nữ kia sinh khuôn mặt nhỏ nhắn mặc cỡ đồ bồng, bên cạnh hai cái chị em gái cũng một mặt buồn cười, đi theo ồn ào lên, thật ra thì này mặc cỡ đề tài, các nàng xuất phát trước ngay tại đàm luận.

“Các người còn nhỏ, lại vừa là nơi khác yêu, mà đại học là mạng sống con người đường ba lối rẽ, đối với xã hội giá trị quan, cơ hồ đều từ nơi này chính thức mỗi người một ngã, các người quá lâu không gặp mặt, có lẽ cảm tình vẫn tốt nhưng giá trị quan bất đồng rồi, ngàn vạn lần chớ nhất thời xung động, hối hận cả đời.”

Trương Hạo tận tình khuyên bảo, lời kéo đạo lý lớn, hơi có mấy phần dẫn dắt lạc đường tiểu nữ sinh bộ dáng, biết lấy lý, lấy tình động, sau đó thu hồi lại đến, lại nên nói huyền rồi.

“Mặt người có Hồng Loan, tướng có thiên hi, khí huyết Luân Hồi chi xung quanh mà kỳ hạn, âm hoàn toàn thủy triều lên xuống kỳ hạn mà chi

xung quanh, gần đây bảy ngày, hồng vận ngay đầu, nhưng người thiên linh có một đạo sát khí, khổ tận cam lai, vận cực mà sinh bi thương, có một kiếp số.”

Trương Hạo nghiêm trang, nhìn này ba nữ sinh biểu tình, hiển nhiên nghe không hiểu hẳn nói cái gì,

Tống Tĩnh Di nhưng là đồ mặt, nghe hiểu Trương Hạo mà nói, người này quả nhiên có thể nhìn ra sinh lý nữ nhân chu kỳ, lại nghĩ đến Trương Hạo nhìn nàng ánh mắt, Tống Tĩnh Di trong lòng tức giận, người này đều học được cái gì đó thứ lộn xộn, càng như thế hạ lưu xấu xa.

Bất quá hạ lưu về hạ lưu, Tống Tĩnh Di cũng phải thừa nhận, Trương Hạo nói cũng rất đúng.

Nữ nhân ở sinh lý chu kỳ thời điểm, tâm tình không được, dễ dàng cảm giác cô độc tịch mịch, muốn người đi cùng, là tâm lý phòng tuyến rất yếu đuối, rất dễ dàng bị nam nhân thuận lợi, cũng dễ dàng mang thai, nữ sinh này còn nhỏ, lại vẫn còn đang đi học, chưa trải qua nhân sự, không có phương diện này kinh nghiệm, vạn nhất mang thai, hậu quả có thể tưởng tượng được.

Bây giờ xã hội này, liền học sinh trung học đệ nhất cấp đều mượn phòng, hướng chi là cao trung cùng đại học, nhưng xảy ra chuyện, đối với nữ sinh tổn thương quá lớn.

“Có hay không giấy bút, ta viết một câu phê ngôn cho người, người xem sẽ tự minh bạch, hóa giải kiếp này.”

Tờ đơn này làm ăn đã đến hồi cuối, nên khác hai đơn rồi, Trương Hạo lại cho nên làm một tay phê ngôn huyền hư, cũng là vì đưa tới hiếu kỳ, này lừa dối tay nghề, một vòng tiếp một vòng, một vòng tiếp một vòng.

Nữ sinh kia nghe rơi vào trong sương mù, vội vàng lấy giấy bút, Trương Hạo tiện tay viết mấy chữ, “Trong bảy ngày, chớ hành phòng sự, cẩn thận có vui.”

Tờ giấy giảm 50%, đưa tới.

Nữ sinh nhận lấy tờ giấy, hai cái chị em gái liền chen tới, cũng muốn nhìn một chút viết cái gì, bất quá nữ sinh kia cũng minh bạch, người khác viết cho nàng, còn gấp gọn lại rồi, hiển nhiên chính là không muốn để cho người thứ ba biết rõ.

Đẩy ra hai cái chị em gái, cẩn thận mở ra xem, không khỏi mặt đẹp mắt cỡ đỏ bừng, lập tức biết mới vừa rồi mà nói, người này lại tính ra nàng sinh lý chu kỳ.

Mà nhắc nhở, cũng là nàng một mực sợ hãi, thật ra thì nàng và bạn trai tốt nghiệp trung học đêm đó, phải đi thuê phòng, nhưng nàng sợ hãi có tiêu Bảo Bảo, không dám thật làm chuyện kia, bạn trai còn là này rất tức giận, bây giờ lên đại học, cố kỵ cũng thiếu rất nhiều, nếu như lần này bạn trai mãnh liệt yêu cầu, nàng không biết mình có thể hay không cầm giữ ở.

Cũng còn khá gặp phải người này, có thể biết bấp bộn, cho nàng một cái thành thật khuyên.

Bất quá tỉ mỉ nghĩ lại, lại xác thực cảm thấy tiến vào đại học rất nhiều chuyện đều thay đổi, bạn trai hoàn toàn không đau lòng nàng, cả ngày không nghĩ đi lên, chơi game, chưa từng thật tốt theo qua nàng, cùng với nàng cũng liền táy máy tay chân, chỉ muốn mang nàng mượn phòng, nàng mỗi lần đều giống như đề phòng cướp giống nhau, một điểm cảm giác an toàn cũng không có.

Có lẽ, nàng nên cân nhắc chia tay.

Không thể không nói, phong kiến mê tín hại chết người, lấy huyền nói chuyện, từ xưa tới nay chính là họa lên bắt đầu,

Người ta tình nhân nhỏ thật tốt, đại học nơi khác còn có thể kiên trì lâu như vậy, đã rất không dễ dàng, mà nam sinh ở ở độ tuổi này, tâm lý tuổi tác không bằng nữ sinh như vậy thành thực, vốn là đáng vẻ đạo đức như thế.

Một việc chuyện nhỏ, không nói thì thôi, nhưng bị Trương Hạo vừa nói như thế, cảm giác chính là thiên đại nguy hiểm.

Trương Hạo thấy kia nữ sinh tướng mạo biến hóa, Hồng Loan đơn độc bay, lãnh dung thương cảm, chính là nhà tan người tán chi tướng, ám đạo tội lỗi a tội lỗi, này cũng không nên trách hăn, hăn nói đều là tình hình thực tế, chỉ đổ thừa lòng người vô thường.

Số từ: 1143

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Tiếp Lấy Lừa Dối

Bất quá, thà hủy mười ngọn miếu, không hủy một việc hôn, Trương Hạo vội vàng an ủi.

“Người cũng đừng quá để ý, cổ nhân nói, tình như là lâu dài lúc, há lại tại sớm sớm chiều chiều. Các người đều vẫn còn đang đi học, học nghiệp chưa xong, cũng không nhất thời vội vã, thời gian lâu, dĩ nhiên là thấy thật lòng.”

“Ừ, cảm ơn người nhắc nhở, ta biết rồi.” Nữ sinh lễ phép nói tạ.

“Hiếu Hiếu, trên tờ giấy viết cái gì rồi, mới vừa rồi còn thật cao hứng, thế nào đột nhiên liền thấp.” Hai cái hảo tử muội cảm thấy hiếu kỳ, người này thật là cái cao nhân.

“Không có gì, bảo mật, các người muốn biết, mình cũng tính một que chứ.”

Hai nữ sinh nhao nhao muốn thử, vội vàng nói với Trương Hạo, “Cao nhân, cho chúng ta cũng coi như tính.”

Vừa nói, móc bóp ra, một người cho năm mươi khối.

Trương Hạo cười vui vẻ, lừa dối những học sinh này em gái, hẳn rất có kinh nghiệm, không chút khách khí thu tiền.

“Hai người các người tương mạo rất gần gũi, mệnh đồ cũng không kém.”

Trương Hạo tương đối có thành tựu nhìn một hồi, hai nữ gần đây vô sự, không có đặc biệt gì chuyện vui, cũng không đặc biệt gì chuyện xui xẻo, bình bình đạm đạm, chơi đùa nhạc nhạc, từ mệnh lý góc độ mà nói, rất bình thường.

“Người ánh mắt gì a, chúng ta gương mặt phân biệt lớn như vậy, làm sao sẽ đến gần?” Một người nữ sinh biểu thị không tin.

“Thánh nhân vân, đại đạo có 3000, vạn pháp vô tướng, quy về một, dù thay đổi đến muôn lần thì bản chất vẫn không thay đổi vậy.” Trương Hạo lại bắt đầu kéo huyền ngữ rồi, “Các người dung mạo mặc dù bất đồng, nhưng số mạng tương cận.”

“Các người gia cảnh, học tập, vóc người, gương mặt, ăn diện chờ một chút, đều tính không tệ, nhưng so với trung bình, thuộc về bình thường chi tướng.”

“Ách! Chúng ta rất bằng phẳng bình thường?” Hai nữ sinh không vui, lại còn nói các nàng bình thường.

“Trương Hạo, người đừng nói bậy bạ người ta nữ sinh.” Tống Tĩnh Di không nhịn được chen vào nói, nàng cảm thấy này ba nữ sinh đều rất tốt, coi như thật không tốt, cũng không thể nói nhân gia bình thường, quá đắc tội với người.

“Ha ha, hiểu lầm.” Trương Hạo cười một tiếng, lăn lộn giang hồ nhiều năm như vậy, đương nhiên biết không có thể đắc tội với người.

Nhưng hai nữ vốn là bình bình đạm đạm, hoặc có lẽ là, tuyệt đại đa số người cả đời đều là bình bình đạm đạm, hẳn cũng không thể vạch rõ đi, quá bình thản rồi không cần đoán mệnh, vậy hẳn dựa vào cái gì ăn cơm, cho nên không việc gì cũng phải tìm một chút chuyện, cho dù không tìm được chuyện, vậy cũng phải lượn quanh một vòng tròn lớn tử, để cho người khác cảm thấy này uống tiền xài đáng giá.

Đương nhiên, này nói trắng ra là, chính là tinh khiết lừa dối, chỉ dựa vào múa mép khua môi vòng quanh.

“Ta nói bình thường chi tướng, là tướng thuật thuật ngữ, cũng không phải nói tự thân các người bình thường.” Trương Hạo nghiêm trang nói, “Tại bất đồng giáo phái bên trong, đối với sự vật đánh giá cùng luận thuật rất bất đồng, đạo gia cho là bình thường chi tướng là phạm phu tục tử, nhưng nho gia cho là, dong giả, đại đạo vậy!”

“Gì đó đại đạo?” Nữ sinh hỏi.

“Người phạm một đời, gia đình an ổn, từ nhỏ không buồn không lo lớn lên, đọc sách học tập, đi làm làm việc, thành gia lập nghiệp, dưỡng nhi dục nữ, từ từ già đi, an hưởng tuổi già, nhìn lại các con gái không buồn không lo lớn lên, cũng đọc sách học tập, cũng lên tiểu đội làm việc chờ một chút, dùng cái này Luân Hồi, vòng đi vòng lại, đời đời con cháu, vững vàng yên ổn.”

“Nhưng đạo gia theo đuổi là tu đạo thành tiên, siêu thoát phạm tục, cho nên cho là phạm tục bình thường, mà nho gia theo đuổi là tu thân, Tề gia, trị quốc, bình thiên hạ, người an ổn, hợp thành gia đình an ổn, gia đình an ủi, hợp thành quốc gia an ổn, quốc gia an ủi, cũng chính là thiên hạ an ổn, cho nên nho gia cho là, bình thường chi đạo, mới là đại đạo.”

“Bất quá từ góc độ này mà nói, bình thường không phải bình thường, các người đều là sinh viên, dĩ nhiên không phải bình thường người, mà là bình thường.”

“Bình thường người, nhất sinh mệnh đường thông thuận, không có sóng lớn gầy, mặc dù có tiểu tai tiểu kiếp, cũng có thể bình yên vượt qua.”

“Ách! Chúng ta cả đời cứ như vậy?” Hai nữ sinh có chút thất vọng, còn tưởng rằng có thể tính ra gì đó kinh hỉ, kết quả chỉ đơn giản như vậy.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, người này nói cũng rất có đạo lý, các nàng vốn là tâm không có chí lớn, bình bình đạm đạm sống qua ngày, có ăn có uống, cùng chị em gái cười vui vẻ, cùng đi du lịch gì đó, không buồn không lo qua chính mình còn nhỏ thời gian, đây cũng là các nàng thích sinh hoạt.

“Coi xong rồi, ha ha.”

Trương Hạo một mặt mỉm cười, một trăm năm mươi khối vào số, có tiền, trong lòng địa khí đều nhiều thêm mấy phần.

Thấy Trương Hạo đắc ý vênh váo bộ dáng, Tống Tĩnh Di không nhịn được bĩu môi, lấy nàng hiểu biết, bao nhiêu cũng nhìn ra chút ít đầu mối, người này chính là một lừa dối, nói cùng không nói giống nhau, lượn quanh túi vòng, từ đầu đến cuối mới mấy phút, liền yên tâm thoải mái thu người ta nữ sinh một trăm năm mươi khối, thấy thế nào đều có điểm giống tên giang hồ lừa bịp sáo lộ.

Bất quá Tống Tĩnh Di cũng không suy nghĩ nhiều, Trương Hạo đã từng kia học sinh ngoan hình tượng, trong lòng hấn quá sâu sắc rồi, chẳng qua là cảm thấy Trương Hạo còn nhỏ tuổi liền bước vào xã hội, có một tí tẹo như thể học xấu, nhưng bản chất vẫn là đơn thuần.

Số từ: 1190

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Nhật Được Một Cái Học Sinh Xấu

Nói chuyện tào lao trong chốc lát, sắp đến mười một giờ, tam nữ sinh mỗi một đánh tới, dựa vào ngủ chung một chỗ.

Trương Hạo cũng mệt mỏi, tựa vào chỗ ngồi ngủ.

Đêm khuya, Tống Tĩnh Di xuất ra sách, thói quen buổi tối một người an tĩnh đọc sách.

Nhìn thật lâu, ngoài cửa sổ chẳng biết lúc nào bay lên tuyết rơi nhiều, Tống Tĩnh Di khép sách lại, đêm đông tuyết rơi đường đi, có loại không nói ra tịch mịch.

Trương Hạo ngủ thiếp đi, tựa hồ có hơi lạnh, bản năng đến gần Tống Tĩnh Di, tìm lấy ấm áp, còn một tay ôm lấy Tống Tĩnh Di eo mềm, thân thể dờn một chút, tìm một thư thích đáng về.

Đột nhiên này cử động, để cho Tống Tĩnh Di sợ hết hồn, bị Trương Hạo ôm lấy eo mềm, thân thể mềm mại cũng không nhịn được căng thẳng cứng lên, theo bản năng muốn đẩy ra Trương Hạo, mặc dù Tống Tĩnh Di đã hai mươi sáu rồi, nhưng ngay cả bạn trai cũng không nói qua, chưa từng cùng nam nhân như vậy thân mật tiếp xúc.

Nhưng nhìn đến Trương Hạo kia sừng mặt sừng mũi khuôn mặt nhỏ nhắn, Tống Tĩnh Di lại tự giấu cười một tiếng, người này tính là gì nam nhân, nhiều lắm là một cái tiểu nam sinh thôi.

Theo trong túi hành lý xuất ra một món áo khoác, dựng ở trên người Trương Hạo, Tống Tĩnh Di cũng dựa vào ghế nghỉ ngơi, tựa hồ bên người có cái

thân cận người, đường đi tịch mịch thì trở nên vì một cỗ nhàn nhạt ấm áp.

Cũng không biết từ cái dạng gì tâm lý, Tống Tĩnh Di lấy điện thoại di động ra, chụp trường tự quay chiếu, ghi nhớ này ấm áp một màn, phát đến “Nói một chút” lên, lại suy nghĩ một chút, tựa đề “Nhật được một cái học sinh xấu.”

“Trương Hạo còn nhỏ, trở về huyện thành giúp hẳn tìm một cái công việc đảng hoàng đi, có an ổn thu vào, còn có thể một lần nữa đọc sách, báo tự thi đại học, thi một công chức gì đó.”

Tống Tĩnh Di trong lòng suy nghĩ, cho Trương Hạo hoạch định một cái chuyên tâm không ngừng nhân sinh con đường, hy vọng Trương Hạo đừng nữa hoang phế.

...

“Oa! Mau nhìn a, tuyết rơi!”

Sáng sớm, Trương Hạo bị đối diện ba nữ sinh thanh âm đánh thức, nhìn một cái ngoài cửa sổ, thật là tuyết rơi.

Lại nhìn một chút bên cạnh, Tống Tĩnh Di lão sư không biết đi đâu, hẳn là đi rửa mặt.

Đứng dậy đuổi người một cái, trên người đắp áo khoác chảy xuống, Trương Hạo vội vàng nhặt lên, vừa nhìn là Tống lão sư quần áo, Trương Hạo trong lòng rất là cảm động.

“Trương Hạo, người đã tỉnh, đi nhanh rửa mặt, có nước nóng.” Tống Tĩnh Di trở lại, thấy Trương Hạo tỉnh, ôn uyển cười một tiếng, còn đưa tới một cái quả táo, nói, “Đói bụng không, trước ăn chút trái cây, bữa ăn sáng còn phải chờ một hồi.”

“Ồ!”

Trương Hạo nhanh đi rửa mặt, nắm trái táo liền gặm, nhưng không biết vì sao, buồn ngủ một chút lên, hẳn cảm thấy Tống Tĩnh Di đối với hẳn mỉm cười, tựa hồ nhiều hơn một phần thân mật!

Biến hóa này mặc dù rất nhỏ, lại tránh được hẳn bây giờ này đôi pháp nhãn.

Chỉ chốc lát sau, bán điểm tâm nhân viên tàu đã tới rồi, Tống Tĩnh Di chính mình muốn một phần, cũng cho Trương Hạo mua một phần.

Trương Hạo không có khách khí, mặt dày ăn uống thả cửa, khẩu vị cũng tốt, ăn hai chén cháo, ba cái trứng gà, còn có sáu cái bánh bao.

Tống Tĩnh Di nhìn đến sững sốt một chút, người này gầy yếu thân thể, quả nhiên có thể ăn như vậy, mà nghĩ tới đây, Tống Tĩnh Di không nhịn được đau lòng, phỏng chừng Trương Hạo mấy năm nay ở bên ngoài ra sức làm, không ít đói bụng đi.

Đường đi tiếp tục, buổi trưa, nhích tới gần Xuyên tỉnh lòng chảo, tuyết rơi nhiều ở nơi này một dãy ngừng.

Chạng vạng tối hơn sáu giờ, xe lửa đã tới An Dương Huyện.

Nhìn huyện thành lão trạm xe, Trương Hạo trong lòng cảm khái, nhân sinh giống như lừa dối giống nhau, là một cái vòng tới vòng lui vòng, thời gian qua đi bốn năm, không, bây giờ đã là tháng mười hai, hẳn là năm năm rồi, hẳn lại vòng trở lại.

An Dương Huyện vị trí hẻo lánh, thuộc về cái loại này 70-80 niên đại lão huyện thành, vài năm không có trở lại, huyện thành cũng không gì đó phát triển, vẫn là như cũ, chỉ là lui tới người trong thành, so với lúc trước ăn diện được càng dương khí rồi.

Trương Hạo cùng Tống Tĩnh Di cùng nhau xuống xe lửa, mùa đông vào đêm sớm, hơn nữa tuyết rơi luông không khí lạnh ảnh hưởng, gió lạnh thấu xương, huyện thành cũng xuống nổi lên âm vũ.

“Trời chiều rồi, lại mưa, đi ta nơi đó ở một đêm đi, ngày mai trở về nữa.”

Tống Tĩnh Di biết rõ, Trương Hạo nhà ở Thành Nam Trấn Vương gia thôn, nhưng Trương Hạo lẻ loi một người, vài năm không có trở lại, trong nhà lúc trước nông thôn cái loại này phòng đất tử, sợ rằng đều phá lạn, mà Trương Hạo chán nản như vậy, làm ăn thua thiệt mất hết vốn liếng, chỉ sợ trên người cũng không bao nhiêu tiền, tối nay ngay cả một đặt chân địa phương cũng không có.

Trương Hạo cũng là buồn rầu, này giờ ạ bực nào khe năm, gặp cái thời tiết mắc toi này, trong lòng chính thầm mắng lão Thiên không có mắt, nhưng nghe đến Tống Tĩnh Di lão sư nói đi nhà nàng, Trương Hạo trong lòng một trận lắc lư, hèn mọn cười, vội vàng cho ông trời già nói xin lỗi, hăn này miệng thúì, tội lỗi tội lỗi.

Bất quá Trương Hạo đang muốn vô si đáp ứng, Tống Tĩnh Di điện thoại di động reo, nói mấy câu, là tới đón Tống Tĩnh Di người, hỏi Tống Tĩnh Di ở đâu.

Tống Tĩnh Di vẫy vẫy tay, một chiếc xe sang trọng lái tới, cửa xe mở ra, một người trung niên nam nhân xuống xe.

Này trung niên nam nhân ước chừng bốn mươi mấy, thân hình cao to cường tráng, đầu mập tai to, tướng mạo ngay ngắn, nâng cao bụng bia, mặc lấy cảnh sát quần áo.

Trương Hạo vừa nhìn, sợ đến hai chân run lẩy bẩy, giống như chuột gặp mèo giống như, lại là cảnh sát, nhìn này tướng mạo cùng bụng bia, còn là một làm quan, quan uy rất nặng, hiển nhiên chức vị không thấp.

Hắn chỉ là một bày hàng vỉa hè, dựa vào lừa dối ăn cơm giang hồ thuật sĩ, sợ nhất cảnh sát gì đó.

Số từ: 1297

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Xuyên Tinh Cảnh Thi Nhân

“Tĩnh Di a, tại sao trở về trễ như vậy, khí trời lạnh, cũng đừng lạnh lấy.” Trung niên nam nhân tiến lên, giúp Tống Tĩnh Di xách hành lý.

“Tuấn thúc, trên đường tuyết rơi, xe lửa trễ giờ rồi.” Tống Tĩnh Di nói, lại chỉ bên cạnh Trương Hạo, “Đây là ta lúc trước học sinh, Trương Hạo, chính là mấy năm trước cái kia văn khoa Trạng nguyên, mới từ bên ngoài trở lại.”

“U! Là quan trạng nguyên a!”

Tống Tuấn sững sờ, mấy năm trước bọn họ trong huyện ra một thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, đây chính là trong hốc núi bay ra kim Phượng Hoàng.

Bất quá Tống Tuấn hơi đánh giá, nhất thời hí mắt lại, né qua một tia ác liệt, tiểu tử này một bộ côn đồ bộ dáng, bị người đánh sưng mặt sưng mũi, chẳng lẽ phạm vào vụ án gì, trở lại tránh đầu sóng ngọn gió đi.

Tống Tuấn là An Dương Huyện trưởng cục cảnh sát, chớ nhìn hăn bụng bia đại, mấy năm này trải qua an nhàn, công phu quyền cước đều hoang phế, nhưng tra án làm việc phần kia bén nhạy, lại luyện lô hỏa thuần thanh, giống như Trương Hạo loại tiểu tặc này, liếc mắt một cái liền nhìn ra.

“Ha ha, Tống thúc thúc tốt.”

Trương Hạo một mặt cười, Tống Tuấn ánh mắt, hăn cũng liếc mắt thấy rõ rồi, ám đạo khe năm, vẫn là chạy mau đường đi, nào dám hy vọng

xa vời đi Tống Tĩnh Di trong nhà qua đêm, vạn nhất bị vồ vào cục, đây cũng không phải là đùa giỡn.

“Tổng lão sư, ta đi trước, tối nay đi trong thôn Vương thúc gia.”

Trương Hạo vội vàng liền đi, là đi nhanh hơn, hẳn thậm chí xa xỉ kêu xe ba bánh.

Lão trong huyện thành, xuất liên tục taxi đều rất ít, phần lớn vẫn là lấy trước quen cũ chạy điện ba bánh.

“Trương Hạo, người chờ một chút.” Tống Tĩnh Di gọi lại Trương Hạo, “Người vừa trở về, gặp phải phiền toái nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta.”

“Há, biết, tạ ơn lão sư.” Trương Hạo đáp một tiếng, lên xe đi

Bất quá thấy xe ba bánh rời đi, Tống Tĩnh Di mới phản ứng được, người này còn không biết nàg số điện thoại, lại đáp ứng một tiếng, rõ ràng là qua loa lấy lệ nàg, nghĩ tới đây, Tống Tĩnh Di tức giận dậm chân.

Thành Nam Trấn, ở vào huyện thành phía nam lên, nửa giờ đường xe đã đến, ngồi ba bánh bỏ ra hai mươi mấy khối, Trương Hạo không nhịn được đau lòng.

Trấn nhỏ cũng vẫn là như cũ, bình thường rất ít người, chỉ có đi chợ thời điểm mới náo nhiệt một chút.

Trương Hạo tìm tới một nhà hàng tạp hóa, mua cây dù đi mưa cùng đèn pin, chuẩn bị đi đường đêm.

Nhà hẳn tại Vương gia thôn, khoảng cách trấn trên có hơn mười dặm xa.

Mấy năm trước, nông thôn hắt “Muốn đưa phú trước sửa đường” khẩu hiệu, trong thôn đều sửa tiểu quốc lộ, nhưng chỉ là bùn cửa hàng, mưa một chút, tiểu quốc lộ cũng có chút bùn lầy, bất quá coi như bằng phẳng.

Hơn mười giờ, Trương Hạo chạy tới Vương gia thôn, nhìn đến trong thôn loáng thoáng ánh đèn, để cho Trương Hạo cảm thấy không hiểu kích động, về nhà, mặc dù trong nhà chẳng có cái gì cả, nhưng loại cảm giác này, thật sự quá tốt rồi, tựa hồ đang bên ngoài chịu đau khổ, giờ khắc này đều mất tan thành mây khói, cả người đều buông lỏng.

Cùng huyện thành so sánh, trong thôn biến hóa coi như là rất lớn, thật là nhiều người đều đắp phòng mới.

Mấy năm này người nhà quê, làm phiên lực đều đi ra ngoài đi làm, mà đi làm kiếm tiền, cũng không đi trong thành mua nhà, đều là mình về quê hương xây phòng, cũng coi là hưởng ứng quốc gia mới nông thôn chính sách.

[truy e n của tui | N

et] Trương Hạo tìm tới tự mình nhà ở, đèn pin chiếu sáng, là một tòa lúc xưa sau đất nhà ngói, vài năm không có người ở, gió thổi mưa rơi, nhà ở đã tàn phá không chịu nổi, mảnh ngói cũng rớt không ít, Trương Hạo không nhận được xúc cảnh thương cảm.

Người khác đều là kiếm tiền về nhà xây phòng mới, mà hăn ra ngoài vài năm, nhưng là chán nản trở lại, loại này lòng chua xót, không nhận được ánh mắt ươn ướt.

“Sư phụ, ta đã trở về.”

Trương Hạo quỳ dưới đất, dập đầu ba cái.

Hăn mạch này truyền thừa, thật ra thì không phải bình thường nông thôn đạo sĩ, mà là đạo sĩ một cái tiểu chi nhánh —— cản thi nhân.

Cản thi nhân, lấy vận chuyển thi thể là nghiệp, là vì cổ xưa phù thủy, đời Thanh năm đầu truyền vào Xuyên tỉnh, từ Ma Y đạo sĩ tạo thành một cái

tân phái hệ, thịnh hành ở đời Thanh trung kỳ, sa sút ở dân quốc trong lúc.

Cái này cần theo Minh triều năm cuối nói đến, chiến loạn liên tục, Trương Hiến Trung tru diệt Xuyên tỉnh, miệng người kịch liệt giảm bớt, sau đó Thanh binh nhập quan, thống trị ** **, Xuyên tỉnh một dãy người ở hoang vu, thuế phú khó khăn chinh, Khang Hi hoàng đế tập trung ngoại địa nhân khẩu, đại quy mô dời vào xuyên, sử xưng “Hồ Quảng lấp xuyên”.

Cổ nhân thờ phụng lá rụng về cội, đại quy mô ngoại địa nhân khẩu vào xuyên, sau khi chết đều muốn về hương, mà vận chuyển người chết là thuộc về âm dương quá giới chuyện, kiêng kỵ rất nhiều, vì vậy xin mời quê hương Âm Dương giới nhân sĩ, trong đó có nhất phái Vu Nhân, sẽ cản thi thuật, nhưng bọn hãn cũng không phải là cản thi nhân, chỉ là như vậy thứ nhất, cản thi thuật liền truyền vào Xuyên tỉnh.

Cản thi nhân là Ma Y phái nông thôn đạo sĩ, thấy vận chuyển người chết làm ăn cung không đủ cầu, đi học rồi cản thi thuật, làm vận chuyển người chết làm ăn, cũng liền tạo thành này một cái chi hệ.

Bất quá Hồ Quảng lấp xuyên trước mấy đời người, nhớ kỹ chính mình nguyên bản quê hương, mà hậu bối người, đều là tại Xuyên tỉnh xuất thân, sinh trưởng ở địa phương, lấy Xuyên tỉnh là quê hương, không cần trở về nữa, mà đạo sĩ cũng là người, cũng phải cần nuôi gia đình sống qua ngày, vận chuyển thi thể làm ăn không có, cản thi nhân này nghề nghiệp cũng theo đó sa sút.

Trương Hạo mạch này là ngoại lai hệ, bởi vì Vương gia thôn cái này địa phương đặc thù, mới có thể kéo dài.

Số từ: 1257

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Vương Gia Vớt Thi Khách

Vương gia thôn, bên cạnh có một cái Trường Giang nhánh sông, giòng sông địa hình đặc thù, thượng lưu chết chìm thi thể, cũng sẽ phiêu lưu đến này, từ xưa tới nay chính là vớt thi khách địa giới, Trương Hạo mạch này cản thi nhân, chính là đặc biệt tiếp những Thủy quỷ này làm ăn.

Đừng xem thường làm ăn này, đầu này Trường giang nhánh sông sông lớn, hàng năm cũng có thể chết chìm mấy chục, hơn nữa một ít án giết người vớt xác, nếu như gặp nước mưa nhiều năm đầu, người chết thì càng hơn nhiều.

Dân quốc trong lúc, cũ mới tư tưởng xung đột, “Pháp y” nghề nghiệp này cao hứng, cùng với tư pháp cơ cấu, tiếp tục những thi thể này, bao vận chuyển, Trương Hạo mạch này làm ăn nhận được rất lớn trùng kích, dần dần sa sút, cuối cùng chỉ còn lại một cái độc miêu đơn truyền, cũng chính là Trương Hạo sư phụ.

Đến Kiến Quốc sau, mấy lần đại thanh tẩy, toàn bộ Ma Y đạo truyền thừa đều gãy, mặc dù sau đó chính sách buông lỏng, nhưng sư phụ cũng già rồi, không thể đường dài bôn ba, không làm được đưa thi thể làm ăn, dần dần đổi nghề, giúp người làm tang sự xem phong thủy.

Mà truyền thừa đến Trương Hạo nơi này, thật ra thì sư phụ không hy vọng hẳn lại làm đạo sĩ.

Bây giờ thời đại khác nhau rồi, làm chuyển đi này, không coi là gì đó thể diện nghề nghiệp, chỉ là Trương Hạo từ nhỏ nghe sư phụ giảng những thứ kia huyền văn cổ sự, lại thông minh qua đầu, cho là có thể tu đạo thành tiên, chính là vào đi, hẳn cũng là hối hận không kịp a.

Dậy đầu xong, Trương Hạo đứng dậy đi Vương thúc gia.

Wương thúc chính là một vớt thi khách, cùng Trương Hạo gia là thế giao, một cái vớt thi, một cái đưa thi.

Nghiêm chỉnh mà nói, vớt thi khách chưa tính là đạo sĩ, mà là Vu Nhân, tổ sư gia báì là Khuất Nguyên, Khuất Nguyên sống ở thời kỳ chiến quốc nước Sở, nước Sở thờ phụng Vu quý, mà Khuất Nguyên bản thân chính là một vị tinh thông tế tự lễ nghi Đại vu sư, sau đó đầu sông tự vận, truyền thuyết có nhân tạo Khuất Nguyên vớt thi chiêu hồn, cũng liền có vớt thi khách mạch này truyền thừa.

Đưa đồ vớt thi, âm hà chiêu hồn, đời đời tương truyền, cùng bây giờ những thứ kia vớt thi công cũng không giống nhau.

Wương thúc ở tại đầu thôn, là một tòa hai tầng tiểu lâu, mấy năm nay, Vương thúc nhưng là kiếm lời không ít, coi như là trong thôn nhà giàu nhất, mấy năm trước liền đắp phòng mới.

Ăn người chết cơm này nghề nghiệp, mặc dù danh tiếng không tốt, cũng rất tới tiền.

Bất quá vớt thi việc này cũng không dễ dàng, thi thể bị bong bóng sưng, rửa nát, thậm chí còn có bệnh truyền nhiễm, vừa dơ vừa thúì, người bình thường chỉ sợ nhìn nhiều cũng sẽ ác tâm nôn mửa, hơn nữa trong nước mò vớt cũng là vô cùng nguy hiểm, cùng Âm Quý giao thiệp với, liền công ty bảo hiểm đều cự tuyệt vào bảo đảm.

Mà Vương thúc gia là có truyền thừa vớt thi khách, có tổ sư gia quy củ, chưa từng làm qua hiệp thi nói giá chuyện thất đức, trên thân người chết mình tài, cũng chưa từng chạm qua, chỉ là kiếm mấy cái tiền khổ cực mà thôi.

Trương Hạo đi tới Vương thúc gia dưới lầu, vừa nhìn trong sân, ngừng lại một chiếc xe nhỏ, nhà bốn phía cũng ngã xuống rất nhiều hoa hoa thảo thảo, trên lầu đèn sáng, còn bày đặt một đoạn khúc dương cầm.

“Vương thúc lúc nào có tiền như vậy, lúc trước cũng liền một cái kiểu xưa xe gắn máy, bây giờ đổi xe nhỏ, vẫn như thế tốt nhàn hạ thoải mái, loại hoa? Nghe khúc dương cầm?”

Trương Hạo cảm thấy quý dị, hẳn chính là biết rõ, Vương thúc liền tiểu học đều không tốt nghiệp, liền một cái đại lão thô, nào hiểu gì đó dương cầm, lại bởi vì nghề nghiệp này quá nhận người kiêng kỵ, ba mươi mấy rồi, liền lão bà đều không hỗn thượng, cho dù kiếm lời vài đồng tiền, nhưng cũng không đến nỗi giống như người trong thành như vậy xa xỉ chơi đùa xe nhỏ.

“Vương thúc! Vương thúc!!” Trương Hạo xé ra giọng lớn kêu.

“Ai vậy? Đại buổi tối, không biết lão tử nghe Bega phân khúc dương cầm sao.” Trên lầu một cái thô giọng thanh âm, rất sợ người khác không biết hẳn nghe khúc dương cầm giống như.

Trương Hạo không nhịn được xấu hổ, đầu năm nay, liền Vương thúc cũng sẽ trang bức rồi.

Vương Đức Toàn đẩy ra trên lầu cửa sổ, bên ngoài quá tối, cũng không thấy rõ là ai, “Người là ai à?”

“Vương thúc, mở cửa nhanh, là ta đã trở về.” Trương Hạo thét, đèn pin chiếu một cái chính mình mặt đẹp trai.

Vương Đức Toàn vừa nhìn, kia đèn pin quang góc độ từ dưới đi lên, soi sáng ra tới giống như một quý giống như, bất quá Vương Đức Toàn vẫn là nhận ra được, vui vẻ nói, “U! Là quan trạng nguyên trở lại!”

Vừa nói, Vương Đức Toàn vội vàng xuống lầu mở cửa, mở đèn, thấy rõ Trương Hạo, Vương Đức Toàn vui mừng quá đỗi, “Thật đúng là tiểu tử này, mau vào.”

“Ha ha, Vương thúc tốt.”

Trương Hạo một mặt mỉm cười, trong lòng thân thiết, thấy Vương thúc tướng mạo, tươi cười rạng rỡ, quyền cốt trầm ổn, chân mày mang uy, đây là thành gia lập nghiệp, dưới trướng có tử, làm cha mẹ chi tướng, mà tướng mạo nghiêng về từ ái, hiển nhiên là sinh con gái, bất quá Vương thúc mặc một bộ thể diện gia cư áo sơ mi, trên cổ lại mang theo giây chuyền vàng, giống như một cường hào giống như.

“Vương thúc, người phát tài, còn kết hôn rồi, có con gái!”

“Ồ? Người vừa mới trở lại, làm sao biết?” Vương Đức Toàn sững sờ, tiếp lấy lại kịp phản ứng, “Đúng rồi, tiểu tử người là sao Văn khúc hạ phạm, xuất gia tu đạo vài năm, có thể biết bảm độn, thật thành sống Thần Tiên!”

Số từ: 1185

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Lão Vương Nghịch Tập

Nhắc tới xuất gia tu đạo chuyện này, Trương Hạo da mặt dù dày cũng không nhịn được đỏ mặt.

Người khác đều là áo gấm về làng, mà hắn là ở bên ngoài lăn lộn không đi, chán nản trở lại, bất quá như thế nào đi nữa chán nản, mặt mũi còn phải ổn định, đây chính là về sau ăn cơm báng hiệu.

Trương Hạo thẳng sống lưng, “Ha ha” cười một tiếng, cũng không thừa nhận cũng không chối, ung dung ổn định, lộ ra mấy phần cao thâm mặt trắng, rất có tiên phong đạo cốt bộ dáng.

“Mau vào, đừng đứng ở bên ngoài, cái thời tiết mắc toi này lạnh.”
Vương Đức Toàn vội vàng giúp Trương Hạo nắm hành lý, mang lên trên lầu, “Đã trễ thế này trở lại, còn chưa ăn cơm chứ, trong tủ lạnh có thức ăn, đều là Phương Yển làm, thúc đi cho người hâm nóng một chút.”

Vương Đức Toàn đi rồi phòng bếp, Trương Hạo ở chỗ này cũng không khách khí, chạy hơn mười dặm đường, đói bụng được xì xào kêu, tự mình nằm trên bàn trái cây ăn, cũng đánh giá Vương thúc trong nhà.

Thật ra thì Vương thúc cũng là một người cơ khổ, mới mười mấy tuổi thời điểm, phụ thân xuống sông vớt thi, lại vớt lên cái ôn thần, ôn thần chính là được ôn dịch người chết, thế hệ trước cũng không giống như bây giờ, từ nhỏ đã đánh đủ loại thuốc ngừa, khi đó gặp bệnh truyền nhiễm là muốn người chết, Vương thúc phụ thân bị ôn thần lây, bị bệnh, liền nhà bên trong mẫu thân và gia gia cũng cùng nhau mang đi.

Từ đó trở đi, Vương Đức Toàn chỉ có một người đương gia, xuống sông vớt thi, cả ngày cùng người chết giao thiệp với, trong nhà đều là một cỗ xác thối vị, quê nhà cũng có người tin nhảm, nói Vương Đức Toàn trong nhà tham của cải người chết, bị ôn thần lấy mạng, mườì dậm tám hương cô nương đều không nguyện gả cho Vương Đức Toàn, một mực ở độc thân.

Đối với một cái nông thôn người mà nói, bỏ lỡ kết hôn tuổi tác, cơ hồ cũng chỉ có thể cô quả quảng đời cuối cùng, trở thành năm bảo đảm nhà, Trương Hạo sư phụ chính là như thế.

Nhưng Vương Đức Toàn bây giờ kết hôn, trong nhà bố trí cùng chường bày cũng ấm áp, còn bày đặt một đoạn khúc dương cầm.

Trương Hạo nhìn đến trên tường, treo vài tấm hình, có hình kết hôn, cũng có ảnh gia đình.

“Vương thúc cũng học được giống như một người trong thành, còn có thể chụp hình rồi.”

Trong hình, Vương thúc lão bà rất đẹp, tuổi rất trẻ, vóc người đẹp đẽ, đầu lông mày vắn tú, Trương Hạo liếc mắt liền nhìn ra là một người trong thành, gia cảnh rất tốt, hẳn là còn đọc qua đại học, mà Vương thúc con gái, lại là một đôi sinh đôi.

“Vương thúc lấy một cái trong thành nữ nhân làm vợ, khó trách trong nhà như vậy có phong phạm, nhưng đây cũng quá nghịch tập đi.”

Trương Hạo vừa là hâm mộ vừa ghen tỵ, liền Vương thúc điều kiện này, lại có thể đuổi kịp xinh đẹp như vậy trong thành nữ nhân, hơn nữa còn là đọc qua đại học.

Đừng xem bây giờ xã hội này, trong thành sinh viên nhiều vô số kể, nhưng ở này nghèo khó huyện thành nhỏ, sinh viên nhưng là phi thường bị

người sùng bái, càng đừng nhắc tới bọn họ xã này xuống, tùy tiện nơi đó ra người sinh viên đại học, đều nói là sao Văn khúc hạ phạm.

Bất quá Vương thúc lão bà cùng con gái đều không ở nhà, trong nhà chỉ có Vương thúc một người.

Mà hẳn còn chú ý tới, Vương thúc gia phong hơi nước tràng, trung chính tường hòa, rạng ngời rực rỡ, là người nhà họ Tề cùng hướng tới, không chút nào cùng người chết tiếp xúc đồ vật.

Trên bàn thủy tinh, còn bày đặt một ít văn kiện cùng hóa đơn, đều là liên quan tới vật liệu xây cất tài liệu.

“Vương thúc đổi nghề rồi, lại làm lên chủ thầu?” Trương Hạo nhìn đến sững sốt một chút.

“Thức ăn tới, nhân lúc nóng ăn, còn có Phương Yến hầm cháo gà, mùi vị có thể thơm.” Vương Đức Toàn bưng tới thức ăn, cho Trương Hạo múc một chén cháo gà.

“Cám ơn Vương thúc.” Trương Hạo cầm chén đưa lên liền chạy, một trận lang thôn hổ yết,

“Tiểu tử ngươi thật là tu luyện thành thần tiên, so với kia Hỗn Thế Ma Vương Trình Giáo Kim còn có thể ăn.”

Nhìn Trương Hạo lượng ăn, Vương Đức Toàn kinh ngạc, Trương Hạo từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, một hồi nhiều lắm là ăn một chén, bây giờ nhưng là mấy chén, phải biết lượng ăn cũng là cân nhắc kỹ nhân dị sĩ một cái tiêu chuẩn, cổ đại những thứ kia cường nhân, cái nào không phải rượu thịt mười cân.

“Đúng rồi, ngươi trên mặt thế nào, xanh tím một khối, thúc nơi này có té đánh rượu” Vương Đức Toàn trở về nhà dọn ra một cái cái bình nhỏ, đây

chính là tổ truyền phương pháp bí truyền pha chế.

“Ha ha, không việc gì, không cần thận té.”

Trương Hạo trong lòng buồn rầu, trên mặt mang thương, thật lòng không đả thương nổi a, nhận lấy té đánh rượu, vôi vàng nhiều lau điếm.

“Vương thúc, người không có làm vớt thi sống?” Nhét đầy cái bao tử, Trương Hạo hỏi.

“Tiểu tử người coi là thật chuẩn, vớt thi tay nghề, ta đã sớm truyền cho Nhị Lăng Tử.”

Vừa nhắc tới chuyện này, Vương Đức Toàn cứ vui vẻ được không ngậm miệng được, “Đều là tổ tiên tích tụ âm đức, ban đầu người xuất gia không bao lâu, thúc liền gặp Phương Yến, cũng liền rửa tay gác kiếm, còn mọc ra một đôi con gái.”

Vương Đức Toàn chỉ trên tường ảnh gia đình, một mặt đặc ý.

“Thúc nói với người a, Phương Yến có thể xinh đẹp rồi, vẫn là đọc đại học, ta hai cô con gái lại ngoan ngoãn lại thông minh, năm nay mới ba tuổi, đã biết làm cái gì đó áo đếm, còn có thể đàn dương cầm, cái này không, Phương Yến mang con gái đi tỉnh thành học dương cầm rồi, phải tháng sau mới trở về.”

“Ba tuổi liền làm áo số đề, cái này cũng quá thông minh đi!”

Trương Hạo biểu thị không tin, Vương thúc không có khoác lác đi, giống như hẳn thông minh như vậy nhân tài, khi còn bé cũng không như vậy nghịch thiên a.

“Tiểu tử người là không biết, chuyện này nhắc tới cũng huyền.” Vương Đức Toàn vui vẻ giống như lượm bảo giống như.

Số từ: 1277

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Truyền Thống Cấm Kỵ

“Phương Yển gia gia tại bờ sông câu cá, không cẩn thận chết chìm, tìm ta vớt thi, Phương Yển gia là người trong thành, lại vừa là có văn hóa công chức, có thể xem thường chúng ta những hương ba lão này, nhưng Phương Yển hết lần này tới lần khác thì nhìn trúng ta, nói là nhìn một cái điện ảnh kê đưa vào quan tài sự, đối với chúng ta này nghề nghiệp thật tôn trọng, thường xuyên qua lại chúng ta liền quen, sau đó là được chuyện.”

“Phương Yển năm ấy mới hai mươi sáu, ta đều là ngoài ba mươi rồi, lại vừa là ăn người chết cơm, nhà nàng một mực phản đối, nhưng Phương Yển mới từ vùng núi chi giáo trở lại, trong nhà nhớ nàng ở lại trong thành, đừng đi vùng núi rồi, sớm một chút kết hôn ôm cháu trai, giới thiệu rất nhiều trong thành đối tượng, Phương Yển chính là coi thường, rồi mới miễn cưỡng đáp ứng chúng ta chuyện.”

“Nhưng nàng trong nhà muốn ta đổi nghề, này có thể chết ngộp ta, trừ cái này vớt thi sống, khác đều không biết, nhưng vì cưới lão bà, không được cũng phải đi, cái này không, coi như cái chủ thầu, làm cho người ta xây nhà.”

“Lúc mới bắt đầu sau, cái gì cũng không biết, thúc nhưng là thua thiệt thảm, cũng còn khá...”

Nói tới chỗ này, Vương Đức Toàn một mặt được nụ cười, giống như như làm trộm, nhỏ tiếng nói, “Tốt còn Phương Yển mang thai, nhà nàng cố kỵ danh tiếng, không đồng ý cũng phải đồng ý, còn ra tiền đỡ ta một cái, giúp ta kéo không ít quan hệ, bao công chuyện lúc này mới từ từ đi lên quỹ đạo.”

“Ây...”

Trương Hạo không còn gì để nói, hắn coi như là nghe hiểu, nguyên lai là Vương thúc trước tiên đem người ta ngủ với, chơi một tay gạo nấu thành cơm.

“Tiểu tử ngươi ra ngoài gần năm năm rồi, dạo chơi tứ phương, tu luyện đại đạo, thế nào đột nhiên trở về?” Vương Đức Toàn hiếu kỳ hỏi, lại bưng tới một chõng đậu phộng, rót rượu, vừa ăn một bên nói chuyện tào lao.

Trương Hạo xuất gia Tu Tiên chuyện, mười dặm tám hương đều truyền khắp.

Phải biết Trương Hạo nhưng là quan trạng nguyên, sao Văn khúc hạ phàm, mấy chục ngàn khối học bổng nhìn cũng chưa từng nhìn liếc mắt, một người liền xuất gia tu đạo đi rồi, cơ hồ liền cùng những tin đồn kia trung Thần Tiên giống nhau như đúc.

Trương Hạo không nhịn được đỏ mặt, hắn là không biết có mấy đại vạn học bổng, bây giờ chán nản trở lại, trong lòng cái kia hối hận a.

Bất quá mặt mũi còn phải ôm lấy, Trương Hạo giả bộ nghiêm trang.

“Mấy năm nay đi rất nhiều địa phương, xem tướng đoán mệnh, hóa duyên cầu đạo, nhưng bây giờ xã hội này, bên ngoài thế đạo thấy nhiều rồi, liên miên bất tận, cũng không chuyện gì ngạc nhiên, vẫn là nông thôn thanh tịnh, cách xa phồn hoa, cũng trở về.”

Trương Hạo cũng không nói bậy bạ, hắn xác thực lăn lộn thật nhiều cái thành thị, vào nam ra bắc, lấy xem tướng đoán mệnh là nghiệp, mà bây giờ thành phố lớn cũng đúng là liên miên bất tận, bất kể thành phố đó đều không khác mấy, mà nông thôn thanh tịnh, hắn trở lại tu hành cũng thuận lý thành chương.

Đương nhiên, trọng yếu nhất là, Trương Hạo muốn biểu đạt, hắn là người tu đạo, khinh thường danh lợi phồn hoa, không giống người khác

kiếm tiền áo gấm về làng, hăn không có tiền, này liền có thể tránh khỏi chán nản lúng túng, ngược lại có thanh tu chi vũ trường nhã, mà phần này danh tiếng truyền đi, người khác tin là thật, cho là hăn là thanh tu cao nhân, đây chính là về sau ăn cơm kiếm tiền bằng hiệu.

Không thể không nói, Trương Hạo rất vô sỉ, cái này bức giả bộ rồi độ cao.

“Đúng rồi, còn có một chuyện, tiểu tử ngươi trở về tới đúng lúc.” Vương Đức Toàn nghiêm túc nói, “Ta hai cô con gái thông minh như vậy, phạm vào kiêng kỵ, nhưng người bình thường chữ bát quá nhỏ, chiếu không được, vừa vặn ngươi tu đạo trở lại, ngươi nhưng là Hạo chữ lót, phải giúp thúc chiếu a.”

“Ha ha, này chuyện nhỏ, Vương thúc ngươi cứ yên tâm đi.” Trương Hạo một mặt cười, minh bạch Vương thúc ý tứ.

Cổ nhân truyền thống, có rất nhiều kiêng kỵ cùng chú trọng, tên lấy được quá lớn, hoặc là quá thông minh, vậy thì đụng phải ông trời già, chính gọi là trời cao đổ kỵ anh tài, trong lịch sử những nhân vật thiên tài đó, phần lớn mệnh đồ nhấp nhô, có nhiều chết yếu.

Thật ra thì này cấm kỵ chuyện, chỉ là làm người biết một cái đạo lý, không thể tự cao tự đại, tự cho là tại, cần biết thiên ngoại hữu thiên, người giỏi có người giỏi hơn, đối với người đối với chuyện đều muốn tâm tồn một phần kính nể, như vậy diễn sinh, cũng liền dần dần tạo thành một cái tập tục truyền thống, mà truyền thống lại một diễn sinh, tự là mê tín.

Trương Hạo lấy “Hạo” vì danh, kỳ ý là “Ngày lâm ở trên trời”, tượng trưng thượng cổ Thiên Đế, vốn nên cấm kỵ, nhưng hăn sư phụ lại dùng cái này nhắc nhở hăn, không thể mê tín, thiên hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên.

“Tiểu tử ngươi đáp ứng là tốt rồi, nếu như bị nữ nhi của ta khắc, đừng hối hận a.” Vương Đức Toàn cười vui vẻ, rất sợ Trương Hạo không hối hận.

“Ngạch! Vương thúc ngươi nói tìm ta?” Trương Hạo nghe lời này một cái, lập tức kịp phản ứng, bị Vương thúc lừa bịp rồi.

Tiểu oa nhi cấm kỵ tập tục, thường thấy nhất chính là bá cha nuôi, nông thôn tục xưng “Làm bảo đảm bảo đảm”, phù hộ tiểu oa nhi bình an, bình thường tìm những thứ kia chữ bát cứng rắn người, Trương Hạo cho là Vương thúc để cho hắn giúp con gái tính chữ bát, tìm một cái người thích hợp, lại không nghĩ rằng Vương thúc đánh hắn chú ý.

Bọn họ chuyển đi này, kiêng kỵ rất nhiều, có ngũ tặc tam khuyết phạm một trong số đó nói đến, giảng liền tiêu dao chuyện bên ngoài, không dính nhân quả, không thể tùy tiện nhận thân thu con gái nuôi, sẽ có dính líu, đáp lại kiếp số.

Nhưng nghĩ đến thu con gái nuôi, Trương Hạo trong lòng lại không nhận được lắc lư.

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Triều Triều Tịch Tịch

Ở bên ngoài lăn lộn vài năm, hiện đại Hán ngữ qua Bát cấp, bây giờ xã hội này, làm. Cha cùng làm. Cha, làm. Con gái cùng làm. Con gái, này cũng không phải một cái ý tứ.

Trương Hạo tự nhận là còn không có hèn mọn đến loại trình độ đó, nhưng luôn cảm giác không được tự nhiên, nếu đúng như là người khác con gái cũng liền thôi, nhưng đây là Vương thúc con gái, qua vài năm tiểu nữ nhi thành tiểu mỹ nữ, hẳn cũng chính là nam nhân ngoài ba mươi hoàng kim giai đoạn, lấy hẳn này Thần Tiên bình thường khí chất tướng mạo, tiểu mỹ nữ không cầm được, vạn nhất làm ra chút gì chuyện xấu, hẳn cũng không mặt mũi đối với Vương thúc.

“Làm như vậy không được, Vương thúc người là trưởng bối, ta sao dám làm người con gái làm. Cha, đây không phải là rối loạn bối phận sao.”
Trương Hạo vội vàng đẩy.

“Cái gì gọi là loạn bối phận, nếu thật có thể coi là học tay nghề bối phận, ta còn nên gọi người một tiếng sư thúc.”

Vương Đức Toàn cũng không đọc cái gì sách, vớt thi tay nghề là gia truyền, đối với truyền thống một bộ này phi thường mê tín, ngẩng đầu ba thước có thần minh, thấy tự mình con gái thông minh như vậy, rất sợ chiêu trời ghen ty, chuyện này một mực để ở trong lòng, nhưng nghĩ tới nghĩ lui cũng không tìm tới người thích hợp, bây giờ Trương Hạo trở lại, vừa vạn vượt qua.

Mà Vương Đức Toàn cũng không nói sai, nếu là án sư môn bối phận để tính, Trương Hạo sư phụ cùng Vương Đức Toàn gia gia là đồng lứa, Trương

Hạo cùng Vương Đức Toàn phụ thân là đồng lứa, theo lý kê sư thúc.

“Vương thúc, này làm cha nuôi...”

Trương Hạo lời đến bên mép, nhưng lại nuốt trở vào, trong thành những thứ kia làm. Cha chuyện, hẳn sao được cho Vương thúc nói tỉ mỉ.

“Tiểu tử ngươi cũng đừng đấy, ta hai cô con gái lại ngoan ngoãn lại thông minh, tiện nghi tiểu tử ngươi.”

“Ây...” Trương Hạo không nói gì, Vương thúc lời này, để cho hẳn càng nghe càng cảm thấy gì đó.

“Chờ Phương Yến cùng con gái trở lại, vừa vặn muốn qua năm, thúc mang lên mấy bàn, đem người trong thôn đều mời tới ăn một bữa, chúng ta được theo quy củ làm, thúc bây giờ cũng là người có tiền, không thể mơ hồ.”

“Chuyện này... Ai, được rồi.” Trương Hạo bất đắc dĩ, chỉ đành phải đáp ứng.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, trong lòng còn có mấy phần tiểu kích động, vừa mới trở lại hãy thu làm. Con gái, vẫn là một đôi sinh đôi, hẳn đây là muốn phát đại tài tiết tấu a.

đần

g nhập <http://truyencuatui.net/> để đọc truyện Tổ sư gia ở trên cao, phù hộ hẳn tài nguyên xung tíc tiến vào, sớm muộn có một ngày phải làm chân chính làm. Cha.

“Đúng rồi, còn không biết hai cái con gái nuôi tên đây?”

Trương Hạo đã bắt đầu lấy cha nuôi thân phận tự cư, cảm giác này thật đúng là giới ả thoải mái, khó trách có tiền như vậy người đều thích đem

làm. Cha, hẳn bây giờ cũng là đem làm. Cha người.

“Con gái lớn kêu Vương Triều Nhan, tên tắt hương triều, tiểu nữ nhi kêu Vương Tịch Nhan, tên tắt tịch tịch, liền lên chính là triều triều tịch tịch, là ta lão bà đặt tên, rất có văn hóa đi.”

Nói đến tự mình con gái cùng lão bà, Vương Đức Toàn vui vẻ không xong, hai chú cháu đông lạp tây xả trò chuyện, bất tri bất giác hơn mười hai giờ, Trương Hạo ở lại nơi này.

Ngày thứ hai, Trương Hạo đại dậy sớm đến, trong nhà nhà ở tồi tệ, còn phải tu chỉnh lộn một cái mới có thể ở người.

Vương Đức Toàn muốn gọi rồi người trong thôn đến giúp đỡ, Trương Hạo cự tuyệt, hẳn cũng không tiền mời người, coi như không phó tiền công, ít nhất cũng phải chiêu đãi cơm nước, nhưng hẳn ngay cả mình cơm nước cũng còn không chỗ dựa, nào có tiền chiêu đãi người khác.

Trong nhà thu thập một chút, không coi là nhiều phiền toái, nội chén gáo chậu cũng còn có thể sử dụng, trong ngăn kéo chặn, nhảy ra tới phơi nắng, lại đi trấn trên mua chút ít tạp hóa bột gạo, chính mình không lo ăn uống.

Chỉ là ngôi nóc nhà lợt, yêu cầu tân trang.

Lúc xưa sau nông thôn xây phòng, cũng phải chính mình đốt miếng ngói, mà đốt miếng ngói là đại sự, toàn thôn đều cùng đi ra lực, đốt một nhóm lớn, đại gia phân dùng.

Trương Hạo gia mái hiên sau, còn chất đống rất nhiều mảnh ngói, chính mình phòng hảo hạng tân trang, liền tiếp bận rộn chừng mấy ngày.

Vương gia thôn không lớn, chỉ có mấy chục nhà người, hơn nửa đều là họ Vương, tổ tiên là một nhà, trong ngày thường qua đường trên dưới cũng

có thể chạm mặt, thấy Trương Hạo trở lại, rất nhanh thì truyền khắp toàn thôn.

Đây chính là quan trạng nguyên, xuất gia tu đạo, sớm bị truyền đi vô cùng kì diệu, thật là nhiều người đều tới tham gia náo nhiệt, chào hỏi.

Trương Hạo cố ý mặc vào tro đạo bào cũ kỹ, thẳng sống lưng, giả bộ một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng, vì triển lãm chính mình thật là tu đạo trở lại, đạo hạnh cao thâm, có thể biết bấm độn, còn có ý chơi đùa một tay thần côn trò lừa bịp.

“U, đại thẩm, trong nhà có vui, sinh là cháu gái a.”

“Trần thúc, ước chừng phải coi chừng, người đụng sát khí, trước đây không lâu sinh một hồi bệnh nặng đi.”

“Nhị thúc công, ngài sáng nay ăn thịt uống rượu, đã có tuổi, ước chừng phải chú ý thân thể a, sáng sớm ăn thịt uống rượu không tốt...”

“Bác chồng, lão nhân gia ngài...”

Trương Hạo thét bắt chuyện, một mặt cao thâm mặt trắc dáng vẻ, chỉ điểm ra các hương thân tình trạng gần đây.

Người nhà quê không học thức, đều tin một bộ này, ăn cơm bị bệnh gì đó, vốn là chỉ là mấy ngày nay thường chuyện nhỏ, nhưng Trương Hạo vừa nói như thế, lập tức trở nên mơ hồ, các hương thân tin là thật, nơi nào biết Trương Hạo trong thành này trở lại đại lừa dối.

Số từ: 1213

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Mở To Lừa Dối

Làm các hương thân hỏi hẩn mấy năm này đi nơi nào?

Trương Hạo trong lòng xoay ngang, cũng không sợ ngạo mạn thối phá, ý vị thối.

“Ta à, đi trước Côn Lôn Sơn, Phong Thần bảng xem qua chưa? Côn Lôn Sơn nhưng là vạn tổ tiên sơn, Khương Tử Nha chính là theo Côn Lôn Sơn tu đạo trở lại.”

Sau đó lại thối phồng vào nam ra bắc, dạo chơi tứ phương, hàng yêu phục ma, thối là thiên hoa loạn trụ, miệng như huyền sông, cũng làm các hương thân hù dọa rồi, một truyền mười, mười truyền một trăm, càng truyền càng mơ hồ.

Trương Hạo trong lòng vui vẻ, vẫn là người nhà quê tốt lừa dối, nhưng hẩn cũng không nói bậy bạ, hẩn thật đúng là đi qua Côn Lôn Sơn.

Đương nhiên, hẩn đi Côn Lôn Sơn, là vì mượn địa điểm du lịch nhân khí, bày hàng vỉa hè đoán mệnh, nhưng trong này nhưng là đạo giáo chính tông địa bàn, đạo sĩ đều là cầm đạo sĩ chứng, vút đều không vút hẩn liếc mắt, trực tiếp đánh đồn công an điện thoại, đem hẩn vồ vào cục câu lưu ba ngày.

Bất quá lấy hẩn bây giờ pháp nhãn, vừa nhìn một cái chuẩn, không nhìn được có chút đặc ý vênh váo rồi, thậm chí ngay cả chính hẩn đều cảm thấy, chẳng lẽ thật là tu đạo thành tiên? Đả thông hai mạch nhâm đốc, đi qua âm dương cầu, vượt qua huyền quan kiếp, trên thông thiên văn, dưới rành địa lý, có thể biết bấi độn, thần thông đại thành?

Được rồi, lừa dối cảnh giới tối cao, chính là ngay cả mình cũng chia không rõ thật giả.

Nhưng nói đi nói lại thì, nếu như ngay cả mình cũng không tin, thì như thế nào lừa dối người khác tin tưởng, từ nay về sau, hẳn chính là Côn Lôn Sơn tu đạo trở lại tiên nhân.

Chỉ cần có danh tiếng cơ sở, truyền khắp mười thôn tám hương, dĩ nhiên là sẽ có người đến cửa đến tìm, hẳn chỉ cần không sao giả bộ một bức, thư thư phục phục làm một đạo sĩ, ngồi chờ tài nguyên xung túc tiến vào.

Đáng được ăn mừng là, dùng Vương thúc gia tổ truyền té đánh rượu, trên mặt bầm tím tiêu mất, nếu không sưng mặt sưng mũi, thật đúng là ngượng ngùng thấy Giang Đông phụ lão.

Trong nhà thu xếp ổn thỏa, thoáng một cái chính là nửa tháng.

Ngày này, Trương Hạo người mặc cũ nát đạo bào, tương đối có thành tựu ở dưới mái hiên luyện Thái Cực.

“Nhị Lăng Tử, củi phách được rồi?”

Trương Hạo luyện xong một lần, cảm giác cả người thoải mái, tinh thần sức mười phần, thét bên cạnh bữa củi Nhị Lăng Tử.

“Trương ca, còn có một cặp liền phách xong rồi.”

Nhị Lăng Tử một mặt thật thà cười, xoa xoa trên trán mồ hôi, dùng sức bữa củi.

Trương Hạo gật gật đầu, ám đạo, hàng này thật đúng là biết điều, kêu bữa củi, ý vị liền bổ nhiều như vậy, hẳn mùa đông này cũng không lo củi lửa rồi.

Nhị Lăng Tử tên là Vương Lỗi, là Vương Đức Toàn cháu ruột, cha mắc bệnh ung thư qua đời, mẫu thân đi theo hoang dã nam nhân chạy, Nhị Lăng Tử trung học đệ nhất cấp thôi học, đi theo Vương Đức Toàn vượt thi trợ thủ, thân thể rất bền chắc, cao to lực lưỡng, nhưng suy nghĩ toàn cơ bắp, trong thôn đều kêu Nhị Lăng Tử.

Wương thúc rửa tay sau, liền truyền cho Nhị Lăng Tử.

Nhị Lăng Tử được Vương thúc truyền thừa, tính bồi phạt, nên gọi hãn sư thúc tổ rồi, giúp hãn làm chút việc, hãn cũng yên tâm thoải mái sai sử.

Bất quá để cho Trương Hạo buồn rầu là, Nhị Lăng Tử vượt lên thi thể, trực tiếp giao cho đồn công an phụ trách, vận chuyển cũng bị trong thành nhà tang lễ nhận thầu, hãn không có cơ hội làm làm ăn này.

Mà trở về cũng có nửa tháng, Trương Hạo lượng cơm càng ngày càng hơn lợi hại, quả nhiên một hồi có thể ăn nửa nồi, ngày hôm qua đi chợ, lại đi trấn trên mua một túi mét, túi áo tiền nhanh xài hết rồi, Trương Hạo không nhịn được nóng lòng, thế nào không có khách tới cửa?

Nhớ kỹ lúc trước sư phụ vẫn còn thời điểm, thường thường đã có người tới tìm, việc hiếu hỉ, phòng cơ phong thủy, đặt mua quan tài, chọn ngày gọi là, tính chữ bát chờ một chút, những thứ này đều là người nhà quê phong tục tập quán, cũng là đạo sĩ ăn cơm nghề chính, lại như vậy không có làm ăn, hãn ước chừng phải uống gió Tây Bắc rồi.

“Này cửa ải cuối năm sắp tới, quý môn mở rộng ra, làm sao lại không có chuyện gì?” Trương Hạo lẩm bầm lâu bầu buồn bực, tính một chút ngày tháng, đã cuối tháng mười hai, sắp bước sang năm mới rồi, hãn là làm ăn mùa thịnh vượng mới đúng.

Không thể không nói, chuyến đi này chiêu kiêng kỵ, người khác hết năm đều mong đợi thật vui vẻ, Trương Hạo lại mong đợi người chết xảy ra chuyện.

“Thiên nhi lạnh, xuống nước ít người, chờ thêm xong rồi năm, đầu mùa xuân cao nước, ước chừng phải bận rộn.” Nhị Lăng Tử một mặt thành khẩn, đàng hoàng tiếp lời, “Tam thúc nói, để cho ta nghiêm túc làm, cất tiền xây phòng mới, giúp ta đòi một bà nương.”

Người nhà quê kết hôn sớm, mười tám. Chín tuổi liền đòi đối tượng, Nhị Lăng Tử tuổi này, cũng coi là trưởng thành rồi, cả ngày hâm mộ người khác có bà nương, trong lòng cái kia gấp a.

“Trương ca, người theo Côn Lô Sơn tu đạo trở lại, trong thôn đều nói người là sống Thần Tiên, có thể không... Giúp ta đây tính cái mệnh, khi nào mới có bà nương, nghe nói... Sông thôn tiểu học tới một trong thành nữ dạy học tượng, dạy học có thể dễ nghe rồi...”

Nhị Lăng Tử ấp a ấp úng, trên mặt ngượng ngùng, nửa ngày mới đem lời ghen ra tới.

Trương Hạo nghe một chút, nơi nào vẫn không rõ có ý gì, hàng này không lăng a, quả nhiên đánh thôn bên cạnh tiểu học lão sư chủ ý, khó trách cho hẳn làm việc bỏ công như vậy, nguyên lai là có khác ý đồ, nhưng hàng này tướng mạo thật thà chất phác, thiếu chút nữa liền hẳn đều bị gạt.

Quả nhiên, người đàng hoàng mới là đứng đầu kẻ gian a.

“Vì sao kêu nữ dạy học tượng, kêu nữ lão sư.” Trương Hạo có chút không nói gì, hàng này cũng quá quê mùa đi.

“Phải phải! Là nữ lão sư.” Nhị Lăng Tử vội vàng sửa chữa, một mặt cười ngây ngô.

Số từ: 1281

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Tinh Quan Tướng Nữ Thuật

Sông thôn liền tại bọn họ Vương gia thôn bên cạnh, chỉ cách rồi mấy dặm đường, làm tiểu học, phụ cận mấy cái thôn hài tử đều tại nơi đó đi học.

Bất quá mấy năm nay kế hoạch hoá gia đình làm nghiêm, nông thôn học sinh thiếu, cũng liền một hai chục mang đến.

Nguyên bản trong thôn có hai cái lúc xưa xin đến chỉ giáo sách tượng, tuổi đã cao muốn về hưu, trước đây không lâu, trấn trên điều tới một người tuổi còn trẻ nữ lão sư, nghe nói là mới từ học viện sư phạm tốt nghiệp, năm nay mới thi đậu giáo sư tư cách.

Xã này xuống cũng không gì đó mới mẻ chuyện, nhưng hơi có chút gì đó, rất nhanh thì truyền khắp, gặp người ta nữ oa là trong thành đến, lại vừa là 20 xuân xanh cô nương, chủ ý người cũng không ít.

Trương Hạo tâm tư động một cái, đang lo không có làm ăn lừa dối, Nhị Lăng Tử đây không phải là làm ăn sao?

Giật dây dẫn đường, thuật phòng the cái gì, cũng miễn cưỡng tại hẳn nghiệp vụ bên trong.

Bất quá con gái người ta dù nói thế nào cũng là trong thành đến, lại vừa là làm lão sư, công ăn việc làm ổn định nghề nghiệp, có tự tin chủ ý người, đều là trấn trên công tử ca, dù gì cũng là một thôn quan gì đó, Nhị Lăng Tử hàng này, quả nhiên cũng dám đánh người ta chủ ý, quả thật có chút độ khó.

“Chuyện này cũng không tốt tính, người bây giờ học được vớt thi tay nghề, đã là Âm Dương giới người, nhân duyên khó dò.”

Trương Hạo thuận miệng thành huyền, nói sát có chuyện lạ mà giống như, trong đầu nghĩ, trước không vội vã đáp ứng, đem lời thả nơi này, chờ hẳn tìm một thời gian, đi xem một chút cô nương kia tướng mạo, thăm dò căn cơ, mới biết Nhị Lăng Tử có cơ hội hay không.

“Trương ca, người ước chừng phải giúp ta, Tam thúc nói, người biết gì đó tướng nữ pháp thuật, lúc trước đặc biệt cho làm quan tìm đối tượng.”

“Ho khan một cái...” Trương Hạo thiếu chút nữa không có sắc, mặt già đỏ lên, Nhị Lăng Tử trong miệng Tam thúc chính là Vương Đức Toàn.

Trương Hạo trong lòng cười lẩn lộn, Vương thúc cũng là kết hôn người, quả nhiên như vậy già mà không đứng đắn, cho Nhị Lăng Tử nói tướng nữ thuật.

Tướng thuật bao la vạn tượng, loại trừ tướng tay, sờ cốt, tướng mạo chờ thường gặp tướng thuật ở ngoài, còn có một chút đặc thù tướng thuật, tướng nữ thuật chính là một cái trong số đó, mà tướng nữ thuật còn có một cái khác tên khoa học, xưng là “Trong phòng tướng âm”, đây là một loại không ra gì tướng thuật, thời gian qua bị chính đạo nhân sĩ thật sự trơ trên, nhưng lại phi thường thực dụng, vì vậy truyền đi rất mật mờ.

Cổ nhân cho là, âm dương tương hợp, thiên địa giao thái, kia bộ vị mấu chốt, cũng cực kỳ trọng yếu, trong phòng tướng âm chính là nhìn nữ nhân phía dưới kia, trong đó một ít cực phẩm, chính là gọi là danh khí.

Lúc xưa sau quan to quyền quý, phi thường mê tín một bộ này, tiếp nhận danh khí, gia tăng khí vận.

Đương nhiên, đừng xem thường rồi này môn trong phòng tướng âm, thật ra thì cũng là một môn kỳ thuật, có lai lịch lớn, xuất từ «Tử Vi Thuật Tàng», Tử Vi Thuật Tàng được xưng Đế Vương học, cổ đại Đế Vương hậu cung 3000, phi tần phong hào đông đảo, cổ chế tám mươi một ngự. Vợ, sau đó làm thành “Ngự nữ” “Thải Nữ” chờ phong hào.

“Ngự. Nữ” cái từ này, vốn là xuất từ Tử Vi tinh đấu, là Tinh quan tên, «Hán Thư? Thiên văn chí» ghi lại, “Bắc bốn sao, viết ngự. Nữ cung.”

Mà Tử Vi Thuật Tàng, không chỉ là người thế tục trong mắt Đế Vương học, cũng là huyền học giới hoàn toàn xứng đáng thủ khoa, là đạo giáo ngũ đại hệ phái chi túc đất góp lại học, từ xưa tới nay chỉ tại ngự dụng thuật sĩ nhất mạch bên trong bí truyền.

Trương Hạo mạch này chỉ là đạo sĩ bình thường, không có gì bí truyền tuyệt học, đương nhiên sẽ không Tử Vi Thuật Tàng bên trong ghi lại Tinh quan tướng nữ thuật, chỉ là học được chút ít Bàn Môn Tả Đạo, cũng chính là kia xuống tam lưu tướng âm, nhận rõ nữ tử danh khí, lúc xưa sau cho quan to quyền quý tìm cái tiền thưởng gì đó.

Thật ra thì nói trắng ra là, chính là trong tối giúp quan to quyền quý làm nữ nhân, tên. Kỹ, quả phụ, người khác vợ chờ một chút, đều là chút ít xuống tam lưu chuyện.

Cũng chính bởi vì như thế, này tướng Âm chi thuật, sư phụ chỉ là nói một chút, để cho hãn hiều chút con đường, về sau đòi đối tượng chớ bị mộng.

Có thể nói ra thật xấu hổ, Trương Hạo từ nhỏ đã không có tu đạo thiên phú, hết lần này tới lần khác này trong phòng tướng Âm chi thuật, lại học được tinh thông, không phải hãn thôi, chỉ cần để cho hãn liếc mắt nhìn, tuyệt bức có thể nhận ra có phải hay không danh khí, có lẽ sờ một chút cũng được.

Nhưng buồn rầu a, lớn như vậy, Trương Hạo còn theo chưa từng thấy nữ nhân nơi đó, chớ nói chi là sờ.

“Này tướng nữ thuật, nói đến coi như bác đại tinh thâm rồi.” Trương Hạo một bên buồn rầu, một bên khoe khoang than thở, “Cái gọi là tướng nữ, trước phải nhìn nữ nhân tướng mạo, có tướng mạo khắc chồng, có

tướng mạo vượng phu, nhưng đại đạo Vô Cực, biến hóa vô tận, mọi việc vạn vật đều không có thể kết luận bừa.”

“Ngày nào rảnh rỗi rồi, ta đi sông thôn tiểu học đi một vòng, giúp người nhìn một chút cô nương kia tướng mạo.”

“Trương ca người được nhanh a, nghe nói thôn chi thư gia Tiền Cầu Tử, trong thành vượt qua xã hội, đã có bà nương rồi, còn cả ngày đi tiểu học đi loanh quanh, người dùng cái pháp thuật, để cho Tiền Cầu Tử nội bộ mâu thuẫn.”

Nhị Lăng Tử càng nói càng nóng nảy, từ trong túi áo móc ra cái bao tiền lì xì, cẩn thận nhét vào Trương Hạo trong tay.

Trương Hạo bóp một cái bao tiền lì xì, tốt đầy một chồng, ít nhất mấy trăm khối, trong lòng mừng rỡ, hàng này coi như biết con đường, biết rõ đưa bao tiền lì xì, nhưng nghe khẩu khí này, Trương Hạo không nhịn được lau một cái mồ hôi lạnh, hàng này vào cuộc cũng quá sâu đi, quả nhiên thật coi hẵn là thành Thần Tiên, còn để cho hẵn dùng pháp thuật, cho Tiền Cầu Tử giở trò quý.

Số từ: 1297

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Âm Quỷ Quấy Phá

Bọn họ nghề này làm, quả thật có chút không thấy được ánh sáng Bàn Môn Tả Đạo, trát người giấy, nguyên rửa người cả nhà, đào người mộ tổ tiên gì đó, nhưng này giở trò quỷ chuyện, đi tìm những thứ kia tiên nương bà a, quả nhiên tìm hần, này nha quá mất thân phận.

Phải biết, hần theo Côn Lôn Sơn trở lại, nhưng là hàng thật giá thật làm đạo sĩ, tu là chính tông đại đạo, há tự cam đoạ lạc, làm những thứ kia đường ngang ngõ tắt chuyện thất đức.

Bất quá, một phen tiền liền làm khó anh hùng hán, huống chi đây là mấy đại trăm.

Trương Hạo vô sỉ thu tiền, nhưng mặt mũi còn phải ôm, không thể tự hủy hình tượng, đập phá hần thanh tu chi sĩ danh tiếng, nghiêm trang nói, “Nhị Lăng Tử a, làm người muốn kiên định, đi được chính, đứng ổn, ta đi giúp người nhìn một chút, nếu như kia Tiền Cấu Tử thật là táng tận lương tâm, chân đứng hai thuyền, ta liền thay trời hành đạo, thật tốt dạy hần làm người.”

“Biết, Tam thúc từng nói với ta, thân ngay không sợ chết đứng, nếu không phải gặp báo ứng.”

Nhị Lăng Tử liền vội vàng gật đầu, trong lòng suy nghĩ, Tiền Cấu Tử có bà nương rồi, còn bản khoản khác cô nương, nên gặp báo ứng.

Bất quá Trương Hạo này khoác lác thối lợi hại, tỉ mỉ nghĩ lại, coi như Tiền Cấu Tử thật là chân đứng hai thuyền, hần cũng không thể làm gì được người ta, ngược lại để cho hần vừa là hâm mộ vừa ghen tỵ, này nông thôn

tên nhà quê đều chơi đùa chân đứng hai thuyền, suy nghĩ một chút hẳn ở bên ngoài lăn lộn vài năm, liền người bạn gái cũng không hổ thẹn, trong lòng cái kia hận a.

Tự tại lúc này, thật xa truyền tới một tiếng thét, “Trương âm dương, có người tìm!”

Thế hệ trước người nhà quê, thói quen gọi đạo sĩ là âm dương tiên sinh, hoặc chữ bát tiên sinh, thầy phong thủy gì đó.

Trương Hạo nghe được thét, theo tiếng nhìn, lại sợ hết hồn.

Chỉ thấy đối diện bờ ruộng lên, một cái lão bà bà lĩnh lấy một người trung niên, đi tới, lão bà bà là trong thôn vương bác chồng, mà trung niên nhân kia, chính là thôn chi thư Tiền Phúc Quý.

Trương Hạo mới vừa thu Nhị Lăng Tử tiên, đáp ứng muốn làm Tiên Cầu Tử, nhưng một cái chớp mắt ấy, Tiên Cầu Tử cha tìm tới cửa rồi, Trương Hạo cảm thấy nhột nhột trong lòng, ngẩng đầu nhìn trời một cái lên, chẳng lẽ thật đặc biệt mẫu thân ngẩng đầu ba thước có thần minh.

Nhị Lăng Tử ngược lại thản nhiên, cũng thét, “Đại cô bà, ăn rồi chưa.”

Người nhà quê chào hỏi, gặp mặt liền hỏi ăn rồi chưa, giọng cũng lớn, một cái kênh cũng có thể nghe được.

“Nhị Oa Tử cũng ở đây a, còn không có ăn, hôm nay mà sớm.”

Vương bác chồng rất khéo nói, đã hơn sáu mươi tuổi rồi, thân thể và gân cốt còn rất khỏe mạnh, cũng lấy sau lưng một cái sọt thức ăn, mới từ trong đồng hái thức ăn, chuẩn bị về nhà nấu cơm, tôn nhi liền muốn tan học.

“Vương bác chồng tốt.” Trương Hạo cũng chào hỏi.

Vương bác chồng là trong thôn trưởng bối, trong nhà có ba cái nhi tử cùng một đứa con gái, gả con gái rồi ra ngoài, nhi tử bên ngoài đi làm, chỉ có tôn nhi đi theo lão nhân gia, trên Hà Thôn tiểu học.

“Trương âm dương, ăn rồi chưa, tiền bí thư chi bộ tìm người.” Vương bác chồng thét, đi tới mái hiên trước.

“Trương... Trương Đại Tiên, người tốt.”

Tiền Phúc Quý là một làm quan người, cũng coi như có chút hiểu biết, vội vàng nhiệt tình chào hỏi, lại chần chừ một chút, cảm giác kêu trương âm dương có chút quá bình thường, trực tiếp tôn xưng Trương Đại Tiên.

Mười dặm tám thôn cũng đều truyền khắp, Trương Hạo theo Côn Lôn Sơn tu đạo trở lại, giống như kia Phong Thần bảng bên trong Khương thái công giống như, có thể biết bấi độn, đạo hạnh cao thâm, là sống Thần Tiên.

“Tiền bí thư chi bộ nghe nói người trở lại, đặc biệt tới mời người nhìn nền nhà, mới vừa ở bên kia bờ ruộng gặp, không biết người ở đâu, ta liền thuận đường mang theo tới.” Vương bác chồng vừa nói, công lên cái sọt, “Trở về nấu cơm, các người trò chuyện.”

Trương Hạo nghe một chút nhìn nền nhà, trong lòng mừng rỡ, cuối cùng có khách tới cửa.

Vương bác chồng đi, Nhị Lăng Tử cũng nói, “Trương ca, ta ngày mai đến giúp người bửa củi, cũng trở về đi nấu cơm.”

Trương Hạo gật gật đầu, hàng này coi như hiểu công việc, âm dương chuyện, kiêng kỵ người ngoài ở tại, bất quá hàng này mới vừa rồi còn để cho hẳn cho Tiền Cửu Tử giờ trò quý, bây giờ Tiền Cửu Tử cha tới, lại một mặt không có chuyện gì bộ dáng, quả nhiên người đàng hoàng đứng đầu kẻ gian a.

Thật ra thì Nhị Lăng Tử là cảm thấy, Tiền Cấu Tử đáng đời gặp báo ứng, hẳn đi được chính, đứng ổn, không sợ quỷ gõ cửa.

“Tiền bí thư chi bộ, trong phòng ngài.” Trương Hạo chào hỏi, lĩnh lấy Tiền Phúc Quý vào nhà.

Thôn chi thư là thôn ủy hội chi bộ bí thư gọi tắt, cũng không phải là bọn họ Vương gia thôn bí thư, theo cấp bậc hành chính mà nói, Vương gia thôn thuộc về Thành Nam Trấn thứ chín đại đội tổ 3, thôn chi thư chính là bọn hắn đội chín bí thư, quyền lực khá lớn, tại trong trấn cũng là chen mồm vào được quan.

“Ta bình thường trải qua thanh đạm, uống nước sôi, cũng đừng chê cười.” Trương Hạo rót một chén trà nước, tương đối có thành tựu nói.

“Không dám không dám, uống nước sôi được a.” Tiền Phúc Quý vội vàng nhận lấy nước trà, có chút hết sức lo sợ.

Đây chính là quan trạng nguyên, sao Văn khúc hạ phạm, đừng nói là bọn họ Thành Nam Trấn này địa phương nhỏ, chính là toàn bộ An Dương Huyện đó cũng là đại danh鼎鼎, bây giờ lại từ Côn Lôn Sơn tu đạo trở lại, tuổi còn trẻ, lại nói đi cao thâm, pháp lực vô biên, danh tiếng này quá lớn, người bình thường cũng không dám đến tìm, rất sợ quấy rầy Trương Tiên Nhân thanh tu.

Tiền Phúc Quý giống như thấy trong thành lãnh đạo giống như, trong lòng suy nghĩ, làm sao mở miệng mời Trương Đại Tiên hỗ trợ.

Trương Hạo quan sát liếc mắt, đương nhiên nhìn thấu Tiền Phúc Quý có vài phần câu nệ, trong lòng vui vẻ, đây chính là ưu thế sân nhà, hẳn trong thành lẫn lộn không đi, nhưng lần này đến, lắc mình một cái, lập tức tựu là Côn Luân đại tiên, hù dọa biết dùng người không nên không nên.

“Tiền bí thư chi bộ, ta xem người chân mày có một đạo sát khí, buổi tối nằm mơ có Ác Quỷ triền thân a.”

Trương Hạo cũng không nói nhảm, đi thẳng vào vấn đề liền nói huyền chuyện, bình thản ngữ khí, hơi có mấy phần cao thâm mạt trắc.

Này Tiền Phúc Quý tướng mạo, khí hư ố vàng, tâm hỏa kiêu căng, ánh mắt vô thần, tất nhiên là trong nhà không thuận, bình thường gây gỗ, mất ngủ nhiều mơ, lại tuổi đã cao, tinh khí thần suy yếu, tâm trí mông muội, mê tín một bộ này, khẳng định nằm mơ thấy quỷ quái.

Tiền Phúc Quý nghe lời này một cái, quả nhiên sợ hết hồn, trong đầu nghĩ, này Trương Đại Tiên thật đúng là thần, liền hẳn nằm mơ đều biết.

“Tiền bí thư chi bộ, có chuyện gì khó xử cứ việc nói, chúng ta người tu hành, vốn là vì trăm yêu trừ ma, trấn thủ âm dương hai giới, che chở một phương thái bình.”

Trương Hạo một tiếng chính khí, run lên đạo bào, sống lưng thẳng tắp, thật có cao nhân đặc đạo phong độ.

Tiền Phúc Quý thấy, trong lòng cũng có một an ổn, nhưng nghĩ tới chuyện nhà mình, lại không nhịn được một môi than thở, nói, “Nhà ta mới vừa đắp phòng mới, nhi tử cũng đòi bà nương, vốn tưởng rằng ôm cháu trai hưởng phúc, nhưng trong nhà ba ngày hai đầu liền làm ồn.” Nói tới chỗ này, Tiền Phúc Quý thấp giọng, sợ đắc tội quỷ thần giống như, “Đến buổi tối, nhà ta heo liền lật vòng, gà cũng kêu loạn, ta còn bình thường nằm mơ thấy có... Quỷ, nói ta tham trong thôn tiền, tìm ta lấy mạng.”

Bọn họ này nông thôn mặc dù xa xôi rơi ở phía sau, bầu không khí cũng rất tốt, Tiền Phúc Quý là thành thành thật thật nông dân xuất thân, lúc còn trẻ, rất được trong thôn thế hệ trước đảng viên ảnh hưởng, theo niên đại đó lại đây người, tác phong đều rất chính phái.

Bất quá mấy năm này chính sách rộng thùng thình, quốc gia đối với nông thôn trợ cấp cũng nhiều, nhưng có tiền, ngổn ngang chuyện cũng tới, có người thấy Tiền Phúc Quý trong nhà đắp phòng mới, trong lòng ghen tị, phía sau nói xấu, hơn nữa trong nhà không thuận, Tiền Phúc Quý lại đã có tuổi, năm mươi mấy rồi, cũng mê tín một bộ này.

“Trời đất chứng giám a, ta cũng không tham qua trong thôn tiền, xây phòng mới đều là ta khổ cực tồn, còn có ta nhi tử trong thành đi làm kiếm, nghe người ta nói, là nhà ta phòng mới nền nhà không được, muốn mời Trương Đại Tiên xem một chút.”

“Này chuyện nhỏ, nhất định là có Âm Quỷ quấy phá, hỏng rồi phong thủy.”

Trương Hạo trước cài nút một cái quỳ quái chụp mũ, trong lòng lại tự định giá, trở lại lâu như vậy rồi, thật vất vả có khách tới cửa, chính gọi là ba năm không khai trương, khai trương liền muốn ăn ba năm, này Tiền Phúc Quý ở nông thôn cũng coi là nhà giàu, hẳn được thế nào đem chuyện nhỏ làm lớn, tàn nhẫn lừa dối một cái.

Bất quá này Tiền Phúc Quý trong nhà, khẳng định cũng có vấn đề, nếu không Tiền Cửu Tử có bà nương rồi, còn đánh Hà Thôn tiểu học nữ lão sư chủ ý, làm hẳn cũng không nhịn được hăm mộ ghen tị, lần này thật muốn thay trời hành đạo.

“Tiền bí thư chi bộ, ta thu thập một chút pháp khí, cái này thì đi nhà người nhìn một chút, phương nào tiểu quý, dám ở bần đạo địa giới lên quấy phá, nhất định muốn đánh cho nó hồn phi phách tán, trọn đời không được siêu sinh.”

“Rất tốt”

Thấy Trương Hạo đáp ứng, Tiền Phúc Quý mừng rỡ, thật đúng là có chút lo lắng Trương Đại Tiên trẻ tuổi nóng tính, tính khí không được, không

mời nôi.

Trương Hạo trở về nhà bên trong thu thập ăn cơm gia hỏa, một cái tro cũ túi vải treo ở trên vai, cái này gọi là túi bách bảo, là đạo sĩ đặc biệt giả bộ pháp khí, trong túi là la bàn, linh đan, giấy vàng, kiếm gỗ đào, bút lông, chu sa chờ

Hắn trong thành lẩn lộn thời điểm, một bộ này đồ vật liền chuẩn bị đủ, chỉ là hắn lẩn lộn quá kém, không có nhận qua gì đó làm ăn lớn, những thứ này cũng không có dùng qua, đều rất cũ kỹ.

Trương Hạo lại nhìn sắc trời một chút, sắp đến trưa rồi, trong đầu nghĩ, vừa vặn đi Tiên Phúc Quý trong nhà chùa cơm, hắn trong túi tiêu sạch rồi, chùng mấy ngày không thấy thức ăn mặn, hôm nay ước chùng phải bữa ăn ngon rồi.

“Tiên bí thư chi bộ, chúng ta cái này thì lên đường.” Trương Hạo nói.

Tiên Phúc Quý liền vội vàng gật đầu, Trương Đại Tiên thật là sấm rền gió cuốn, vừa nói đi thì đi, Thần Tiên nhất lưu nhân vật.

Đương nhiên, Tiên Phúc Quý không biết, vị Trương Đại Tiên này, đặt mưu đồ phải đi ăn chùa uống chùa.

Tiên Phúc Quý gia thì ở cách vách Hà Thôn, khoảng cách có hai ba dặm đường, đối với hương người làm mà nói, hai ba dặm đường không đáng kể chút nào chuyện, tùy tiện đi một chút đã đến.

Trương Hạo đối với Hà Thôn cũng không xa lạ, hắn khi còn bé ngay tại Hà Thôn tiểu học vỡ lòng, Tiên Phúc Quý gia ngay tại tiểu học phụ cận.

Gần tới trưa, trong thôn bắt đầu thả radio, trả về là ca khúc lưu hành, Trương Hạo tâm tình thật tốt, cũng cùng luận điệu khê hừ, dọc theo đường đi thí diên thí diên.

Nhớ năm đó, này radio nhưng là cái thần kỳ đồ vật, nhưng thời đại phát triển quá nhanh, radio rất nhanh thì bị loại bỏ rồi, cũng tự hấn môn này xa xôi nông thôn, còn cất giữ radio, sớm trưa tối đều kéo cửi mở một hồi

Đến Tiền Phúc Quý gia, vội vàng chào hỏi bà nương cùng con dâu đi thiêu hỏa nấu cơm, còn nói nhi tử cưỡi motor đi trấn trên, mua chút ít nước sốt thức ăn trở lại, rất là nhiệt tình, giống như tiếp đãi trong thành lãnh đạo giống như, rất sợ chậm trễ Trương Đại Tiên.

Trương Hạo cũng âm thầm đánh giá Tiền Phúc Quý trong nhà, là một cái nhà hai tầng tiểu lâu, dạng thức thật mới, trong phòng còn làm lắp đặt thiết bị, phong cách giống như trong thành nhà ở, rất là dương khí.

Bất quá Trương Hạo vừa vào nhà, lập tức cảm nhận được một cỗ âm lãnh gió nhẹ.

Từ lúc khai khiếu, Trương Hạo ngũ quan cảm giác cũng càng ngày càng bén nhạy, này cỗ Lãnh Phong phi thường nhỏ nhẹ, cho dù đây là mùa đông, khí trời vốn là lạnh, hấn vẫn có thể cảm ứng rõ ràng đến, mà người ở trong phòng, phải có một cỗ dương cùng khí, chuyện ra khác thường nhất định có yêu, xem ra này Tiền Phúc Quý gia phong nước, quả thật có vấn đề.

Số từ: 2669

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Tam Âm Phong Thủy Cục

Loại trừ âm phong, Trương Hạo cũng đánh giá người nhà họ Tiền, chính gọi là thiên thời không bằng địa lợi, địa lợi không bằng Nhân Hòa, phong thủy kham dư chỉ là người ngoài, nhân tài là nhân tố bên trong.

Đầu tiên là Tiền Phúc Quý bà nương, bốn mươi mấy rồi, bởi vì gia cảnh tốt nam nhân lại vừa là làm quan, ăn diện thật dương khí, hơi có mấy phần từ phù dâu phong vận vẫn còn, bắt chuyện người cũng khách sáo, so với Tiền Phúc Quý còn cởi mở.

Nhưng theo Trương Hạo, nữ nhân này quyền cốt hơi nhọn, khuôn mặt gầy mỏng, là chanh chua chi tướng, bề ngoài phóng khoáng, bên trong tính toán chi li, tính cách cường thế, mà Tiền Phúc Quý tướng mạo biết điều, nữ mạnh nam yếu, âm thịnh dương suy, này tiền gia, hiển nhiên đều là nữ nhân này làm chủ.

Thứ yếu là Tiền gia con dâu, tên là Vương Tú Ngọc, đúng lúc là Vương gia thôn người, thấy Trương Hạo vội vàng mỉm cười kêu Trương ca.

Trương Hạo từ nhỏ thông minh, hiểu chuyện được sớm, lại nhị trung bệnh nghiêm trọng, thích tinh tướng, lúc nào cũng một mặt cao ngạo Thần Tiên phong phạm, cùng lứa giai đoạn hài tử rất là kính nể hẳn, cũng phải gọi hẳn một tiếng Trương ca.

Nhìn Vương Tú Ngọc, Trương Hạo trong lòng không hiểu phiền muộn, nhớ kỹ hẳn xuất gia tu đạo trước, Vương Tú Ngọc vẫn là một mười lăm mười sáu tuổi không hiểu chuyện cô bé, chỉ chớp mắt, cũng đã đáng ngọc yêu kiều, gả làm vợ người.

Bình tĩnh mà xem xét, Vương Tú Ngọc tướng mạo cùng vóc người đều tính không tệ, chỉ là ít đọc sách, cũng không ra khỏi nhà đi xa, hiểu biết thiếu cận, ánh mắt thiếu một phần linh tuệ, ăn mặc ăn mặc cũng giản dị, nhưng ở này nông thôn, Vương Tú Ngọc đã tính rất tốt cô nương.

Bất quá Trương Hạo chú ý tới, Vương Tú Ngọc sắc mặt khô héo, da thịt thô ráp, khí huyết hư thiếu, ngực cùng cái mông đều hơi gầy, hiển nhiên nội tiết mất thăng bằng, sinh lý chu kỳ rối loạn, cô âm bất sinh, chuyện phòng the lãnh đạm, mặc dù mỉm cười cùng hân chào hỏi, lại không che giấu được sầu não uất ức, hiển nhiên tại Tiền gia trải qua không tốt.

Cuối cùng là Tiền Cầu Tử, Tiền Cầu Tử tên là tiền thông, giữa trưa, lại còn ở trên giường ngủ.

Bất quá này Tiền Cầu Tử cũng xác thực làm bộ giống người, tướng mạo đẹp trai, trong thành lẫn lộn thật tốt, ăn mặc thể diện, đãi nhân tiếp vật cũng có một bộ, nghe nói Trương Hạo tới, Tiền Cầu Tử mau dậy, cười mô tư phải đi trấn trên, mua tốt hơn rượu thịt ngon.

Mà Tiền Cầu Tử mặt mang hồng quang, tự tin bông bột, được thời đặc ý, lại là số đào hoa tướng mạo, mà Tiền Cầu Tử lại trúng khí chưa đủ, tròng trắng mắt ố vàng, tinh lực hiện lên hư, đây là tửu sắc quá độ chi tướng, sinh hoạt không có quy luật, ở bên ngoài xã giao không ít, cũng cùng không thiếu nữ người có qua lại.

Vừa đối mặt công phu, Trương Hạo trong lòng đã suy tính được thất thất bát bát, nhưng lại không nhịn được hâm mộ ghen tị, hận không được mình cũng mang đến số đào hoa, tinh lực hư chết cũng cam tâm tình nguyện a.

Cơm trưa, Trương Hạo không nói một lời, mở rộng ra cái bụng bữa ăn ngon, cơm thịt mười cân, nhìn đến người nhà họ Tiền liên tục lấy làm kỳ.

Sau khi cơm nước no nê, bắt đầu làm chính sự, xuất ra la bàn, trước nhà sau nhà vòng vo một vòng, tương đối có thành tựu xem phong thủy.

“Trương ca, nhà ta phong thủy như thế nào?”

Tiền Cầu Tử dù sao cũng là trong thành người đần, cảm thấy kêu Trương Đại Tiên quá quê mùa tức giận, có chút phân sinh, trực tiếp đi theo bà nương kêu một tiếng Trương ca, cũng tốt gần hơn quan hệ.

Thật ra thì lần này mời Trương Hạo đến xem phong thủy, cũng Tiền Cầu Tử nghĩ kế.

Tiền Cầu Tử là một người cơ trí, bởi vì trong thành làm việc tiện nghi, làm quen rất nhiều tài đại khí thô lão bản, ít nhiều gì biết rõ những lão bản kia chuyện, không tiếc số tiền lớn thấp hương bái phật, thỉnh giáo cao nhân, Tiền Cầu Tử cũng muốn phát tài, hơn nữa trong nhà không thuận, vừa vặn nghe nói Trương Hạo trở lại, liền giựt giây Tiền Phúc Quý đi mời Trương Hạo.

“Nhà người này phòng mới phong thủy, xác thực rất nhiều vấn đề, dưới nền nhà một cỗ sát khí, đưa tới Âm Quỷ quấy phá, phá gia trạch dương cùng khí.”

Trương Hạo nghiêm trang ngữ khí, trong lòng lại buồn bực, hấn xác thực nhìn ra phong thủy không đúng, nhưng trước nhà sau nhà đều thấy một lần, lại không tìm ra là không đúng chỗ nào.

Bất quá người nhà họ Tiền nghe một chút có Âm Quỷ, quả thực sợ hết hồn, đặc biệt là Tiền gia bà tức hai người, nông thôn phụ nhân, tin nhất những quý này quái nói đến.

“Đại tiên, vậy phải làm sao bây giờ à?”

Tiền Phúc Quý có chút nóng nảy, nền nhà xảy ra vấn đề, nhưng nhà ở đã đầy kín rồi, chân tường lại không thể di chuyển.

“Chính là mấy cái tiêu quý, bần đạo còn không để vào mắt.” Trương Hạo run lên đạo bào, ngữ khí ngạo nghễ, “Đối đãi với ta thì triển đạo thuật, mở thiên nhân thần thông, tìm ra sát khí căn nguyên, diệt đám này Âm Quý.”

Vừa nói, Trương Hạo tương đối có thành tựu đọc thần chú, tay niết Ấn quyết, vệt qua cặp mắt, chỉ thấy ánh mắt đông lại một cái, trong con người một lớn một nhỏ con người chồng lên nhau, mở ra âm dương tầm nhìn.

Người nhà họ Tiên nhìn thấy một màn này, đều là kỳ lạ, Trương Đại Tiên thật biết đạo thuật!

Con người biến hóa rất nhỏ bé, người bình thường sẽ không chú ý tới nặng đồng, nhưng hai vòng con người chồng lên nhau, giống như đeo một bộ kỳ dị đẹp đẽ đôi mắt, để cho ánh mắt trở nên không gì sánh được thâm thúy, làm cho người ta một loại mơ hồ hẩn huyền cảm giác.

Trương Hạo liếc mắt ngắm nhìn, rõ ràng nhìn đến Âm Dương hai khí lưu động, nhà ở hai bên trái phải, cùng với sau nhà, ba cỗ âm khí tụ tập, lập tức nhớ lại đạo thư bên trong miêu tả ba âm phong thủy cục.

Nhà ở hướng là ngòi tây nhắm hướng đông, phía sau dựa vào ngòi xuống đồi, đây là điển hình núi dựa cục, dương trước âm hậu, lưng có núi dựa.

Lại mặt hướng đông phương, đối diện sáng sớm ánh mặt trời, nhuận trạch nhu hòa, ấm áp vạn vật, thuộc thiếu dương.

Buổi chiều làm tây, ánh mặt trời nướng liệt, thuộc mặt trời, mà sau nhà có núi, núi thuộc âm, cản trở một bộ phận ánh mặt trời, vì vậy thuộc thiếu âm, thiếu âm cùng thiếu dương đối lập, Âm Dương Bình Hành, gia trạch người ở đông ấm hạ mát, phong thủy thông suốt.

Nhưng Tiền gia sau nhà đồi quá mức dốc đứng, độ dốc quá nghiêng, vì vậy tại mặt phẳng nghiêng đào rất sâu mới rải đều, phòng Hậu Thổ khám có tới cao ba mét, cản trở quá nhiều ánh mặt trời, âm khí thịnh vượng, thiếu âm biến thành Thái Âm, vượt trên rồi chính diện thiếu dương, phong thủy mất đi thăng bằng, đây là một âm.

Đơn độc một chỗ âm dương mất thăng bằng, còn chưa đủ lấy tạo thành ba âm cục, vấn đề còn tại ở toà nhà hai bên trái phải.

Tiền gia mặc dù là nhà lâu, nhưng dù sao cũng là người nhà quê, còn muốn nuôi gia súc, vì vậy ở bên trái dựng một cái nhà cấp 4, gà vòng chuồng heo gì đó, đều tại nơi đó, nhà cấp 4 bên cạnh là một cái hầm phân, chất đống gia súc phân và nước tiểu, đối với hương người làm mà nói, đây chính là nhà nông phân bón, nhưng dơ bẩn ẩm ướt, đây là hai âm.

Nhà ở bên phải người ở, người ăn ngũ cốc hoa màu, tự nhiên cũng có phân và nước tiểu, bất quá Tiền gia cũng coi là gia đình giàu có, bao nhiêu chú trọng một ít thể diện, vì vậy xây hố rác, phân và nước tiểu trực tiếp bài xuống đất, ảnh hưởng địa khí, đây là ba âm.

Như vậy ba chỗ âm khí giao hội, hoàn toàn phá hư phong thủy, để cho Tiền gia thành âm uế chi địa.

Theo địa lý học mà nói, nơi đây âm hàn ẩm ướt, không khí bị lạnh, mà nóng nở lạnh co, thể tích áp súc, sức nặng gia tăng, vì vậy chất khí trầm xuống, tạo thành một cái vòng xoáy nhỏ, người cùng gia súc khí thải, ứ đọng ở này, ảnh hưởng khỏe mạnh.

Hơn nữa, buổi trưa thuần dương, là trong một ngày nhiệt độ cao nhất thời điểm, lại như cũ âm lãnh, như vậy đến ban đêm, nửa đêm thuộc âm, là trong một ngày nhiệt độ thấp nhất thời điểm, âm thêm âm, gia trạch độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày ít nhất thấp bốn năm độ, người trong chăn bất tri bất giác, lại ảnh hưởng nghiêm trọng giấc ngủ chất lượng.

Mà chim súc đối với độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày cảm giác so với người càng nhỏ bé, ban đêm cảm nhận được âm lãnh, dĩ nhiên là sẽ giày vò kêu loạn, đây chính là gia súc không yên nguyên nhân.

Trương Hạo lòng có hiểu ra, đối với huyền học đạo lý thuộc lâu, biết thiên văn, minh địa lý, lại khai khiếu, thông hiểu âm dương hai giới, lấy hẳn bây giờ nhân lực, vốn nên có thể nhìn ra này ba âm cực, nhưng huyền học một đường bác đại tinh thâm, không chỉ cần yếu đạo lý cùng nhân lực, còn cần kinh nghiệm.

“Xem ra quá đặc ý vênh váo rồi, thật ra thì ta mới vừa thấy con đường mà thôi.”

Trương Hạo âm thầm tĩnh lại, chớ nhìn hẳn bình thường chơi bởi lâu lỏng, miệng đầy lừa dối, thật ra thì Trương Hạo là một cái phi thường có nguyên tắc người, từ nhỏ tu đạo, lo liệu giới luật, ta ba ngày tĩnh thân ta.

Mở mắt tiêu hao rất nhiều, một cỗ suy yếu đánh tới, vội vàng nhắm mắt lại, lấy lại bình tĩnh.

Cũng còn khá khoảng thời gian này có thể ăn có thể uống, toàn thân kinh lạc thông suốt, lại mỗi ngày luyện Thái Cực, thần nguyên khí chân, thể chất rõ ràng tăng cường, mở mắt cũng có thể nhiều kiên trì một hồi.

“Trương ca, nhìn ra sát khí căn nguyên?” Thấy Trương Hạo thu hồi ánh mắt, Tiền Cửu Tử liền vội vàng hỏi.

Trương Hạo gật gật đầu, lần nữa mở mắt ra, ánh mắt đã nội liễm bình thường, trong lòng lại tự định giá, vấn đề là tìm được, nên như thế nào lừa dối tài năng kiếm tiền?

Phong thủy kham dư cùng xem tướng đoán mệnh không giống nhau, xem tướng đoán mệnh toàn dựa vào miệng lưỡi lừa dối, phong thủy kham dư được động thổ, sửa đổi kết cấu, nhưng tùy tiện đổi một hồi kết cấu hãy

thu người ta mấy đại trăm, dường như quá hổ cha rồi, ít nhất cũng phải bày cái đàn làm một pháp gì đó, làm người cảm thấy này uống tiền xài đáng giá.

Bất quá Trương Hạo chỉ là lừa dối, không phải lừa gạt, này tiền gia vấn đề khá lớn, không chỉ có riêng là phong thủy, hẳn muốn thu tiền, cũng phải đem vấn đề hoàn toàn giải quyết, nếu không đệ nhất đơn làm ăn liền đập phá bảng hiệu.

Phải biết làm chuyển đi này, toàn dựa vào tiếng đồn, huống chi hẳn còn thu Nhị Lăng Tử bao tiền lì xì, được giáo dục một chút Tiền Cầu Tử làm người.

Này Tiền Cầu Tử cũng thật đặc biệt mẫu thân là cá nhân cặn bã, trong nhà có tốt như vậy bà nương, vẫn còn bên ngoài làm loạn, chính đi số đào hoa, này giới ả bực nào khe năm, ông trời già mắt bị mù, vì sao không để cho hẳn cũng tới cái số đào hoa, phỏng chừng Hà Thôn tiểu học nữ lão sư, sớm muộn phải bị Tiền Cầu Tử thuận lợi, trong lòng của hẳn cái kia hâm mộ ghen tị a.

“Sát khí căn nguyên ngay tại dưới nền nhà, đi chuẩn bị một cái bàn, rượu, nến thơm tiền giấy, gà trống đầu đao, một chén mét, một chén nước sạch, ta đây liền bày đàn làm phép, trấn áp âm sát.”

Tiền Cầu Tử vội vàng làm theo, dọn ra một cái bàn đặt ở chính đường, lại lấy ra rõ ràng giấy đầu tiền, những thứ này đông ngày lễ ngày tết đều muốn dùng, người nhà quê trong nhà phòng bị.

Trương Hạo bắt đầu bố trí pháp đàn, buông xuống túi bách bảo, lấy ra một khối tám vải đỏ cửa hàng ở trên bàn, đem gạo chén đặt ở ngay phía trên, đốt ba chú thơm mát cắm ở mét trong chén, lại đốt nến phân phóng hai nửa, Tiền Cầu Tử cùng Vương Tú Ngọc ở bên cạnh hỗ trợ xé tiền giấy, Tiền Phúc Quý lão hai người miệng đi rồi nhà bếp, chuẩn bị gà trống đầu đao.

Gà trống đầu đao là truyền thống tế phẩm, gà trống chỉ gà trống, cổ nhân cho là gà trống có Phượng Hoàng huyết thống, sáng sớm gáy, hấp thu tia ánh sáng mặt trời đầu tiên bồi bổ, tử khí đông lai, dương Cương Hùng tráng, có thể trừ tà.

“Đầu đao” là người nhà quê tục ngữ, nguyên chỉ giết heo đệ nhất đao thịt, bình thường là thịt béo, bởi vì cổ nhân sinh hoạt nghèo khổ, năng lực sản xuất rơi ở phía sau, khuyết thiếu dầu mỡ, lấy thịt béo là Thượng phẩm, xưng là “Mỡ”, mà cổ nhân thờ phụng quý thần, mỗi khi gặp giết heo làm thịt dê, đều muốn tế bái quý thần, đầu đao cũng dần dần diễn biến thành một cái tập tục, cây đao đầu tế bái xong rồi, lại về nôi làm đồ ăn, đây chính là mọi người đều biết chuyện nhà món ăn nổi tiếng “Hâm lại thịt” từ đâu tới.

Trương Hạo cũng không nhàn rỗi, lấy ra mua bút, giấy vàng, chu sa, dùng nước sạch đem chu sa điều đều đặn, ngồi tĩnh tọa niệm chú, viết tế văn phù lục.

Hắn bày đàn làm phép cũng không ăn xén nguyên liệu, đây là đạo giáo chính tông cầu phúc đạo pháp, tế văn phù lục được viết mấy đại thiên, cũng còn khá hăn từ nhỏ viết văn vẽ bùa, bút đi Long Xà, làm liền một mạch, cái này ngược lại không tính việc khó.

Bất quá đối với chính tông truyền thống tín ngưỡng, hắn chính là phi thường thành kính, không dám chậm trễ chút nào, một lòng chuyên chú.

Số từ: 2826

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Sơ Hiện Đạo Thuật

Gà trống đầu đao chuẩn bị xong, Trương Hạo tế văn phù lục cũng viết không sai biệt lắm, từ đầu đến cuối bận làm việc một hai giờ, đem gà trống đầu đao đặt ở trên pháp đàn, Trương Hạo lấy ra linh đang cùng kiếm gỗ đào, bắt đầu cách làm.

“Leng keng coong...” Linh đang lay động, kiếm gỗ đào gánh lên tiền giấy, tại cây nến phía trên một chút đốt, hóa tiền vàng, đọc chú ngữ, mời quỷ thần, “Thái thượng này Lão Quân, Ngọc Hoàng này đại đế, tứ phương này Thiên Sư... Thiên địa này linh linh, tiên thần này hiển linh...”

Trương Hạo niệm chú nhấn mạnh phi thường kỳ dị, cùng chính tông đạo sĩ bất đồng, dài dòng mà phong cách cổ xưa, giống như một khúc cổ xưa ca dao, tràn đầy cổ nhân đối với quỷ thần cái loại này chất phác kính nể cùng trang nghiêm.

Đạo giáo niệm chú không phải dùng tiếng phổ thông ngữ điệu, mà là có một bộ đặc biệt cổ ngữ điệu, bất quá Trương Hạo mạch này là cảm thi nhân, cảm thi nhân xuất xứ từ phù thủy, niệm chú cũng gần như cổ xưa Vu tiếng nói giọng hát.

Mời chính tông tiên thần, lại mời dân gian thờ phụng quỷ thần, năm ôn thần, Thổ Địa Thần, dưng vương Bồ tát, heo vương Bồ tát, bếp vương Bồ tát, cô hồn dã quỷ chờ một chút, một bên niệm chú, một bên hóa tiền vàng.

Sở hữu quỷ thần mời xong rồi, bưng lên một chén rượu, rót vào trong lửa, “Khì khì” một tiếng hỏa diễm bay lên, trong phòng vén lên một cỗ gió ấm, xua tan âm lãnh, làm người vì đó tinh thần chấn động.

Trương Hạo buông xuống kiếm gỗ đào, một tay nắm linh đang, leng keng đang leng keng đang lay động, một tay cầm lên tế văn phù lục, đầu nhập trong lửa, cũng không biết là Trương Hạo ảo giác, ngọn lửa bay tán loạn, mơ hồ né qua một đạo linh quang.

“Ồ!?”

Trương Hạo sửng sốt một chút, cảm giác trong lửa khác thường, không khỏi kinh nghi, theo bản năng ánh mắt đông lại một cái, mở ra rồi âm dương tầm nhìn, chỉ thấy trong ngọn lửa, Tinh Khí Thần Quang lóe lên, tế văn lơ lửng, chữ chữ rực rỡ, phù lục đại phóng linh quang.

“Này chuyện này...”

Trương Hạo trợn tròn mắt, này tế văn phù lục, quả nhiên khai quang hiển linh? Nói cách khác, hắc tu thành đạo thuật!

“Đạo thuật! Ta tu thành đạo thuật?”

Trương Hạo vừa mừng vừa sợ, nhưng lại khó tin, hắc mặc dù là một đạo sĩ, nhưng hắc chưa bao giờ mê tín, biết rõ huyền học chỉ là mọi người còn chưa lý giải khoa học mà thôi, hắc cũng biết Tu Tiên gì đó, căn bản cũng không thực tế, bên trong cơ thể, cũng không tồn tại Chân Nguyên gì đó, như vậy đạo thuật cũng sẽ không tồn tại.

Nhưng hắc vụn vụn không nghĩ đến, chính mình viết tế văn phù lục, quả nhiên khai quang hiển linh!

Chỉ thấy tế văn phù lục tại trong lửa bay lên, linh quang lóe lên, hóa thành một cỗ sinh cát khí, hàm chứa tế văn phù lục chỗ gửi gắm tốt đẹp cầu phúc, ở trong phòng đẩy ra, xua tan âm uế, toàn bộ nhà ở đều bị linh quang thổi phồng, rỗng đến nhà tằm, dương cương tường hòa.

Người nhà họ Tiền ở nơi này cầu phúc linh quang bao phủ xuống, tâm thần an bình, cát tường an Khang, liền trong lòng người khói mù cũng xua tan, thậm chí Vương Tú Ngọc sâu não uất ức tâm tình đều khá hơn nhiều, trên mặt thêm mấy phần tường hòa, còn có trong sân thả nuôi mấy chỉ gà trống, tinh thần phấn chấn, đảo qua bệnh hoạn, hùng dũng oai vệ gầy.

“Trương Đại Tiên thật là sống Thần Tiên, đạo hạnh cao thâm, pháp lực vô biên.”

Người nhà họ Tiền trong lòng kính nể, mặc dù nhục nhã phàm thai không biết quý thần, nhưng lá bùa này đốt một cái, lập tức cũng cảm giác không giống nhau.

Bất quá Trương Hạo này sửng sốt một chút, mở mắt hơi quá độ, một cổ suy yếu đánh tới, hai mắt trợn trắng mắt, trời đất quay cuồng, co quắp mà ngã trên mặt đất.

Người nhà họ Tiền thấy vậy, dọa cả kinh, Trương Đại Tiên đang làm phép, thế nào đột nhiên mắt trợn trắng phát động kinh rồi, cũng không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng đỡ dậy Trương Hạo, Tiền Cầu Tử hô, “Trương ca, người làm sao?”

Trương Hạo rút ra run lên vài cái, lập tức hòa hoãn, đứng vững vàng thân thể, trong lòng âm thầm đạo khe năm, hẳn có thể đang ở bầy đàn làm phép, ra trạng huống này, chẳng lẽ nói chính mình có bệnh, đó cũng quá xuống mặt mũi.

Bất quá làm chuyển đi này, chú trọng tùy cơ ứng biến, Trương Hạo chớp mắt một cái, sinh lòng nhất kế, dù sao đã đem người nhà họ Tiền hù dọa rồi, hẳn nói cái gì đều tin, cũng không sợ khoác lác không đáng tin cậy, trên mặt ngân ra, nói, “Bần đạo mới vừa rồi cách làm, mời tới Thần Tiên hiển linh, tiêu diệt Âm Quỷ, phụ thân thể ta, còn nghe Thần Tiên nói các người Tiên gia chuyện xấu.”

“Là Thần Tiên bám vào người!”

Tiền gia nghe một chút, này cũng không được, vội vàng hướng về phía pháp đàn chấp tay, rất sợ có chút bất kính, chiêu tội Thần Tiên.

“Trương Đại Tiên, Thần Tiên đều nói chúng ta Tiền gia chuyện xấu gì?”
Tiền Phúc Quý cẩn thận hỏi.

Tự mình chuyện hư hỏng, chính mình rõ ràng nhất, nhi tử trong thành không làm việc đàn hoàng, cùng một ít lẩn lộn xã hội người đến hướng, vẫn cùng một ít nữ nhân làm bữa bãi, trong nhà con dâu biết, cả ngày khó chịu, kết hôn nhanh hai năm, cái bụng cũng không có vang động, chính mình bà nương lại không hiểu chuyện, thấy không quen con dâu cả ngày về mặt đưa đám, bình thường trách mắng, lại không quản giáo nhi tử, ngược lại tham mộ người trong thành hư vinh, hãnh hơi chút nói vài lời, lập tức liền cùng hãnh làm ồn lên, hãnh cũng không biện pháp.

Nhưng, chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, những chuyện xấu này, Tiền Phúc Quý không trả ý tứ nói, chỉ cho là trong nhà phong thủy không được, tìm Trương Đại Tiên nhìn một chút, hy vọng phong thủy được rồi, trong nhà cũng có thể an bình.

Nhưng là bây giờ Thần Tiên phụ thể đều tới cáo trạng, Tiền Phúc Quý trong lòng hổ thẹn, sợ hãi lợi hại.

“Pháp không truyền gái, Tú Ngọc em gái, Tiền gia đại thẩm, xin các người hai vị tránh một chút.”

Trương Hạo ngữ khí khá là nghiêm túc, trong lòng nhưng là vui vẻ, ngay cả chính hãnh đều bị chính mình cơ trí cười, một chiêu này tùy cơ ứng biến tới thật đặc biệt mẫu thân tốt vừa vặn đánh quý thần nguy trang, tàn nhẫn lừa dối một cái.

Vương Tú Ngọc cùng Tiên gia bà nương sợ, nông thôn phụ nhân, sợ nhất những quý này Thần chi nói, vội vàng lui ra ngoài.

Tiên Cầu Tử cũng không nhìn được phía sau đổ mồ hôi lạnh, một mặt hết sức lo sợ.

“Tiên bí thư chi bộ, người là đứng đầu một nhà, nhưng người nhà này gió rất không chính khí.” Trương Hạo một tiếng nghiêm nghị, hù dọa biết dùng người không nên không nên.

“Đại tiên, cái này...”

Tiên Phúc Quý là một người đàn ông hoàng, trong lòng hồ thẹn, cũng không biết nên nói cái gì, chỉ đành phải bất đắc dĩ than thở, mỗi nhà có bản khó nhớ trải qua, trong nhà này đều là bà nương định đoạt, mà hẳn bà nương kia đức hạnh, thật sự không dám tâng bốc.

“Tiên Cầu Tử, người tại trong thành, nhưng là làm gì không công việc đàn ông hoàng?” Trương Hạo hỏi.

“Ta... Ta tại một nhà ca thính, làm đốc công.” Tiên Cầu Tử ngữ khí có chút ấp a ấp úng, nếu là bình thường, hẳn còn khoe khoang chính mình làm việc, nhưng ở quý thần trước mặt, hẳn vừa ý hư vô cùng.

“Đại tiên, nghe nói đó là chính quy ca thính, kêu cái gì kv, liên thành bên trong nữ đồng chí đều bình thường đi ca hát.”

Tiên Phúc Quý vội vàng giúp nhi tử giải thích một chút, hẳn cũng coi là một tiểu quan, đương nhiên biết rõ, ca thính phòng khiêu vũ gì đó, nói trắng ra là chính là phiêu nữ nhân địa phương, ở trong đó làm việc, tiền nhiều đi nữa đều không phải là cái gì hào quang chuyện, trong nhà tổ tông khuôn mặt đều vút.

“Híc, gọi là ktv đi.”

Trương Hạo sững sờ, trong lòng cũng hiểu rõ ra, không nghĩ đến bọn họ này huyện thành nhỏ, quả nhiên cũng có ktv, này Tiền Cấu Tử thật có thể lẫn lộn a, quả nhiên tại ktv bên trong làm đốc công, ở trong đó cũng đều là gọn gàng xinh đẹp mỹ nữ, Trương Hạo trong lòng hâm mộ ghen tị, nói tỉ mỉ, hẳn ở bên ngoài lẫn lộn vài năm, còn chưa có đi qua kvt cái loại này cao cấp địa phương.

“Đúng đúng, chính là kvt, đặc biệt ca hát.” Tiền Cấu Tử liền vội vàng nói.

“Tiền bí thư chi bộ, người cũng trước tiên lui ra ngoài, ta cùng Tiền Cấu Tử nói riêng chút ít chuyện.” Trương Hạo nói, trong lòng đã đem Tiền Cấu Tử chuyện suy tính được thất thất bát bát.

Tiền Phúc Quý lui ra ngoài, trong phòng liền lưu lại Trương Hạo cùng Tiền Cấu Tử hai người.

“Tiền Cấu Tử, làm người muốn đi được chính, các người này ktv, chỉ sợ cũng không thể nào chính quy đi.” Trương Hạo cũng không cấm kỵ, đi thẳng vào vấn đề liền nói đến chính đề, tam giáo cửu lưu chuyện, hẳn không có không biết.

Bọn họ này huyện thành nhỏ, tư tưởng quan niệm rơi ở phía sau, còn dừng lại ở bảy tám niên đại đáng vẻ, có thể đi ktv chơi đùa, suy nghĩ một chút cũng biết là những người nào, lại chính quy cũng bị làm không chính quy rồi, cùng lúc xưa sau ca vũ thính không có phân biệt, mà Tiền Cấu Tử cố kỵ mặt mũi, về nhà lừa dối cha mình, Tiền Phúc Quý liền một cái nông thôn tiểu quan, nơi nào biết là tình huống gì.

“Trương ca, cái kia... Quả thật có chút gì đó.” Tiền Cấu Tử trên mặt lúng túng, lại nói, “Ông chủ chúng ta cũng không sờ chạm những chuyện kia, chỉ là khách nhân cùng bao phòng tiểu thư trò chuyện được rồi, đây cũng không phải là chúng ta có thể quản.”

“Vậy người và những thứ kia bao phòng tiểu thư, có thể có quan hệ?” Trương Hạo hỏi, trong giọng nói có vài phần tựa như cười mà không phải cười, này tiểu tử, ở trước mặt hãn còn muốn nguy hiểm.

“Cái này...” Tiền Cấu Tử có chút tim đập rộn lên.

“Ta xem người tướng mạo, tửu sắc quá độ, bình thường uống không ít rượu, tinh lực hư thiếu, chuyện phòng the thường xuyên, lại không có quy luật chút nào, hãn không gì đó chính làm nữ nhân.” Trương Hạo trong lòng âm mộ ghen tị, hận không được chính mình hư chết, bất quá trên mặt nhưng là giả bộ rất chính phái.

“Trương ca, người thật đúng là đạo hạnh cao thâm, có thể biết bấm độn, ta... Ta đây chẳng qua là xã giao vui vẻ.”

Tiền Cấu Tử thật sự sợ rồi, không nghĩ đến Trương Hạo lợi hại như vậy, liền này cũng đoán được.

Người khác đều biết hãn ở bên ngoài có nữ nhân, hãn cũng bình thường dùng cái này khoe khoang thổi phồng, nhưng kỳ thật, trong thành những thứ kia đàn bà đàn ông kia để ý hãn, chỉ là hãn tại kvf bên trong làm đốc công, khách nhân gọi thức ăn thời điểm, bao phòng tiểu thư vì đứng tốt vị trí, cũng phải làm hãn vui lòng, mà hãn tướng mạo cũng coi như đẹp trai, bao phòng tiểu thư đều lúc không có ai đầu hoài tống bảo, không thiếu được phát sinh quan hệ.

Bất quá những bao phòng này tiểu thư, cũng không phải lúc xưa sau cái loại này nghề nghiệp tiểu thư, mỗi một người đều rất thanh cao, bình thường bồi tửu theo ca hát, trò chuyện có hứng thú, mới có thể cùng đi mượn phòng, trong nghề xưng “Đi làm thêm”, nói trắng ra là, đây chính là sa hoa tiểu thư, người bình thường không chơi nổi.

Tiền Cấu Tử biết rõ những nữ nhân này không sạch sẽ, nhưng là cự tuyệt không được, bởi vì này một ít tỷ cao cấp, dù là không sạch sẽ, Tiền

Cầu Tử cũng ý vị thích, có lẽ cái này thì nam nhân bị coi thường đi.

“Nghe người trong thôn nói, người còn bình thường đi tiểu học, đánh người nữ kia lão sư chú ý?” Trương Hạo cuối cùng nói đến chính đề.

“Cái này...” Tiền Cầu Tử nghe lời này một cái, ánh mắt lập tức phức tạp, xấu hổ, tự ti, lúng túng chờ một chút, cuối cùng cả người đều trở nên trầm mặc, phảng phất bị chọc trúng tâm sự.

Trương Hạo tự nhiên cũng nhìn thấu Tiền Cầu Tử biến hóa, trong lòng hơi kinh ngạc, này Tiền Cầu Tử tướng mạo, quả nhiên cũng không đơn giản.

Đạo thư viết, “Tướng do tâm sinh.”

Lòng người càng phức tạp, tướng mạo lại càng phức tạp, mà một cái tướng mạo phức tạp người, cũng liền thoát khỏi bình thường chi tướng phạm vi, không bình thường chi tướng, lại có Thượng phẩm cùng hạ phẩm phân chia.

Này Tiền Cầu Tử tướng mạo, đang đứng ở phân xóa miệng, hoặc là hướng Thượng phẩm biến hóa, đại phú đại quý, từng bước lên chức, hoặc là xuống phía dưới phẩm biến hóa, bi ôi đê tiện, từng bước xui xẻo, mà hết thảy này, đều trong lòng tướng vừa nghĩ biến hóa.

Số từ: 2629

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Cố Làm Ra Vẻ Huyền Bí

Tiền Cầu Tử trầm mặc một lúc lâu, thở dài than thở, nói, “Trương ca, người có thể biết bấm độn, cũng không gạt được người, ta ở bên ngoài những nữ nhân kia, tâm lý ta rõ ràng, đều là chút ít không sạch sẽ người nữ, ta năm nay cũng 20 mấy rồi, nên chơi đùa đều chơi, liền muốn tìm một tốt bà nương, an tâm sống qua ngày.”

“Thế nhưng nữ lão sư nhưng là nghiêm chỉnh cô nương, theo trong thành đến, đọc sách lại nhiều, kia coi thường ta loại này người, ta liền tự rước lấy thôi.”

Tiền Cầu Tử rất là lúng túng, biết rõ mình ít đọc sách, trong nhà lại có bà nương, vẫn cùng những thứ kia tiểu thư qua lại, chính mình bị ối bị coi thường, bị người xem thường, lại tự cho là đúng, đuổi theo tiểu học bên trong có văn hóa nữ lão sư, còn nữ kia lão sư cũng có chút tính khí, lại là một cô gái đứng đắn, chút nào không có lưu mặt mũi, chửi mắng một trận, hoàn toàn đả kích Tiền Cầu Tử tự ái.

Chuyện này quá mất mặt, Tiền Cầu Tử không dám đối với người nói, một mực buồn bực trong lòng, cũng chính vì vậy chuyện, Tiền Cầu Tử trong lòng tự ti, bắt đầu tự mình tỉnh lại.

“Tú Ngọc em gái không phải rất tốt sao, còn tìm nữ nhân khác làm chi?”

Trương Hạo ngữ khí nghiêm túc, trong lòng cũng là mắng to, hàng này quá người cận bã rồi, trong nhà có, bên ngoài cũng có, quả nhiên còn bản khoản khác.

Nói đến tự mình bà nương, Tiền Cầu Tử nhưng là than thở, “Tú Ngọc là rất tốt, nhưng chính là... Có chút thổ khí, hơn nữa...” Lời đến nơi này, Tiền Cầu Tử có chút khó mà mở miệng.

“Tú Ngọc em gái không thể sinh dục, chuyện phòng the lãnh đạm, không có bên ngoài nữ nhân lăng lợ.” Trương Hạo tiếp nhận mà nói.

“Ngạch...” Tiền Cầu Tử ngẩn người, không nghĩ đến Trương Hạo liền loại này mịt mờ chuyện đều tính ra, hẳn cũng cái gì tốt cố kỵ, nhỏ tiếng nói, “Ta đối Tú Ngọc thật không có tình cảm gì, nguyên bản ta tại tỉnh thành đi làm, cho trên công trường cục gạch, không có cơ hội nhận biết nữ hài, trong nhà đắp phòng mới, giới thiệu bà nương, ta liền kết hôn rồi, tại huyện thành tìm làm việc.”

“Ta đi làm cơ hồ là buổi tối, mỗi ngày cưỡi motor trở lại, lại phải xã giao những ông chủ kia, nhiều ít uống rượu một chút, cũng mệt mỏi, bất quá cái kia mới vừa kết hôn, ta cũng thật nhiệt hòa, mệt mỏi đi nữa đều muốn làm chuyện kia, nhưng Tú Ngọc phương diện kia rất lãnh đạm, rất nhanh thì không có tí sức lực nào rồi, lại một mực không có mang thai, trong thôn có người nói lời ong tiếng ve, trong nhà cũng vì chuyện này làm ồn.”

“Sau đó ta trong thành... Có nữ nhân, bị Tú Ngọc biết, cùng ta náo loạn mấy lần, cả ngày phàn nàn cả mặt, thấy liền phiền lòng, càng không tâm tư làm chuyện kia rồi, mẹ ta gọi ta ly dị, nhưng cha ta không đồng ý, chung quy ở nông thôn ly dị, danh tiếng không tốt nghe, cứ như vậy một mực lôi kéo.”

“Mà Tú Ngọc cũng xác thực quá quê mùa khí, chúng ta không có tiếng nói chung, ta cho Tú Ngọc bán những thứ kia tốt quần áo, nàng không nỡ bỏ xuyên, còn có những thứ kia mỹ phẩm dưỡng da gì đó, nàng cũng sẽ không dùng.”

Tiền Cầu Tử than thở, nghĩ đến những thứ này chuyện, trong lòng liền phiền được hoảng.

<http://truyencuatui.net/>

Tiền Cầu Tử là một người thông minh, trong thành đi làm vài năm, kiếm lời chút tiền, quan niệm cũng tiến bộ, lại kiến thức nhiều hơn nữ nhân, cho dù là tiểu thư, đó cũng là cao cấp, nhìn thêm chút nữa tự mình bà nương, quê mùa cục mịch, thật sự không đề được sức.

“Tú Ngọc em gái thân thể không được, nội tiết mất thăng bằng, sinh lý chu kỳ rối loạn, mà người lại âm dương điên đảo, ngày đêm không quy luật, tinh lực hao tổn lợi hại, hơn nữa nhà người phòng mới phong thủy không được, có Âm Quỷ quấy phá, phá dương cùng khí, đương nhiên không mang thai được oa.”

Trương Hạo vừa nói, một bên trong lòng suy nghĩ, dường như đem Tiền Cầu Tử cùng Vương Tú Ngọc kết hợp được rồi, vấn đề liền giải quyết dễ dàng, Tiền gia thông thuận rồi, hẳn Trương Đại Tiên danh tiếng được thể hiện, thuận tiện cũng giúp một cái Nhị Lăng Tử, để cho Tiền Cầu Tử cách xa người nữ kia lão sư, chặt đứt ý niệm này.

“Tiền Cầu Tử, ta ngược lại thật ra có cái chủ ý, có thể giúp người cải mệnh, tăng thêm vận thế, sẽ không biết người có nguyện ý hay không nghe.”

Trương Hạo thẳng sống lưng, đưa lên một chút đạo bào ống tay áo, ngữ khí rất có là mơ hồ.

“Nguyện ý nghe, đương nhiên nguyện ý nghe.” Tiền Cầu Tử mừng rỡ, vội vàng đáp ứng, “Mời Trương ca người chỉ điểm bên mê.”

“Ta viết một cái toa thuốc, người để cho xuất sắc em gái đều dựa theo toa thuốc này điều chỉnh, nhiều thì ba năm mấy tháng, ít thì một hai tháng,

bảo đảm có thể có bầu oa nhi.”

Cổ đại đạo học đại gia đều tinh thông y thuật, nghiên tập đan đạo dưỡng sinh thuật, Trương Hạo cũng công qua không ít sách thuốc điển tịch, «thiên kim phương» «Bản Thảo Cương Mục» «Hoàng Đế Nội Kinh» chờ một chút, chỉ là hăn lúc trước không có nhãn lực, nhìn sai mạch, bây giờ khai khiếu, Trung y toa thuốc cũng hạ bút thành văn.

“Trương ca, người để cho cùng Tú Ngọc...”

Tiền Cấu Tử có chút chần chờ, còn tưởng rằng Trương Hạo chỉ điếm hăn một ít mơ hồ con đường, nhưng Trương Hạo lại để cho hăn và Vương Tú Ngọc tiếp tục sống qua ngày, hăn có thể oán phiền vô cùng.

“Người biết cái gì, ta cho người biết, người đời này vận thế, đều hệ ở trên người Vương Tú Ngọc, Vương Tú Ngọc trải qua tốt người vận thế là tốt rồi, Vương Tú Ngọc trải qua không được, người vận thế liền suy.” Trương Hạo một tiếng trách mắng, liền gập mang hù dọa, giống như đòn cảnh tỉnh, hơi có mấy phần Tiên Nhân phát uy bộ dáng, “Nếu như ly dị, đoạn khí vận, bảo đảm người không sống qua ba năm, nhất định có tai và bất ngờ.”

“Chuyện này...” Tiền Cấu Tử sợ hết hồn, tự mình bà nương thật có trọng yếu như vậy!

“Dựa theo ta viết toa thuốc, đem thân thể chữa trị khỏi rồi, Tú Ngọc em gái nguyên khí củng cố, tự nhiên tươi cười rạng rỡ, chuyện phòng the Vô Ưu, sẽ cùng người âm dương điều hòa, nhuận trạch sinh lý, bảo đảm người được một cái đại mỹ nhân.”

Trương Hạo cũng không nói láo, Vương Tú Ngọc vóc người cùng dung mạo đều rất không tệ, chỉ cần đi qua lộn một cái điều chỉnh, lại có nam nhân bồi bổ, nhất định như nước trong veo mê người.

“Đương nhiên, điều chỉnh chỉ là cơ sở, người muốn dứt rời những thứ kia không bình thường quan hệ, nếu không tinh lực hao tổn, dính xui xẻo, sớm muộn sẽ bị tai ách triền thân, hại người hại mình, có ôn thần lấy mạng.”

Tiền Cầu Tử vội vàng gật đầu, có thể trong lòng vẫn là có chút không cam lòng, chẳng lẽ liền trông coi một cái quê mùa cục mịch bà nương sống hết đời.

Trương Hạo đương nhiên nhìn thấu Tiền Cầu Tử tâm tư, nói, “Ta xem người tướng mạo, vận thế ứng với huyện thành phương hướng, người mang theo Tú Ngọc em gái, cho mượn một bộ nhà ở, về sau ngụ ở trong thành, người đi làm cũng thuận lợi, không cần như vậy mệt nhọc, một lần nữa cho Tú Ngọc em gái tìm một phần dễ dàng làm việc, biết thêm mấy cái trong thành bằng hữu, xem xét các mặt của xã hội, dĩ nhiên là không thổ khí, mà người và Tú Ngọc em gái chung một chỗ thời gian cũng càng đầy đủ, bồi dưỡng nhiều hơn cảm tình, âm dương giao hợp, khí vận thông thuận, bảo đảm người sau này đại phú đại quý.”

Nghe lời này, Tiền Cầu Tử hai mắt tỏa sáng, đúng vậy, đem tự mình bà nương cũng mang đi trong thành, học một chút người trong thành phong phạm, tổng không đến nỗi vẫn như thế thổ khí.

“Nhớ lấy, phải đi chính đạo, lập gia đình mới có thể lập nghiệp, như lại làm những thứ kia đường ngang ngõ tắt chuyện, Đại La Kim tiên cũng không cứu được người.”

Trương Hạo nghiêm nghị quát lên, trong lòng nhưng là cười vui vẻ, này giáo huấn người cảm giác, đặc biệt mẫu thân thoải mái, cảm giác mình giống như người tốt giống như.

Bất quá cho Tiền Cầu Tử trong nhà an ổn, đối với hấn tâm tồn cảm kích, chờ hấn kiếm tiền, cũng đi trong thành ktv chơi đùa, giáo dục một chút

những thứ kia lạc đường hồng trần tiểu thư, trò chuyện một chút nhân sinh gì đó, còn có thể tìm Tiền Cầu Tử bớt, thật là nhất cử mấy được a.

“Nhớ, đa tạ Trương ca chỉ điểm.”

Tiền Cầu Tử đối với Trương Hạo cảnh cáo rất là kính nể, nhưng hẳn nhưng không biết, vị Trương Đại Tiên này hoa hoa tâm tư chính là chút ít đường ngang ngõ tắt.

“Toa thuốc người thu xong, đi đem bọn họ kêu vào đi, mời thần, nên đưa thần.”

Trương Hạo đem toa thuốc đưa cho Tiền Cầu Tử, Tiền Cầu Tử cẩn thận cất kỹ, đi đem người một nhà cũng gọi đi vào, Trương Hạo tiếp tục nhiệm chú cách làm, đưa đi quỷ thần, tràng này lễ cúng coi như là làm xong.

“Này Địa Sát khí quá lợi hại, cách làm khu trừ sau đó, còn có còn sót lại, được sửa đổi một chút kết cấu, đem phòng Hậu Thổ khám đào bình thường, để cho còn sót lại sát khí di chuyển, phong thủy lưu thông, gia trạch an bình.”

Mặc dù cầu phúc linh quang xua tan âm uế, nhưng linh quang là Trương Hạo tinh khí thần biến thành, sẽ theo thời gian chạy mất, chỉ có thể duy trì nhất thời, trị ngọn không trị gốc, còn phải sửa đổi kết cấu, phá ba âm, này mới là căn bản.

Đương nhiên, đi qua Trương Hạo như vậy lúc thì đu đưa, sở hữu công lao đều là hẳn cách làm, sửa đổi kết cấu tự là cực kỳ nhỏ chuyện nhỏ, như thế cố làm ra vẻ huyền bí một phen, lập tức thể hiện rồi hẳn đạo hạnh cao thâm.

“Ta ngày mai sẽ tìm người, đem phòng Hậu Thổ khám đào.”

Tiền Phúc Quý nói, nhìn một cái Tiền Cầu Tử, chính gọi là biết tử chi bằng phụ, không biết mới vừa rồi được Trương Đại Tiên gì đó chỉ điểm, cảm giác tự mình nhi tử so với lúc trước chính phái rồi rất nhiều.

“Này nền nhà phong thủy coi như là nhìn kỹ, ho khan một cái, tiền bí thư chi bộ, còn phải làm phiền người làm chút ít tiền nhang đèn, ta trở về cho tổ sư gia cung phụng mấy chú thơm mát.”

Trương Hạo nhẹ giọng ho khan một tiếng, này đòi tiền lời nói uyển chuyển, mà Tiền gia là nhà giàu, hẳn cũng không nói thu bao nhiêu.

“Phải phải, xin mời đại tiên thiêu thêm chút ít hương khói, phù hộ nhà chúng ta bình an.”

Tiền Phúc Quý là làm quan, cũng biết một bộ này, làm phiền Trương Đại Tiên khai đàn làm phép, bận rộn một buổi chiều, như thế nào đi nữa cũng phải cho nhiều ít tiền, mau kêu bà nương đi trong phòng cầm bao tiền lì xì.

Này tiền gia bà nương cũng thật là cái nông thôn phụ nhân, bình thường chanh chua, tính toán chi li, nhưng đối với mê tín chuyện, cũng rất là chịu xài tiền, phong cái bao lì xì, một ngàn hai, Nguyệt đỏ.

Tiền Cầu Tử cũng cơ trí, trong đầu nghĩ kéo quan hệ tốt, về sau chỉ điểm nhiều hơn bốn mê, bảo đảm hẳn tài vận thông thuận, lại thêm cái “Một đường phát”, 1600 tám.

Trương Hạo hồi hộp, nhập trướng 2800 tám, này gia đình giàu có chính là rộng rãi, bất quá mặt mũi còn phải ổn định, chứa một bộ coi tiền tài như rác rưởi thanh tu bộ dáng, chút nào không có nhìn nhiều, cũng không quan tâm bao nhiêu, tiện tay để cho vào túi áo.

“Đại tiên, nếu không ăn cơm tối lại đi.” Thấy Trương Hạo chuẩn bị đi, Tiền Phúc Quý một mặt khách sáo giữ lại.

“Cơm tối sẽ không ăn, ta phải về sớm một chút, cho tổ sư gia thấp hương.”

Trương Hạo ngược lại muốn lại cạo một bữa ăn ngon uống thật là ngon, nhưng nhìn này sắc trời còn sớm, hẳn thu Nhị Lăng Tử bao tiền lì xì, được tranh thủ cho kịp thời cơ, đi tiểu học đi loanh quanh một vòng, nhìn một chút người nữ kia lão sư.

Bất quá thấy trên bàn gà trống đầu đao, Trương Hạo tâm tư động một cái, tương đối có thành tựu nói, “Này gà trống đầu đao tế bái quý quái, dính sát khí, ta mang về cung phụng một phen, để tránh sát khí làm hại.”

Người nhà họ Tiền bị Trương Đại Tiên đạo hạnh hù dọa rồi, nói cái gì đều tin, nghe một chút có sát khí, nào dám nhiều lời.

Trương Hạo mặt dày, rất là vô sỉ đem gà trống đầu đao cùng nhau thu, trong lòng suy nghĩ trở về hầm cái cháo gà, xào cái hâm lại thịt, buổi tối lại bữa ăn ngon rồi.

Ra Tiền gia, Trương Hạo tâm tình thật tốt, dọc theo đường đi thí điền thí điền rên lên cười nhỏ, đi rồi Hà Thôn tiểu học.

Số từ: 2620

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Năm Xưa Như Gió

Hà Thôn tiểu học khoảng cách Tiên gia không xa, vòng qua một cái dốc nhỏ, lại đi mấy cái bờ ruộng đã đến.

Nói tỉ mỉ đến, này tiểu học cùng Trương Hạo cũng có sâu xa, thời cổ sau, khu vực này thi thể nhiều, âm ty tụ tập, bình thường ma quỷ lộng hành, trong huyện nha môn vì xử lý thi thể, trấn áp quỷ quái, ở chỗ này xây dựng một tòa nghĩa trang, xin mời tới đạo sĩ trấn giữ.

Đạo sĩ kia liền Trương Hạo mạch này tổ sư gia, nhưng cận đại rối loạn, thể đạo không yên ổn, cuối nhà Thanh dân ban đầu, cũ mới tư tưởng xung đột, thành lập pháp y cơ cấu, nghĩa trang bị bỏ hoang, mà cái kia cũng cao hứng rất nhiều cứu quốc khẩu hiệu, trong đó một cái chính là thiết lập tân thức học đường.

Bọn họ An Dương Huyện có một vị đức cao vọng trọng đại danh người, kêu Trần Chí xa, tổ tiên từng là Xuyên tỉnh phong cương đại lại, mấy đời thư hương, cũng là đại địa chủ, nửa an hương huyện đều là nhà hãn thổ địa, mà Trần lão tiên sinh lúc còn trẻ ứng khoa cử, cùng Lương Khải Siêu tiên sinh là cùng giới, còn đã tham gia trừ danh “Trên xe buýt sách”, Trần lão tiên sinh góp tiền, tổ chức lớn học đường, thông dụng giáo dục, bỏ hoang nghĩa trang cũng như vậy thành trường học.

Sau đó đến mới Trung quốc, trường học nhiều lần biến hóa, diệt qua Phi, làm qua đêm đại, đã dạy đảng viên, phê qua ** **, đấu thắng phong kiến còn sót lại chờ một chút, thập niên 70 khôi phục thí sinh chế độ, lại trở về trường học, nhưng mấy năm nay kế hoạch hoá gia đình làm nghiêm, nông thôn học sinh thiếu, trường học lại dần dần lạnh tanh, nhưng nghe nói quốc

gia phải ra đời hai thái chính sách, đến lúc đó người nhà quê trẻ nít hơn nhiều, phỏng chừng trường học này lại phải náo nhiệt.

“Âm dương biến chuyển, khổ tận cam lai, Luân Hồi không thôi.”

Trương Hạo lòng có hiểu ra, trong trần thế chuyện, giống như trường học này giống nhau, lên lên xuống xuống, biến hóa vô tận, nhưng mà phạm phu tục tử hạng người, lại có bao nhiêu người có thể minh bạch này đạo lý trong đó.

“Ha ha, ta quả thật người rồi đạo, nhìn một tòa bình thường trường học cũng có thể có cảm ngộ.”

Trương Hạo lầm bầm lầu bầu cười khẽ, đạo bào ống tay áo vung lên, tiêu sái dễ chịu, sải bước đi vào tiểu học.

Tiểu học bên trong chỉ có hai mươi học sinh, phân chia ba cái tiểu đội, trung bình một lớp vẫn chưa tới mười người, đây cũng là bây giờ nông thôn tiểu học hiện trạng, tiểu học nguyên bản có hai vị lúc xưa xin đến chỉ giáo sách tượng, cộng thêm mới tới cái kia nữ lão sư, vừa vặn một người dạy một lớp.

“Sàng tiền minh nguyệt quang, nghi tự địa thượng sương. Ngẩng đầu vọng trăng sáng, cúi đầu nhớ cố hương. Đến, đi theo lão sư cùng nhau niệm!”

“Sàng tiền minh nguyệt quang...”

Học sinh đang ở lên lớp, truyền tới một trận thanh thúy nha nha đọc, biết bao hồn nhiên khả ái hài tử.

Bất quá Trương Hạo nghe được cái này bài thơ, khoe miệng lại dâng lên một vệt hèn mọn cười đều, nghĩ tới kia trên giường trăng sáng cô nương, tội

lỗi tội lỗi, điều này cũng không thể trách hãn, muốn trách thì trách xã hội này quá loạn, chính là đem hãn một cái thiên niên lớn cho ô nhiễm.

Nhìn những thứ này học sinh tiểu học đọc sách bộ đáng, Trương Hạo cũng không khỏi thấy cảnh thương tình, nhớ lại chính mình thời còn học sinh.

Trương Hạo thiên tư thông minh, từ nhỏ hiểu chuyện, tiểu học cùng trung học đệ nhất cấp đều trải qua không buồn không lo, cái kia ngây thơ thuần khiết, biết bao làm người hoài niệm, nhưng hãn cái kia hiểu chuyện, vẹn vẹn dừng lại ở học tập cho giỏi mỗi ngày hưởng lên, chân chính hiểu chuyện, là tại cao trung.

Cao trung, là Trương Hạo nhân cách tâm lý tạo thành giai đoạn thứ nhất, cái kia hãn trung học đệ nhất cấp tại trấn trên tốt nghiệp, thi huyện đề thi chung số một, tiến vào trong thành trọng điểm cao trung, thời kỳ trưởng thành tốt đẹp, ánh mặt trời lãng mạn, ý tài cao ngạo, hãn cũng như đại đa số học sinh giống nhau, mới biết yêu, thích một cô gái.

Cô bé kia tên là Lâm Tuyết Nghê, cùng hãn là cùng tiểu đội.

Lâm Tuyết Nghê là một phi thường đặc biệt nữ hài, thanh nhã ôn nhu, lãng mạn như tuyết, phảng phất không bị cái này thế tục huyên não cho nên quấy rầy, không dính một hạt bụi, làm người thấy cũng cảm giác tâm linh an tĩnh.

Lâm Tuyết Nghê gia thế cũng tốt tựa hồ hết thầy đều rất hoàn mỹ, đều khiến người tự ti mặc cảm, Trương Hạo lần đầu tiên cảm thấy tự ti, bắt đầu suy nghĩ một ít danh lợi vấn đề thực tế.

Mà hãn đương thời nhị trung bệnh nghiêm trọng, lòng tự ái rất mạnh, càng tự ti, hãn lại càng chứa cao ngạo, chưa từng nhìn tới Lâm Tuyết Nghê, luôn là một bộ xa cách bộ đáng, thậm chí có một lần Lâm Tuyết Nghê quyền nhật ký bị người nhìn trộm rồi, viết cũng thăm mẩn hãn, bạn cùng

lớp lập tức ồn ào lên, đừng nhắc tới trong lòng của hắn cao hứng biết bao nhiêu, nhưng lại một mặt ngạo khí, tùy tiện “Nga” một tiếng, chính là đem Lâm Tuyết Nghê tức khóc, sau đó... Lâm Tuyết Nghê sẽ thấy không để ý tới qua hắn.

Nhắc tới cũng rất tốt cười, chính là cái kia, hắn bắt đầu nghiêm túc nghiên tập huyền học, kỳ vọng tu đạo thành tiên, trước mặt Lâm Tuyết Nghê khoe khoang một phen.

Bất quá Lâm Tuyết Nghê chỉ học cao nhất liền chuyển trường rồi, nghe nói đi rồi Đài Loan, nhà nàng gia gia tại Đài Loan phát đạt.

Hồi tưởng lại cái kia hồn nhiên, Trương Hạo không nhịn được phiền muộn, nhưng lại dừng dừng một tiếng, năm xưa như gió, một đời người, đã định trước sẽ có rất nhiều nhớ lại.

Trương Hạo cũng không suy nghĩ nhiều, nhìn một cái cũ kỹ phòng học, cái kia nữ lão sư đang dạy học sinh đọc thơ.

Quan sát tỉ mỉ, cô gái này lão sư tướng mạo cùng vóc người đều rất không tệ, 20 xuân xanh, dùng cái này suy tính, hắn là tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp, đọc năm năm sư phạm chuyên khoa, cũng không phải là người trong thôn nói sinh viên.

Bất quá cô bé này cầm hơi gãy, cá tính rất mạnh, có chút yếu ớt, hiển nhiên là con gái độc nhất, lại vừa là người trong thành, chỉ sợ không tốt chiêu đãi.

Trương Hạo lại ánh mắt đông lại một cái, mở ra âm dương tầm nhìn, nhìn một cái nữ lão sư hạ thân.

Cũng không phải là hắn háo sắc, Vương thúc cho Nhị Lăng Tử nói tướng nữ thuật, này ý tứ rất rõ ràng, là nghĩ đòi đối tượng lúc tìm hắn hỗ trợ

nhìn một chút, khác nhạt cái hàng nát làm bảo bối, bất quá chuyện này quá mịt mờ, cũng không tiện nói rõ.

Trương Hạo nhìn một cái, vội vàng thu hồi ánh mắt, không khỏi cau mày, cô gái này lão sư đã không phải là con nít, còn có một tia âm dương điều hòa điềm báo, hẳn là ngay tại gần đây, nhưng tướng mạo lại không có Hồng Loan, vẫn còn độc thân, chẳng lẽ là Tình một đêm?

Người trong thành tư tưởng cởi mở, sinh hoạt tiết tấu loạn, phát sinh chút gì một đêm quan hệ, cũng không tính hiểm lạ.

Tổng hợp đến xem, nữ lão sư là cái rất điển hình trong thành nữ hài, cũng chính là bình thường tướng, mà trong thành nữ hài chọn bạn trăm năm tiêu chuẩn là cao phú soái, Nhị Lăng Tử liền một cái nông thôn để nhũ, hy vọng rất mong manh.

Trương Hạo không có kinh động trong trường học người, chỉ đánh nhìn một cái liền xoay người đi

Theo Hà Thôn trở về Vương gia thôn, vòng qua mấy cái bờ ruộng, đi rồi Nhị Lăng Tử nơi đó.

Nhà tên thô lỗ cũng là lúc xưa sau đất nhà ngói, chạng vạng tối, Nhị Lăng Tử chính ở dưới mái hiên thu thập phơi nắng thảo dược.

Thảo dược là phụ cận hái, dùng để chế vớt thi khách nhất mạch bí truyền hương phấn, rắc lên hương phấn, có thể trừ tà trừ thối, để ngừa bị Thi khí ăn mòn.

Thấy Trương Hạo tới, Nhị Lăng Tử vội vàng thét, “Trương ca, sao người lại tới đây.”

“Mới từ tiền bí thư chi bộ gia trở lại, thuận đường đi tiểu học, giúp người nhìn một chút cái kia nữ lão sư.” Trương Hạo nói, trong lòng lại vì

khó khăn, chuyện này làm như thế nào cùng nhị cầu tử mở miệng.

“Trương ca, người phát huy pháp thuật lấy Tiên Cầu Tử, cái kia... Cái kia nữ lão sư... Kiểu nào?”

Nhị Lăng Tử trong lòng nóng hổi, một mặt thật thà chất phác cười.

“Tiên Cầu Tử đã làm xong, người cũng đừng dùng lo lắng, bất quá người nữ kia lão sư...” Trương Hạo có chút chần chờ, thấy Nhị Lăng Tử đơn thuần như vậy, hẳn đều không đành lòng nói ra chân tướng.

“Dư Hân thế nào? Trương ca người ngược lại nói a.” Nhị Lăng Tử khẩn trương, gọi ra nữ lão sư tên.

“Ách! Dư Hân là ai?”

Trương Hạo sửng sờ, lập tức kịp phản ứng, trong lòng có mười ngàn đầu thảo nê mã đối với hắn mỉm cười, hàng này quả nhiên đã cùng người nữ kia lão sư tốt hơn, chẳng lẽ người nữ kia lão sư một đêm quan hệ, chính là Nhị Lăng Tử? Đây cũng quá xé đi, người nữ kia lão sư ánh mắt kém đi nữa, cũng không khả năng coi trọng Nhị Lăng Tử a, chẳng lẽ là Nhị Lăng Tử dùng thủ đoạn?

Quả nhiên a, người đàn ông đứng đầu kẻ gian, liền hắn đều bị mê, hàng này là có đại gian giống như trung tướng mạo a.

“Cái kia... Dư Hân chính là người nữ kia lão sư.” Nhị Lăng Tử có chút ngượng ngùng nói, lời nói rất là lóe lên.

“Chửi thề một tiếng! Sau đó thì sao? Người có phải hay không đem cái kia nữ lão sư cho gì đó rồi!”

Trương Hạo ngữ khí ngăn ra, thiếu chút nữa không có nhảy cồm lên, nhìn hàng này biểu tình, lập tức khẳng định chuyện này, trong lòng cái kia

khe năm a, này đặc biệt mẫu thân thể đạo gì, thậm chí ngay cả Nhị Lăng Tử đều chơi đùa một đêm, hẳn vẫn còn độc thân chó.

“Trương ca, ta đây biết lỗi rồi, người ngàn vạn lần đừng nói cho Tam thúc, ta nhất định sẽ phụ trách.” Thấy Trương Hạo đã nhìn thấu miêu đầu, Nhị Lăng Tử biết rõ không dối gạt được, mau nhận sai.

“Dựa vào rằm cái quả trách, con gái người ta quá mức khí, tiểu tử người con chó què còn muốn ăn thịt thiên nga.” Trương Hạo cái kia khí a, lại vừa là hâm mộ vừa ghen tỵ, này nông thôn dễ nhũ, một cái so với một cái hội chơi đùa a, mắng, “Đến cùng chuyện gì xảy ra, người nói rõ ràng cho ta.”

“Liên lên tháng, Dư Hân không cẩn thận xuống trong sông, ta vừa vắn chống thuyền đi ngang qua, kéo nàng lên, sau đó nàng trở về trường học chỗ ở thay quần áo, ta... Ta liền len lén nhìn một cái, trong đầu nghĩ, Tam thúc tự là như này cùng thăm thăm tốt hơn, sau đó sẽ không cầm giữ ở...” Nhị Lăng Tử nhỏ tiếng nói.

“...”

Trương Hạo không nói gì, này thượng bất chính hạ tắc loạn, Vương thúc chơi một tay gạo nấu thành cơm, hàng này cũng tới như vậy một tay, quả thật là kẻ gian a.

“Dư Hân nói, tự làm gì đó cũng không phát sinh, còn nói học kỳ này xong rồi, nàng sẽ để cho trong nhà nhờ quan hệ, điều đi trong thành dạy học, Trương ca, người thì giúp một chút ta đây, van người.” Nhị Lăng Tử có chút nóng nảy, ý vị cầu Trương Hạo.

“...”

Trương Hạo lần nữa không nói gì, này chuyện hư hỏng mà thật có điểm khó giải quyết a, hỏi, “Kia Dư Hân, bây giờ đối với người là thái độ gì?”

“Nàng lúc nào cũng ả núp ta, coi như gặp mặt, nàng cũng quay đầu bước đi.” Nhị Lăng Tử ngữ khí rất là thấp, tự biết làm chuyện sai lầm, trong lòng hổ thẹn.

“Cũng còn khá, cũng còn khá.” Trương Hạo gật gật đầu.

Nhị Lăng Tử nghe nói như vậy, có chút hồ đồ, vội vàng hỏi, “Trương Hạo, Dư Hân rất đáng ghét ta, người nói thế nào cũng còn khá?”

“Chán ghét cùng thích đều là một loại cảm giác, giống như đại đạo âm dương, có thể lẫn nhau chuyển hóa, nếu như đối với người không thích cũng không chán ghét, không nhìn thẳng, người liền thật không có vai diễn.” Trương Hạo nói.

“Nói như vậy, ta còn có hi vọng rồi!” Nhị Lăng Tử mừng rỡ.

“Có chút hy vọng, nhưng cũng không lớn, đừng quá tuyệt vọng rồi, bây giờ nữ nhân cũng không giống như lúc trước, bị người gì đó rồi thì phải gả cho người, đặc biệt là trong thành nữ nhân, có thể loạn lắm.”

Trương Hạo ngữ khí không mặn không nhạt, trong lòng hoàn toàn khe nằm, hận không được mình cũng đến như vậy một tay, đáng tiếc không có em gái cho hắn cơ hội, nếu không ngày mai cũng đi bờ sông đi dạo mấy vòng? Có lẽ có thể gặp được đến em gái rơi xuống nước, làm bộ cứu lên đến, sau đó đưa em gái về nhà, cũng nhân cơ hội gì đó.

Số từ: 2635

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Đan Đạo Quyền Thuật

“Người ngày mai đi trong thành, mua một tiểu lễ vật, sau đó đi cho Dư Hân nói xin lỗi.” Trương Hạo nghĩ một hồi, cho Nhị Lăng Tử ra một chủ ý.

Bất quá nói đi nói lại thì, nguyên bản Nhị Lăng Tử là không có cơ hội, có một chút như vậy chuyện hư hỏng, xác thực còn có chút cơ hội.

“Nhớ lấy, đi thời điểm thoải mái, có chút nam nhân đàm phách, nhưng tuyệt đối đừng nhắc đến phụ trách chuyện, chỉ là đơn thuần nói xin lỗi, ngàn vạn lần chớ để người ta chọc phiền, nếu như nàng mất hứng, người buông xuống lễ vật liền đi, cũng đừng nói nhiều, sau đó ngày thứ hai mua nữa cái lễ vật đi.”

“Há, biết.” Nhị Lăng Tử vội vàng gật đầu, nhớ Trương Hạo mà nói.

“Còn nữa, xuyên được thể diện điểm, đừng như cái nông thôn đế nhũ, con gái người ta nhưng là người trong thành.”

Trương Hạo trong lòng nhưng là biết rõ, đừng xem Nhị Lăng Tử hàng này bề ngoài quê mùa cục mịch, của cải cũng rất phong phú, mấy năm này kinh tế tình hình tốt Minh chuyện ngành nghề là đã ra tên lời nhiều, Nhị Lăng Tử tiếp tục vượt thi làm ăn, có thể kiếm không ít, tuyệt bức là một cường hào.

“Ha ha, ta đây biết rõ.” Nhị Lăng Tử thật thà cười, đương nhiên biết rõ muốn thể diện.

“Đúng rồi, đi đào chút ít thức ăn trở lại.” Trương Hạo nói.

“Đào thức ăn làm gì?” Nhị Lăng Tử nghi ngờ, “Có phải hay không muốn cho Dư Hân đưa đồ ăn đi?”

“Đưa người cái quý a, liền cả ngày suy nghĩ kia Dư Hân, ca không được dùng bữa sao.”

Trương Hạo buồn rầu, hân này độc thân cầu nhật tử trải qua khổ a, trở lại thời gian ngắn, trong nhà kia mảnh đất nhỏ còn không có động, đầu năm nay vật giá cao, trấn trên thức ăn hân có thể ăn không dậy nổi, dù sao Nhị Lăng Tử trong đồng thức ăn nhiều, hân cũng không khách khí.

Nhị Lăng Tử nghe một chút, vội vàng kịp phản ứng, ngượng ngùng cười một tiếng, cầm lên sọt phải đi cho Trương Hạo đào thức ăn.

Có thể hay không đòi bà nương còn phải dựa vào Trương ca nghĩ kế, hưởng chi Trương Hạo vẫn là sư thúc tổ đồng lúa, theo Côn Lôn Sơn tu đạo trở lại, giống như Phong Thần bảng bên trong Khương thái công giống như, Nhị Lăng Tử nhưng là tương đương kính nể, ý vị đào một đại sọt.

“Trương ca người thuận đường, cho Tam thúc cũng mang một ít, của ta bên trong thức ăn nhiều, muốn ăn chi cái tiếng, ta đây tùy thời đưa tới cho người.”

Trương Hạo cũng không trì hoãn, sắc trời đã tối, công lên thức ăn đi về nhà.

Thuận đường đi rồi một chuyến Vương thúc gia, nơi này đã cuối tháng mười hai, mới đầu tháng hai hết năm, Vương thúc tại trấn trên bao rồi cái công, được đuổi tại tháng sau hoàn thành, khoảng thời gian này rất bận, đi sớm về trễ, còn không có về nhà.

Trương Hạo món ăn thả chút ít tại Vương thúc dưới mái hiên, thẳng về nhà đi rồi.

Thối lửa nấu cơm, hầm một nồi củ cải gà, lại đuổi việc một cái hâm lại thịt, mùi vị thơm ngát, một người ăn uống thả cửa.

Trương Hạo từ nhỏ đi theo sư phụ học tay nghề, sư phụ không chỉ có làm cho người ta làm tang sự xem phong thủy, cũng sẽ làm tiệc rượu, lúc xưa sau trong thôn có việc mừng, đều mời sư phụ làm đồ ăn.

Bất quá thời đại biến hóa quá nhanh, mọi người sinh hoạt tiết tấu cũng sắp, các ngành các nghề đều dần dần chuyên nghiệp hóa, bây giờ nông thôn làm tiệc rượu, đều là mời trấn trên đặc biệt làm chuyến đi này, tục xưng một đầu long, lúc xưa sau tiệc rượu cơ hồ đều đào thải.

Trương Hạo lượng ăn càng ngày càng lợi hại, một bữa cơm đem gà và thịt đều ăn xong rồi, khoảng thời gian này thể chất bay vọt tăng lên, tinh thần sức càng ngày càng tốt, lúc trước đến buổi tối, luôn muốn ngủ gà ngủ gật, bây giờ còn long tinh hổ tráng.

Hơn nữa gần đây còn có xuất tinh trong mơ, trở lại những này qua, đã tới hai lần rồi, trước kia là rất lâu cũng không tới một lần, đây chính là tinh lực dồi dào thể hiện.

Đương nhiên, người tuổi trẻ bây giờ vén hơn nhiều, hiếm có xuất tinh trong mơ.

Trương Hạo cơm chân thịt ăn no, nghỉ ngơi một hồi tiêu hóa thức ăn, sau đó cởi quần áo ra, hiện ra gầy gò thân thể, chỉ mặc cái áo mỏng, một người tự ra cửa rồi.

Nhờ ánh trăng, một hơi thở chạy chậm đến trên sườn núi, đại trời lạnh, gió lạnh thấu xương, Trương Hạo lại không có chút cảm giác nào lạnh, ngược lại một trận này vận động nóng người, da thịt đỏ mồ hôi, cả người thông suốt thoải mái, thần thái phấn chấn,

Khoảng thời gian này, hãn mỗi ngày sớm muộn đều đến trên sườn núi luyện quyền.

Chỉ thấy Trương Hạo thân hình động một cái, như long du thân, chân đạp trung bình tấn, lên tay Thái Cực thức, sống lưng như cung, tứ chi tay chân như cung, một vận kinh, giống như ngũ đại cường cung phát lực, bắp thịt gân da như giầy cung triển ty, khớp xương xương cốt phát ra một trận phách lý ba lạp giòn vang.

Sống lưng lắc một cái, lấy dây an toàn cánh tay, lấy cánh tay mang cùi chỏ, thuận thế một tay xuất ra, mềm dẻo mà cương mãnh, giống như một cái roi đánh ra, ống tay áo lướt qua, mang theo sức gió, đánh không khí bạo liệt, “Ba!” Một tiếng giòn vang, giống như đánh roi giống như, đây là một chiêu Thái Cực roi tay.

Nội gia Thái Cực cũng không phải là mọi người chỗ cho là mềm yếu vô lực, ngược lại, nhìn như êm ái, giống như đánh roi, cực kỳ cương mãnh, cận đại Thái Cực tông sư Dương lộ thiện, hãn Thái Cực roi tay, có thể đánh nát cối xay đá.

Trương Hạo liên tiếp mấy chiêu roi tay, đánh không khí liên thanh giòn vang, theo quyền thuật cảnh giới mà nói, hãn đã luyện tới Minh Kinh.

Luyện xong Thái Cực roi tay, lại luyện Thái Cực pháo chủ, pháo chủ là quyền thuật bên trong cương mãnh nhất kỹ pháp một trong, chia làm pháo quyền cùng đấm pháp.

Pháo quyền, danh như ý nghĩa, là một loại quyền thuật, lấy đẩy ngược thức phát kinh, cũng chính là dưới chân giẫm mà, tạo thành một cỗ lực đàn hồi, thân hình từ dưới lên trên, đem thân thể chủ khu lực lượng dung nhập vào quyền thuật, đánh ra thân thể con người sức mạnh lớn nhất ngạch độ, quả đấm như pháo oanh.

Đấm pháp, đây là một loại kỹ xảo phát lực, lòng bàn tay không phồng, ngón tay chấn động phối hợp phát kình, lấy mu bàn tay đánh người, mạnh mẽ như đập.

Nội gia Thái Cực tam đại kỹ pháp, roi, pháo, đấm, đều là cực kỳ cương mãnh sáo lộ, hơn nữa triển ty sức, thuộc về nhu thuật, cương nhu kết hợp, biến hóa vô tận.

Luyện xong một lần Thái Cực Quyền, thu thể liễm lực, hai tay xách tới mi tâm, chậm rãi xuống phía dưới lẳng không ấn xuống tới bụng, phun ra khí thải, nóng hơi bật hơi gặp đông lạnh thành sương trắng, giống như một cái lụa trắng, bay ra vài mét ra ngoài, làm cho người ta cảm giác mơ hồ hẩn huyền.

“Lúc này mới bao nhiêu thời gian, ta lại luyện đến Minh Kinh đỉnh phong, dường như cũng quá nhanh đi.”

Trương Hạo tự lẫm bẫm kinh hỉ, từ lúc khai khiếu, lượng ăn gia tăng, thần nguyên khí chân, cả người đều là sức, luyện quyền cũng có cảm giác.

Mà hẩn từ nhỏ đã luyện quyền, mặc dù lúc trước thể nhược, luyện đều là khung không, nhưng sáo lộ lại luyện rất đúng chỗ, bây giờ thể chất tốt rồi, cảm giác nhất phi trùng thiên, càng luyện càng có lực.

Trương Hạo luyện xong nội gia Thái Cực, lại luyện đan đạo Thái Cực, này đan đạo Thái Cực nói đến mơ hồ, thật ra thì chính là trong công viên các lão thái thái luyện dưỡng sinh Thái Cực.

Cái này không khỏi không nói một chút võ thuật lưu phái cùng lịch sử, cùng với nội gia võ thuật cùng đạo giáo tu hành quan hệ.

Võ thuật, từ lúc văn minh ban đầu có, lấy biểu dương võ lực, sát phạt địch nhân là mục tiêu, sau đó dần dần hoàn thiện, cùng đạo nghĩa kết hợp với nhau, “Ngừng chiến là võ” đây chính là Trung Hoa võ học cao thượng

cảnh giới, cũng là dân tộc Trung Hoa tinh thần, muốn “Ngừng chiến”, đầu tiên phải có lực lượng, không ngừng vươn lên, nhưng lực lượng mục tiêu là vì “Ngừng chiến”, bảo vệ đạo nghĩa hòa bình.

Cổ xưa võ thuật, chỉ có đơn thuần thực chiến, hậu thế xưng là ngoại gia võ thuật.

Cuối nhà Nguyên minh sơ, đạo giáo tông sư Trương Tam Phong, đem võ thuật cùng đạo gia nội đan thuật kết hợp với nhau, khai sáng một cái mới võ thuật lưu phái, xưng nội gia võ thuật.

Nội gia võ thuật phát triển một mực rất thần bí, thuộc về đạo giáo bí truyền, đời Thanh trong thời kỳ, mới từ từ tại thế tục truyền lưu, cùng một phái khác bốn minh nội gia kết hợp với nhau, đến cuối nhà Thanh, thế đạo rối loạn, có đất dụng võ, nội gia quyền nhanh chóng phát triển, tiến vào hoàng kim giai đoạn, tông sư cao thủ tầng tầng lớp lớp, lý luận hệ thống cũng dần dần hoàn thiện.

Tôn Lộ Đường, cận đại trứ danh võ thuật gia, có đệ nhất thiên hạ danh xưng là, viết «Quyền Ý thuật thật», cơ bản xác lập nội gia quyền hệ thống, đến đây, nội gia quyền thành một cái mới võ thuật lưu phái.

Cho nên, nội gia quyền cũng không phải là cổ xưa đồ vật, ngược lại, nội gia quyền khoảng cách bây giờ cũng liền một trăm năm mà thôi.

Nhưng mọi người đối nội gia quyền nhận biết, bình thường rất nông cạn, tồn tại hai thái cực, một đầu chê bai nội gia quyền, cho là nội gia quyền là động tác võ thuật đẹp, mềm nhũn, một đầu khác hết sức thối phồng nội gia quyền, đem nội gia quyền thối phồng vô cùng kì diệu, thật ra thì này hai loại quan điểm đều là mọi người đối nội quyền thuật nhận biết lỗi lầm.

Cận đại nội gia quyền, nói trắng ra là chính là ngoại gia quyền, dựa vào đạo giáo dưỡng sinh, cùng với cùng đạo giáo lý luận tương liên hệ, thật ra thì luyện vẫn là ngoại gia, lấy thực chiến làm chủ.

Mà những thứ kia thối phồng vô cùng kì diệu nội gia, nhưng thật ra là chỉ Trương Tam Phong một bộ kia nội gia.

Trương Tam Phong nội gia cùng hiện đại nội gia hoàn toàn là hai thứ, cái này thì cần phải nói đến đạo giáo tu hành.

Đạo giáo bắt đầu tại hán đại Trương Đạo Lăng, tu hành đan đạo thuật, theo đuổi trường sinh thành tiên, mà đan đạo khởi nguyên từ thượng cổ, niên đại quá xa xưa, cụ thể như thế nào, không ai nói rõ được, mà đạo giáo có ngũ đại chi nhánh: Ma Y, toàn chân, Mao Sơn, chúng các, túc đất. Trong đó chúng các, chính là nội gia quyền lúc trước.

Có lẽ người bình thường chưa nghe nói qua chúng các, nhưng nhất định nghe nói Kiếm Tiên.

Tiền tần thời kỳ kiếm thuật phát triển, cùng nội đan thuật kết hợp, hậu thế truyền thừa ở đạo giáo, diễn sinh ra một nhánh Kiếm Tiên, cũng chính là chúng các đạo, chúng các đạo lấy luyện võ cầu trường sinh, Ngự kiếm phi hành, tại dân gian lưu lại rất nhiều Kiếm Tiên truyền thuyết, nhưng chúng các chào buổi sáng đã thất truyền, ít có người biết.

Trương Tam Phong được chúng các truyền thừa, đem Văn Thủy Phái nội đan thuật cùng võ học kết hợp, sáng chế ra nội gia, cùng với phái Võ Đang.

Mọi người đều biết, Võ Đang đạo sĩ là đạo giáo, lại lấy luyện võ làm chủ, nguyên nhân cũng ở đây ở đây, phái Võ Đang chính là chúng các đạo kéo dài.

Nhưng Trương Tam Phong nội gia là vì tu đạo cầu trường sinh, bởi vì đạo gia tu luyện tam hoa ngũ khí, mà quyền thuật vận động, có thể rắn chắc thân thể, sôi nổi lục phủ ngũ tạng khí huyết, Cố Bản Bồi Nguyên, vì vậy một bộ này nội gia quyền chỉ là dưỡng sinh thuật, cũng không phải là thực chiến thuật.

Trương Hạo cho là, đạo giáo nội gia cùng cận đại nội gia, đã hoàn toàn phát triển thành hai cái lưu phái, nhưng bây giờ đạo giáo sa sút, võ thuật cũng không rơi, không có người lấy kệ sách nói, một lần nữa sửa sang lại những lý luận này, đến mức bị mọi người hiểu lầm.

Cận đại nội gia quyền khởi nguyên từ đạo giáo, lại đã sớm tự thành nhất thể, mà đạo giáo nội gia quyền bắt nguồn từ xa xưa, nên gọi là đan đạo quyền thuật thích hợp hơn.

Trương Hạo vừa luyện nội gia Thái Cực, lại luyện đan đạo Thái Cực.

Nội gia quá cực kỳ thực chiến quyền thuật, cực kỳ cương mãnh, phát lực quá mạnh, có khí sát phạt, hại người hại mình, mà đan đạo quá nhẹ vô cùng nhu triền miên, khí huyết dễ chịu lực phủ ngũ tạng, Cố Bản Bồi Nguyên, dưỡng sinh tu đạo.

Hai người này hợp nhất, hỗ trợ lẫn nhau, có lẽ chúng các đạo nhất mạch lý niệm, cũng liền như thế.

Trương Hạo luyện xong đan đạo Thái Cực, cả người thoải mái, một đường chạy chậm về nhà, lại ngồi tĩnh tọa niệm kinh, tĩnh tu tâm ý.

Hắn bây giờ tinh lực dồi dào, thần nguyên khí chân, quyền thuật luyện tới Minh Kinh, đã đạt đến đan đạo tầng thứ nhất cố cơ cảnh giới, xưng là “Dưỡng tinh”.

Số từ: 2676

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Đạo Thuật

Tinh, sinh mạng căn nguyên vậy, khoa học hiện đại đã chứng minh, tinh tế Ruột thừa là cơ thể con người duy nhất có thể vô hạn chia ra tế bào, cổ nhân cho là, luyện hóa Tinh Nguyên, sinh sôi không ngừng, được trường sinh.

Đạo giáo thuật ngữ “Tinh Nguyên”, không chỉ có chỉ nam tử tinh tế Ruột thừa, cũng chỉ nữ tử tế bào trứng, cũng bao hàm kèm theo tinh cùng trứng kích thích tổ sinh dục, kích thích tổ sinh dục là cơ thể con người trọng yếu nhất kích thích tổ một trong, đối với thân thể con người phát dục, tính cách tạo thành, sinh mạng quy luật cùng nhiều phương diện nổi lên quyết định tác dụng.

Mà nội đan thuật, lại xưng đan đạo, tu tập tam hoa ngũ khí.

Tam hoa, chỉ tinh, khí, thần, tinh chính là Tinh Nguyên, đây là hết thầy cơ sở, Tinh Nguyên đạt tới dư thừa, Cố Bản Bồi Nguyên, củng cố căn cơ, hoàn toàn mà tự tràn đầy, xưng là dưỡng tinh.

Như tiến thêm một bước, tĩnh tu kỳ tâm, ôm lại thành đoàn, vô vọng niệm, liền có thể luyện tinh hóa khí, hoàn toàn mà không tràn đầy.

Nói đơn giản một điểm, chính là muốn đình chỉ này cỗ tinh lực, đem tinh lực luyện hóa thành tự thân khí.

Ngoài ra còn có “Ngũ khí”, chỉ lực phủ ngũ tạng khí huyết, thông qua võ thuật vận động, sôi nổi nội tạng khí huyết, quyền kinh viết, “Nội tráng mà bên ngoài dũng cảm.” Nội tạng cơ năng khỏe mạnh rồi, thân thể mới có thể rắn chắc, thân thể rắn chắc, tinh khí thần mới càng thêm dư thừa.

Tam hoa ngũ khí, đây chính là đạo gia nội đan thuật, cũng không phải là mọi người tại trong tác phẩm truyền hình chỗ nhận thức những thứ kia người tu chân gì đó.

Nhưng này tam hoa ngũ khí nói đến đơn giản, mỗi người đều có thể tu luyện, nhưng thật muốn tu luyện xuất cảnh giới, lại khó lại càng khó hơn, chỉ là luyện tinh hóa khí, hoàn toàn mà không tràn đầy, tuyệt đa số người liền muốn suy nghĩ cả đời.

Đương nhiên, tiền đề còn muốn dưỡng tinh cố cơ, luyện quyền điều dưỡng thân thể, Cổ Bản Bồi Nguyên, đạt tới dư thừa.

Trương Hạo ngồi thật lâu, lúc này mới tĩnh tâm chìm vào giấc ngủ.

Ngày thứ hai, Trương Hạo sáng sớm tỉnh lại, nhìn một chút quần lót bên trong, không có khác thường chất lỏng, lúc này mới an tâm thức dậy, bất quá nơi đó sáng sớm cứng đến nỗi lợi hại, Trương Hạo rất là buồn rầu, độc thân chó, kìm nén đến có chút khó chịu a.

Cũng không biết gần đây là thế nào, khai khiếu, thân thể khỏe mạnh rồi, phương diện kia cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Ma Y đạo là tu tại gia, cư thế tục, ăn khói lửa, không phải những thứ kia trong đạo quan đạo sĩ, không cần giới muốn, mà tu hành cũng chú trọng âm dương điều chỉnh, Trương Hạo ngược lại muốn tìm một đối tượng, đáng tiếc không có cơ hội, hưởng chi hãn nghèo như vậy, lại ăn có nhiều như vậy, nơi đó nuôi lên bạn gái a.

Vội vàng thức dậy, ngồi tĩnh tọa niệm trong chốc lát trải qua, tĩnh hạ tâm bên trong vọng niệm.

Chạy chậm đến trên sườn núi, luyện xong quyền, rồi mới trở về nấu điểm tâm.

Ăn cơm, Trương Hạo trong túi kiểm tiền, nhìn một chút ngày tháng, hôm nay đúng lúc là đi chợ thiên, đi trấn trên mua chút ít ăn uống.

Nông thôn đi chợ rất náo nhiệt, trong thôn các hương thân tụ ba tụ năm, thấy Trương Hạo cũng đi chợ, vội vàng thét chào hỏi.

Ngày hôm qua đưa tiền bí thư chi bộ gia xem phong thủy, buổi tối Tiên gia liền an bình, gà không kêu lung tung rồi, heo không ngã vòng, người cũng ngủ an tâm, sáng nay đại gia đuổi theo tập đi ngang qua Hà Thôn, đều nghe nói chuyện này, dọc theo đường đi truyền đi vô cùng kì diệu, đối với Trương Tiên Nhân rất là kính nể.

Trương Hạo đương nhiên là thẳng sống lưng, run lên đạo bào, một mặt tiên phong đạo cốt bộ dáng, lừa dối mấy cái người nhà quê, với hăn mà nói chính là nửa phút chuyện, còn nhân cơ hội làm một hồi tiểu quảng cáo.

Muốn qua năm, nhà hăn có chút truyền thống làm ăn, viết đôi liên họa môn thần gì đó, để cho các hương thân đều tới chiếu cố làm ăn.

Bất quá hăn nhưng là theo Côn Lô Sơn tu đạo trở lại Tiên Nhân, nói chuyện làm ăn quá xuống mặt mũi, đánh che chở một phương âm dương thái bình ngụy trang, để cho các hương thân tới hăn nơi này tùy tiện lĩnh, đến lúc đó hăn tại cạnh cửa thả một cái góp tiền thùng công đức, người cầm đồ vật, có ý không cho ít tiền sao?

Các hương thân đương nhiên không biết mở to lừa dối cong cong lượn quanh, ngược lại ý vị cao hứng, nguyên bản sợ quấy rầy Trương Tiên Nhân thanh tu, chiêu tội Thần Tiên, không dám lên môn đi tìm, bây giờ Trương Tiên Nhân lên tiếng, các hương thân đương nhiên nguyện ý, ai không hy vọng tự mình hết năm đoàn viên bình an.

Đến trấn trên, Trương Hạo mua chút ít thịt xương, thuốc bổ, trứng gà, bột gạo, về nhà hầm một nồi cái đại cốt canh bổ thân thể.

Ăn uống không lo, hăn cũng không nhàn rồi, bày ra bút lông, giấy vàng, chu sa, luyện tập vẽ bùa.

Đạo gia tu luyện đan đạo, nhưng đan đạo chỉ là một cơ sở, chân chính pháp lực, là thần thông cùng đạo thuật!

Thần thông, chỉ thân thể thi triển năng lực, nghe nói tu luyện đến cảnh giới cao thâm, thân thể người có thể thể hiện ra đủ loại năng lực, lực đại vô tận, Âm Dương Nhân, Thuận Phong Nhĩ, lên núi đao, xuống chảo dầu chờ một chút

Đạo thuật, chỉ phù lục, đây là chính tông đạo giáo bản lĩnh xuất chúng, bởi vì đan đạo tu tập tinh khí thần, tinh khí thần là hư vô mờ mịt tồn tại, không nhìn thấy không sờ được, chỉ có thông qua phù lục, tài năng đem tinh khí thần thể hiện ra, cho nên hết thảy đạo thuật, đều là thông qua phù lục hoàn thành.

Trương Hạo chưa bao giờ mê tín, vẫn cho rằng đạo thuật không tồn tại, nhưng đưa tiền gia đốt tế văn phù lục, hăn kiến thức phù văn linh quang, mới chợt hiểu ra, trong lòng đủ loại nghi ngờ cũng giải quyết dễ dàng.

Lúc trước sở dĩ không tin nói thuật, bởi vì hăn đối với đạo thuật nhận thức có sai lầm khu, chịu bấy giờ điện ảnh và truyền hình tác phẩm ảnh hưởng, hăn cho là đạo thuật là tiên hiệp nghĩa trong phim pháp thuật, bên trong cơ thể không có nội lực Chân Nguyên gì đó, đương nhiên tự không khả năng tồn tại pháp thuật.

Nhưng đan đạo tu tập tam hoa ngũ khí, đạo thuật là tinh khí thần biến thành, phù lục chính là đạo thuật thể hiện.

Mà đạo thuật tạo thành hiệu quả, là đối với âm dương khí tràng, cùng với thân thể con người tinh khí thần, cũng không phải là trong kịch ti vi kia không gì không thể pháp thuật.

Trương Hạo tập trung tinh thần, trong lòng hiểu ra đối với phù lục lý giải, làm hẩn tinh thần lúc tập trung cao độ sau, ánh mắt ngưng tụ, dĩ nhiên là mở ra âm dương tầm nhìn.

Hẩn rõ ràng cảm nhận được, chính mình Tinh Khí Thần Quang rất yếu ớt, mở mắt sau, cả người tinh quang đại thịnh, nâng cao một bước, giống như cường ép tụ tập trong cơ thể sở hữu tinh khí thần, hội tụ thành một cỗ.

Không nghĩ đến mở mắt còn có hiệu quả này, gắng gượng đem hẩn cảnh giới giương cao một tầng, cũng khó trách mỗi lần mở mắt sau đều suy yếu như vậy, giống như phát động kinh giống như.

Bất quá mở mắt chỉ có thể kéo dài một hồi, Trương Hạo đều không cơ hội cẩn thận tìm tòi nghiên cứu chính mình ánh mắt, cụ thể như thế nào vận dụng, còn phải về sau từ từ thử.

Chỉ thấy bút đi Long Xà, phù lục làm liền một mạch, Trương Hạo nhìn đến, chính mình Tinh Khí Thần Quang cũng không phải là trực tiếp rót vào phù lục, mà là trôi nổi tại phù lục bên trên, theo phù lục hoàn thành, Tinh Khí Thần Quang kết thành, giống như đóng dấu bình thường trong nháy mắt in vào phù lục, hòa tan nước, rót vào giấy, tự nhiên mà thành, toàn thân huyền diệu.

Trương Hạo vội vàng nhắm mắt, lại vô cùng suy yếu, hẩn mới dưỡng tinh cố cơ, khí cùng thần cũng chỉ so với người bình thường cường một chút xíu, viết một tấm bùa, cơ hồ liền tiêu hao thấy đáy.

Hẩn tại Tiền gia viết tế văn phù lục, mặc dù có thể khai quang hiển linh, là bởi vì thiên phúc quá nhiều, tụ thiếu thành chúng, từ từ viết, một bên viết một bên khôi phục, không cảm thấy quá mệt mỏi.

Nhưng hẩn bây giờ chỉ họa một tấm bùa, ngăn ngủi mấy giây, lại có thể so với lên tại Tiền gia viết sở hữu tế văn phù lục.

Bùa này một thành, Trương Hạo cũng lòng có hiểu ra, chợt hiểu rồi vẽ bùa mẫu chốt.

Đầu tiên, đạt tới luyện tinh hóa khí cảnh, mới có thể vẽ bùa khai quang, hẳn là dựa vào mở mắt, cưỡng ép tiêu hao tinh khí thần.

Nếu như không mở mắt, lấy bình thường tiêu chuẩn đến vẽ, đó cũng chỉ là bình thường một trương lá bùa, trừ phi giống như tại Tiên gia như vậy, vẽ một mấy đại thiên, gom ít thành nhiều, mới miễn cưỡng có hiệu quả.

Thứ yếu, phù lục không phải tiện tay vẽ linh tinh, muốn lĩnh hội phù lục nội hàm cùng lý giải, hóa thành một cỗ ý cảnh, tinh khí thần chính là lấy này cỗ ý cảnh là thừa tái, không có ý cảnh, tinh khí thần liền không thể hiện được đến, phù lục chính là không có linh quang giấy vụn.

Cuối cùng, vẽ bùa này đây thư họa làm môi giới, vì vậy yêu cầu thư họa căn cơ, thư pháp chủ bút lực, họa công chủ ý cảnh, cho dù thiên phú lạ thường người, ít nhất cũng phải luyện qua ba năm vài năm, luyện được bút lực cùng họa ý, mới có thể làm cho vô hình tinh khí thần tụ mà không tiêu tan, in vào trên giấy, nếu không tinh khí thần mạnh hơn nữa cũng vô dụng.

Trở lên này ba điểm, điều kiện chi hà khắc, muốn tu thành đạo thuật, khó hơn cộng thêm.

Trương Hạo từ nhỏ tu đạo, sao chép sách vẽ bùa, bút lực hùng hậu, đối với huyền học lý giải thuộc lâu, hơn nữa Thần Mục tương trợ, tập trung tinh thần, vì vậy mới làm liền một mạch.

Bất quá lần đầu tiên vẽ bùa, cụ thể hiệu quả như thế nào, hẳn cũng đoán đo khó định, được tìm người thử một lần.

Đây là một đạo Trấn Hồn Phù, có thể trấn hồn định thân, là cần thi nhân bản hiệu phù lục, cũng chính là mọi người bình thường tại Mãng cương thi bên trong nhìn đến, dán tại cương thi trên trán phù lục.

Sở dĩ tại người chết trên trán dán phù, bởi vì cổ nhân thờ phụng lá rụng về cội, chẳng những phải đem thi thể đưa trở về, cũng phải đem hồn phách đưa trở về, nếu không thì thành cô hồn dã quỷ, cho nên dùng phù lục ngăn chặn hồn phách, không để cho hồn tại đi lạc.

Thật ra thì Mãng cương thi đề tài nguyên hình chính là cản thi nhân, cương thi đều là đời Thanh, bởi vì cản thi nhân tại đời Thanh cao hứng, dọc đường vận chuyển thi thể, âm dương quá giới, lưu lại rất nhiều huyền văn chuyện lạ.

Trương Hạo suy nghĩ một chút, nếu như tìm người khác thử, thể nghiệm không rõ ràng, vẫn là chính mình lấy thân thử nghiệm, như vậy tài năng thể nghiệm hiệu quả.

Cầm lên phù lục, dán tại mi tâm, mi tâm là Nguyên Thần chi hối, mỗi người đều có tinh khí thần, làm vật thể đến gần mi tâm lúc, sẽ có một cỗ cảm giác bị áp bách.

Cỗ áp bức này cảm giác càng mạnh, liền chứng minh tinh khí thần càng mạnh, ngược lại thì yếu, mỗi người đều có thể thử một lần.

Làm phù lục đến gần mi tâm lúc, Trương Hạo cũng cảm giác được vô cùng mãnh liệt cảm giác bị áp bách, cho dù không ra âm dương tầm nhìn, hẳn cũng có thể nhận ra được bùa này khác thường.

Nhưng phù lục dán một cái tại mi tâm, không có dính liền nhựa cao su, lại giống như nam châm hút nhau giống nhau, quả nhiên liền chính mình dán ổn.

Trương Hạo cảm thấy kỳ lạ, đạo thuật quả nhiên thần kỳ, chẳng lẽ là tinh điện lực tràng nguyên lý?

Trong phù lục ẩn chứa Tinh Khí Thần Quang, cũng có thể nói là một loại lực tràng, cùng nhân thể lực tràng giúp đỡ lẫn nhau, một âm một

dương, hấp dẫn lẫn nhau.

Trương Hạo đang muốn bắt lại phù lục, cẩn thận nghiên cứu một phen, nhưng thân thể sững sờ, vậy mà cứng ngắc ở, giống như quý ép giường giống nhau, trong đầu có chút mơ mơ màng màng, dùng sức muốn lên đường, thân thể cũng không ngừng sai sử, chính là không nhúc nhích được.

“Khe năm, ta bị quý đè lại?”

Trương Hạo sợ đến cả kinh, nhưng tiếp lấy lại vừa là vui mừng, trong lòng cười to, “Ha ha ha, đạo thuật! Ta thật tu thành đạo thuật rồi.”

Bất quá cười to sau đó, Trương Hạo liền buồn bực, bị định trụ không thể động, trong đầu có chút hôn mê, liền muốn bị mê ở trong mơ không ra được, như thế nào đi nữa dùng sức cũng vô dụng, hơn nữa suy nghĩ càng ngày càng hôn mê, mơ mơ màng màng, liền trước mắt thị giác cũng mơ hồ, giống như rơi vào vực sâu không thể tự thoát ra được.

“Ta sẽ không bị một mực định ở chỗ này chứ?”

Trương Hạo nghĩ tới đây, hơi sợ, đạo thuật huyền diệu khó lường, hắn mới vừa thấy một góc mà thôi.

“Không xong, ta ý thức càng ngày càng mờ nhạt, thật muốn bị định đến chết a.”

Trương Hạo trong lòng khóc, mất đi ý thức, hậu quả như thế nào, hắn cũng chỉ có theo thiên mệnh, vạn nhất bị định trụ mấy ngày, không ăn không uống, đói bụng cũng phải chết đói, hắn đây là quá muốn chết rồi.

Số từ: 2797

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Vui Làm Cha Nuôi

“Đúng rồi, ý thủ linh đài, bảo nguyên quy nhất.”

Trương Hạo đột nhiên nghĩ đến Thái Cực Quyển kinh văn, buông tha vô vị giây giũa, vôi vàng phòng thủ ý niệm, tập trung tinh thần, lại mạnh mẽ trợn mắt, mở ra trọng đồng, cưỡng ép tụ tập tinh khí thần, sâu hơn một tầng lâu, sự chú ý tập trung ở mi tâm.

Phù lục lay động một cái, linh tính hoàn toàn đánh mất, giống như không có dán ổn giống như, chính mình rơi xuống.

Trương Hạo thân thể run lên, giống như từ trong mộng bừng tỉnh, đầu đầy mồ hôi lạnh, tiếp lấy lại hai mắt một hắc co quắp mà ngã trên mặt đất phát động kinh.

Vẽ bùa tiêu hao quá nhiều, trong cơ thể tinh khí còn không có khôi phục, lại mạnh mẽ giải khai Trấn Hồn Phù, tiêu hao quá độ, co quắp một lúc lâu mới tỉnh lại.

Làm Trương Hạo xoa lấy suy yếu thân thể đứng lên, trời đã tối rồi, quả nhiên bất tri bất giác bị định một ngày.

“Ta siết cái rãnh, hù chết ngoan ngoan rồi.” Trương Hạo lòng vẫn còn sợ hãi, không tìm đường chết sẽ không phải chết a, cứ như vậy một tấm bùa, thiếu chút nữa đem chính mình cho muốn chết rồi.

Nhưng mà sợ hãi trong lòng sau đó, lại không nhận được hưng phấn, đạo thuật huyền diệu, quả thật quý thần khó lường.

Muốn chết rồi một ngày, cảm giác đói bụng rồi, thối lửa nấu cơm, ngồi tĩnh tọa nghỉ ngơi.

Sau đó ngày tháng, Trương Hạo trải qua rất có quy luật, mỗi ngày sớm muộn luyện quyền ngồi tĩnh tọa, tĩnh tâm nghiên tập phù lục, đạo hạnh tinh tiến, thật có mấy phần đại ẩn ở hoang dã cao nhân phong độ.

Tu đạo không năm tháng, thoáng một cái chính là chừng mấy ngày.

Hôm nay chạng vạng tối, Trương Hạo đang ở nhà bên trong vẽ bùa, bên ngoài bờ ruộng đang lên tới một tiếng thét, “Trương Hạo, tiểu tử ngươi có ở đó hay không?”

Trương Hạo sửng sốt một chút, nghe giọng điệu này là Vương thúc tới, vẽ bùa quá chuyên tâm, trời tối, trong phòng còn chưa mở đèn, đen thùi, vội vàng kéo ra đèn, ra ngoài vừa nhìn.

“U! Vương thúc ngươi hôm nay bận rộn hết rồi, tại sao cũng tới.” Trương Hạo mặt mày vui vẻ thét, bất quá thấy Vương thúc tướng mạo, một mặt vội vàng, không khỏi hỏi, “Thúc, nhà ngươi xảy ra chuyện?”

“Tiểu tử ngươi thật là thành tiên, cái gì cũng có thể coi là đến.” Vương Đức Toàn vội vàng nói, “Hôm nay Phương Yến cùng khuê nữ trở lại, vốn định buổi tối gọi tới dùng cơm, Phương Yến đang bận xuống bếp, hai khuê nữ chơi lấy chơi lấy, không biết rõ làm sao đụng sát, một mực nóng sốt, khóc rống không ngừng, đi trấn trên châm cứu cũng không nghe, tiểu tử ngươi nhưng khi cha nuôi, mau cùng ta đi nhìn một chút, cho lui cái sát khí.”

“Ha ha, này chuyện nhỏ, Vương thúc ngươi yên tâm đi.”

Trương Hạo cũng không nói nhảm, lập tức thả trong tay công việc, đi theo Vương thúc đi ngay.

Lại nói liền muốn xác khô nữ nhi, Trương Hạo trong lòng còn có chút tiểu kích động.

Bước nhanh chạy tới Vương thúc gia, Nhị Lăng Tử cũng ở đây, Nhị Lăng Tử đã là Vương Đức Toàn cháu ruột, lại vừa là Vương Đức Toàn học trò, ăn cơm đương nhiên phải kêu.

Bất quá mấy ngày không thấy, hàng này đại biến dạng rồi, người mặc quần áo thường, làm bộ giống người, trên cổ cũng học Vương Đức Toàn, mang một cái từng viên lớn giây chuyền vàng, giống như cái cường hào giống như.

Thật ra thì Nhị Lăng Tử cũng là một có hiểu biết người, lâu dài cùng trong thành đồn công an qua lại, lại thường xuyên cùng nhận lãnh thi thể người nhà giao thiệp với, giao thiệp mặt rất rộng, huống chi còn muốn Vương Đức Toàn vị này trong thôn nhà giàu nhất đích thân dạy dỗ, Nhị Lăng Tử thể diện lên, cùng người trong thành không có phân biệt.

“Trương ca được!” Nhị Lăng Tử một mặt dáng vẻ vui mừng bắt chuyện, rất là cung kính.

Trương Hạo gật gật đầu, hiển nhiên hàng này cùng người nữ kia lão sư có tiến triển.

“Phương Yến, Trương Hạo tới, khuê nữ đây?” Vương Đức Toàn vừa vào cửa liền vội vàng hét.

“Nhỏ tiếng một chút, triều triều cùng tịch tịch mới vừa ngủ, đừng làm ồn tỉnh.”

Trần Phương Yến từ trong nhà đi ra, là một vị chừng ba mươi văn tú thiếu phụ, dung nhan cười yếu ớt, tóc vòng tại trên đầu, người mặc quần áo ở nhà đồ trang sức, rất có hiền thê lương mẫu khí chất.

“Thăm thăm tốt ha ha.”

Trương Hạo một cái mặt mày vui vẻ chào hỏi, trong đầu nghĩ, Vương thúc này ** ** vận, quả nhiên đòi cái tốt như vậy lão bà, đã có vợ chồng tướng, ân ái hòa thuận, tiện sát người bên cạnh a.

“Phương Yển, đây chính là Trương Hạo, từng nói với người, chúng ta An Dương Huyện quan trạng nguyên, mới từ bên ngoài tu đạo trở lại.” Vương Đức Toàn giới thiệu nói, trên mặt cũng là ý vị mỉm cười.

Trần Phương Yển lại không tức giận trừng mắt một cái Vương Đức Toàn, nàng liền nhất chuyển cái lưng, trong nhà nam nhân liền cho con gái tìm một cha nuôi, cũng không hỏi qua nàng đồng ý, nàng vừa ý đau con gái, làm sao có thể tùy tiện nhận thức người khác làm cha nuôi.

Bất quá đối với Trương Hạo người này, Trần Phương Yển cũng là tò mò, quan trạng nguyên đại danh, nàng năm ấy một lần An Dương Huyện liền nghe nói, sau đó gả cho Vương Đức Toàn, biết được này quan trạng nguyên ngay tại trong thôn, vẫn cùng Vương gia là thế giao, mà Trương Hạo cũng đúng là một kỳ nhân, mấy đại vận học bổng không muốn, bắc đại thanh hoa cũng không đọc, hết lần này tới lần khác một người xuất gia tu đạo.

Đánh giá Trương Hạo, có vài phần gầy gò, mặc lấy tro đạo bào cũ kỹ, là cái rất bình thường người thanh niên,

Nhưng nhìn kỹ, lại cảm thấy người thanh niên này rất đặc biệt, về phần nơi nào đặc biệt, Trần Phương Yển cũng nói không ra cái cụ thể, phảng phất Trương Hạo rất bình thường, lại bình thường ra cảnh giới, một người tiêu dao tự tại cõi mở, tự nhiên, tùy ý, an bình, làm người theo bản năng thân cận.

Nguyên bản Trần Phương Yển đối với Vương Đức Toàn tùy tiện cho con gái nhận thức cha nuôi còn có một chút không vui, nhưng thấy Trương Hạo, Trần Phương Yển về điểm kia không vui cũng tan thành mây khói.

Không thể không nói, người với người ấn tượng đầu tiên rất trọng yếu.

“Người là Trương Hạo, chớ kêu thăm thăm, ta còn không có già như vậy, kêu Phương Yển tử là tốt rồi.” Trần Phương Yển ôn uyển cười một tiếng, phóng khoáng khéo léo.

“Ha ha, Phương Yển tử tốt.” Trương Hạo cũng không khách khí, đánh rần thương côn liền theo bò.

Vương Đức Toàn ở một bên buồn rầu, Trương Hạo còn nói hăn Vương thúc, há chẳng phải là hăn rất già, thật ra thì hăn cũng mới ba mươi mấy mà thôi.

“Nghe Vương thúc nói, triều triều cùng tịch tịch đụng sát, ta xem một chút.” Trương Hạo quan tâm nói.

“Gì đó đụng sát, liền bị bệnh, tiểu hài tử mà, ai không sinh cái bệnh.” Trần Phương Yển rốt cuộc là đọc qua đại học người, gia cảnh cũng tốt, kiến thức rộng, mặc dù tôn kính truyền thống, cũng không mê tín.

“Ha ha, Phương Yển tử nói đúng, đụng sát là người nhà quê mê tín ý kiến, thế đạo này nào có cái gì sát khí, ta nghe Vương thúc nói bệnh tình, hiển nhiên là con nít thích ứng lực yếu, trong thành ngây ngô lâu, đột nhiên về quê hương, tàu xe vất vả, thủy thổ không quen, hơn nữa trẻ nít mới vừa về nhà, có chút quá cao hứng, chơi đùa nóng, phía sau xuất mồ hôi, chịu rồi lạnh.”

Trương Hạo chạy vài năm giang hồ cơm, lăn lộn khéo léo, thấy người tiếng người mà nói, gặp quý nói chuyện hoang đường, cho người nhà quê kéo quý thần, cho người trong thành thì phải kéo khoa học.

Quả nhiên, Trần Phương Yển nghe một chút, cảm thấy rất có đạo lý, đối với Trương Hạo cũng nhìn với con mắt khác mấy phần, không phải kia làm mê tín qua đường sĩ, mà là thật có học vấn đạo giáo học giả.

Vương Đức Toàn cũng là biết con đường người, biết rõ Trương Hạo thật là có bản lĩnh, lười quẩn quít gì đó mê không mê tít, chỉ cần tác dụng là được.

Bên cạnh Nhị Lăng Tử nhưng có chút hồ đồ, Trương ca lời này gió, làm sao nghe được cùng bình thường không quá giống nhau đây?

“Phương Yển, trước hết để cho Trương Hạo nhìn một chút, đừng chậm trễ.” Vương Đức Toàn đau lòng khuê nữ.

Trần Phương Yển gật gật đầu, cảm thấy Trương Hạo làm người nói chuyện đều thật đáng tin, vội vàng lĩnh lấy đi vào nhà.

Trong căn phòng, phấn lam phong cách, bố trí được rất ấm áp, rặng nhỏ trên giường, mềm mại chần, hai cái tiểu cô nương đang ở ngủ say, trắng nõn trắng nõn da thịt, giống nhau như đúc giác mỹ khuôn mặt nhỏ nhắn, ôn nhu tiểu Kiều thân thể bao trong chần, mơ hồ có thể nhìn ra thiên mảnh nhỏ thon dài, mà hai cái tiểu cô nương mái tóc rất nhu thuận, tết thành đơn đuôi ngựa, một cái ở bên trái, một cái ở bên phải, vừa vặn tiếp cận thành một đôi, đáng yêu tách tách.

Bất quá hai cái chị em gái nóng sốt, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, thần tình có chút nhỏ nhẹ giãy giụa, diễm đạm đáng yêu bộ dáng, làm người thấy thẳng đau lòng.

Mà Trương Hạo thấy, càng là không nhịn được kêu lên, hai cái này tiểu nha đầu mới ba tuổi, thân thể và gân cốt còn chưa phát dục, tướng mạo vẫn còn lúc ban đầu trạng thái, tướng thuật xứng Tiên Thiên tướng mạo.

Tiên Thiên tướng mạo, chỉ thuần chân nhất hình dạng cũ, đại biểu Tiên Thiên chỗ có đủ cơ sở.

Để cho Trương Hạo kêu lên là, này hình dạng cũ lại có linh tuệ khí, đạo giáo xứng là linh căn, Phật giáo xứng là tuệ căn, người như vậy, tất nhiên là

trời sinh thần đồng, nghe Vương thúc nói hai nữ mà đã biết làm áo đếm, hẳn còn tưởng rằng là khoác lác, không nghĩ đến đúng là thật.

“Triều triều cùng tịch tịch tướng mạo, thật có Linh khí!”

Trương Hạo cảm khái, Vương thúc một nhà này đời đời kiếp kiếp đều là vớt thi khách, tổ tiên tích tụ âm đức, lại sinh ra tốt như vậy một đôi con gái.

“Ha ha, nhà ta khuê nữ tướng mạo, đương nhiên được rồi, năm ngoái ta tìm từ chữ bát cho xem tướng, nói là có Hoàng Hậu mệnh.” Nghe nói tự mình khuê nữ tướng mạo tốt Vương Đức Toàn cười vui vẻ, lại nói, “Bên trái là con gái lớn triều triều, bên phải là tiểu nữ nhi tịch tịch.”

Từ chữ bát cũng là trấn trên đạo sĩ tiên sinh, học Ma Y đạo, hơn năm mươi tuổi, tính sư môn bối phận mà nói, vẫn là Trương Hạo sư chất.

“Bây giờ thời đại nào, hoàng đế đều không có, còn cái gì Hoàng Hậu mệnh, cả ngày cũng biết tin một bộ này.”

Trần Phương Yển tức giận liếc một cái Vương Đức Toàn, bắt quá Trương Hạo khen ngợi con gái, Trần Phương Yển trong lòng cũng cao hứng, nói, “Trương Hạo, người trước xem một chút, bệnh này thế nào.”

“Tốt Phương Yển tử, ta trước cho triều triều cùng tịch tịch đem cái mạch.”

Trương Hạo tùy ý ngồi ở mép giường, nhẹ chân nhẹ tay, rất sợ cho hai cái tiểu nha đầu đánh thức, vén chăn lên, xuất ra tay nhỏ cánh tay, tương đối có thành tựu bắt mạch.

Thật ra thì hẳn liếc mắt nhìn sẽ biết tình huống, bắt mạch cũng liền đi cái đi ngang qua sân khố.

Bất quá hai tử muội thật giống như nhận ra được gì đó khác thường, hơi hơi tỉnh lại, mặt mày tế nhu như tơ, lông mi thon dài nhếch lên, trong nháy mắt, giống như mắt phượng mở ra, điềm đậm đáng yêu nhìn Trương Hạo.

Trương Hạo sửng sốt một chút, hai nha đầu ánh mắt rất đẹp, lộ ra một cổ quý khí cùng quyến rũ, khó trách từ chữ bát nói có Hoàng Hậu mệnh.

“Đại ngưu ngưu.” Bên trái là tử tử Vương Triều Nhan, giòn non nốt thanh âm.

“Người là đại ngưu ngưu.” Bên phải muội muội Vương Tịch Nhan cũng đi theo tử tử cùng nhau nói, con mắt đẹp thẳng nhìn Trương Hạo.

“Ây...” Trương Hạo có chút không phản ứng kịp, hai tiểu nha đầu nói hẳn là ngưu, đây là tình huống gì?

Trần Phương Yển cùng Vương Đức Toàn thấy con gái tình, vội vàng tới ôm lấy, một mặt sủng ái.

“Mẹ, ba, ta năm mơ thấy đại ngưu ngưu.” Hai tử muội cơ hồ là trăm miệng một lời, dụi dụi con mắt, tử tử Vương Triều Nhan vừa giòn miễn cưỡng nói, “Ta năm mơ thấy nóng quá, toàn thân đều đốt phát hỏa, sau đó biến thành Phượng Hoàng, bay nha bay nha.”

“Ta cũng năm mơ thấy.” Vương Tịch Nhan cũng cùng nói, “Biến thành Phượng Hoàng, bay thật là cao thật là cao, sau đó có một con đại ngưu ngưu đuổi theo chúng ta, chúng ta liền cùng nhau bay nha bay nha.”

Wương Triều Nhan tiếp lấy muội muội mà nói, yếu ớt chỉ Trương Hạo, nói, “Sau đó liền tỉnh, đại ngưu ngưu biến thành hẳn.”

Số từ: 2630

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Phù Thủy Chữa Bệnh

“Ho khan một cái...”

Trương Hạo thiếu chút nữa không có sặc, trong lòng âm thầm đạo khe năm, hai nha đầu nóng sốt mơ hồ đi, há chẳng phải là nói hăn lão ngư muốn ăn cỏ non, nếu như không là này hai nha đầu còn nhỏ, hăn thật hoài nghi là cố ý chửi hăn hài lòng, chẳng lẽ đáp lại Vương thúc mà nói, này con gái nuôi khắc hăn?

Vương Đức Toàn hai vợ chồng ngược lại bị chọc cười, liền bên cạnh Nhị Lăng Tử đều cười, hai cái tiểu nha đầu vô cùng đáng yêu.

Hai tỷ muội là sinh đôi, từ nhỏ đã có tâm linh cảm ứng, bình thường làm giống vậy mơ.

“Triều triều, tịch tịch, đây là từng nói với các người cha nuôi, không phải đại ngư ngư, mau gọi cha nuôi.” Vương Đức Toàn liền vội vàng nói, cũng trêu chọc con gái hài lòng, “Cha nuôi nhưng là Thần Tiên, sẽ Thất Thập Nhị Biến, so với Tôn Ngộ Không còn lợi hại hơn.”

“Ba gạt người, trong ti vi Thất Thập Nhị Biến đều là giả.” Vương Triều Nhan nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, không chịu kêu cha nuôi, Vương Tịch Nhan chính là giòn tan nói, “Trừ phi biến thành đại ngư ngư, cùng ta chơi đùa, ta mới kêu cha nuôi.”

“Ha ha...” Trương Hạo cười so với khóc còn khó coi hơn, này cha nuôi không dễ làm a.

“Triều triều tịch tịch đều ngoan ngoan, nhanh cho cha nuôi nói một chút, cảm giác khó chịu chỗ nào.” Trần Phương Yến không có trêu chọc nữ nhi, xem bệnh quan trọng hơn.

“Nóng quá, thật khó chịu.” Hai tử muội yếu ớt thanh âm, lộ ra rất suy yếu, cũng không nói rõ ràng khó chịu chỗ nào.

“Phương Yến tử, người yên tâm đi, ta đã bắt mạch rồi, triều triều cùng tịch tịch bệnh tình không nghiêm trọng, châm cứu, lại ngủ trong chốc lát, cơ bản đã được rồi, chỉ là hư hỏa tới quá mau, hao tổn thần nguyên, tinh thần uể oải, nghỉ ngơi một hai ngày liền khỏi hẳn.”

Trương Hạo mới vừa nói xong, lại đột nhiên nghĩ tới gì đó, hẳn mấy ngày nay vẽ bùa chú luyện đạo thuật, vừa vặn có thể vừa hiển thân thủ, vội vàng lại nói, “Mặc dù nghỉ ngơi một hai ngày là có thể khỏi hẳn, nhưng triều triều cùng tịch tịch biết điều như vậy, kéo thêm nửa ngày cũng là chịu tội, ta họa hai chén phù thủy đạo thuật, uống sau đó lập tức là tốt rồi.”

“Nhị Lăng Tử, đi nhanh đoạn hai chén nước.” Vương Đức Toàn vội vàng hét, Nhị Lăng Tử nhanh đi đoạn nước.

Vẽ bùa nước chữa bệnh, đây là lúc xưa sau rất thường gặp cách làm, năm đó Trương Đạo Lăng cũng là vẽ bùa nước dựng nhà, là dân chữa bệnh, tuyên dương đạo pháp, lúc này mới có năm đấu gạo giáo.

“Này vẽ bùa nước...”

Trần Phương Yến hơi nhíu mày, mới vừa rồi còn cảm thấy Trương Hạo thật đáng tin, thế nào đột nhiên liền làm trò này mê tín.

Trương Hạo đương nhiên nhìn thấu Trần Phương Yến nghi ngờ, nói, “Phương Yến tử, phù này nước chữa bệnh là giang hồ thuật sĩ lừa dối, phù thủy không phải được, đương nhiên không thể trị bệnh, nhưng phù thủy là tinh khí thần biến thành, có thể chữa trị tinh thần, tinh thần tốt rồi, dĩ nhiên

là kéo theo thân thể cơ năng sôi nổi, nhưng mà cổ nhân mộng muội mê tín, giang hồ thuật sĩ cũng dùng cái này lừa gạt, cho tới mọi người hiểu lầm phù thủy.”

Trần Phương Yển nghe, thật giống như có chút đạo lý, nhưng hay là không tin, hỏi, “Phù thủy thật có linh như vậy?”

“Ta nhưng là tại Côn Luân Sơn tu qua đạo, lại dạo chơi tứ phương, cảm giác có chút chán ngán, lúc này mới về quê hương đỡ cái thanh tịnh.”

Trương Hạo một mặt phong khinh vân đạm, nhìn thấu thể tục giống như, mấy ngày nay tu thành đạo thuật, khoác lác bức đều có sức lực, ai dám nói hẳn không phải Côn Luân đại tiên, hẳn một cái tát đạo phù chào hỏi, đánh Diêm vương gia cũng không nhận ra, tựa là như này treo.

“Phương Yển, Trương Hạo nhưng là hàng thật giá thật đạo sĩ, đạo hạnh cao thâm, có thể biết bấm độn, không phải những thứ kia tên giang hồ lừa bịp.” Vương Đức Toàn nói, “Khuê nữ bệnh chiêm tội, nhanh hơn điểm tốt.”

Nhìn con gái tinh thần uể oải khó chịu, Trần Phương Yển trong lòng cũng gấp, có chút cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng cảm giác, thử một lần cũng không sao, lúc này mới gật đầu đáp ứng.

Trương Hạo móc ra hai đạo phù lục, là hẳn mấy ngày nay họa, tên là thanh tâm phù.

Thanh tâm phù là đạo giáo chính tông chủ lưu nhất một tấm bùa, có thể thanh tâm trừ tà, diệu dụng rất nhiều.

Trương Hạo đốt phù lục, hỏa diễm bay lên, tay niết một cái đặc thù Ấn quyết, hướng về phía hỏa diễm một trào, án nước vào chén, khi khi một tiếng thủy hỏa hòa vào nhau, linh quang mượn lửa hiện hình, lại trong nước kết thành một đạo phù văn, ánh lửa chợt lóe, lại trong nháy mắt tản đi.

“Chuyện này...” Nhìn thấy một màn này, Trần Phương Yển không khỏi kinh ngạc ở, mặc dù ánh lửa ở trong nước kết thành phù văn chỉ là trong nháy mắt, nhưng Trần Phương Yển vẫn nhìn trong chén, chẳng lẽ là ảo giác?

Trương Hạo lại đốt một tấm bùa, dựa theo mới vừa rồi bước, Ấn quyết bắt hỏa, ấn nước vào chén, linh quang mượn lửa hiện hình, kết thành phù văn, lại một tránh tức thì, sáp nhập vào trong nước.

♥đọc truyện với //truyenc U atui.net/

Đạo thư viết, “Thiên hạ chi tinh, không có cái nào không hòa tan nước, thiên hạ thần, không có cái nào không hòa tan hỏa.”

Phù thủy, không phải đem đốt xong lá bùa tro bỏ vào trong nước, mà là lấy đặc thù thủ ấn, bắt lại hỏa diễm, trong nháy mắt ấn vào trong nước, thủy hỏa hòa vào nhau.

Mà lần này, Trần Phương Yển cũng thấy rõ, không phải là ảo giác, Trương Hạo thật biết đạo thuật!

“Triều triều, tịch tịch, tới uống nước, xong ngay đây.” Trương Hạo một mặt mỉm cười.

Hai tỷ muội hiếu kỳ nhìn phù thủy, nóng sốt thoát nước, có chút khát nước, yếu ớt đã uống vài ngụm, chỉ cảm thấy một cỗ thanh tâm khí lạnh, xua tan sốt cao nóng bỏng, uế oải suy yếu thần tình cũng vì đó rung một cái, đáng yêu tách tách đuổi người một cái, khuôn mặt nhỏ nhắn khí sắc cũng khôi phục chân chính, nhu thuận cười ngọt ngào.

“Thăm thăm, mau nhìn được rồi.” Nhị Lăng Tử ở bên cạnh sợ hô lên, “Trương ca thật là thần, đạo hạnh cao thâm, pháp lực vô biên.”

Trần Phương Yển ngậy ngấn, cảm thấy kỳ lạ, quả thực là hiệu quả nhanh chóng, mới vừa uống vào là tốt rồi, cũng quá linh nghiệm đi.

“Trương Hạo có thể lợi hại, bằng không thế nào làm ta khuê nữ cha nuôi.” Vương Đức Toàn một mặt đắc ý cười, dùng cùi chỏ đụng một cái tự mình bà nương, tựa hồ muốn nói, xem đi, con gái này cha nuôi không có bái sai.

Trần Phương Yển phục hồi lại tinh thần, tức giận liếc một cái Vương Đức Toàn, bất quá trong lòng cũng là vui mừng, ai không hy vọng chính mình con cái bình an, Trương Hạo thật là cái cao nhân dị sĩ, con gái có này cha nuôi chiếu cố, xác thực không thua thiệt.

“Mẹ, ba, thật thoải mái nha, thật giống như một điểm không khó chịu rồi.” Hai tỷ muội giòn tan thanh âm, đáng yêu tách tách,

“Nhanh cho cha nuôi nói cảm ơn, ba không có lừa các người đi, cha nuôi là Thần Tiên, biết pháp thuật.” Vương thúc trêu chọc con gái, một mặt cứng chiêu.

Hai tỷ muội nhìn Trương Hạo, có chút ngượng ngùng bộ dáng, ôn nhu nói, “Cảm ơn cha nuôi!”

“Ha ha!” Trương Hạo cười vui vẻ, “Ngoan ngoan, ngày khác cho các người mua Đường Đường.”

“Không ăn đường, mẫu thân nói, ăn kẹo muốn sâu răng, trưởng thành không xinh đẹp.” Vương Triều Nhan đáng yêu tách tách ngữ điệu, Vương Tịch Nhan lại nói tiếp, “Cha nuôi biết pháp thuật, biến thành đại ngư ngư, cùng chúng ta chơi đùa.”

“Ây...” Trương Hạo không nói gì, này hai nha đầu là cố ý đi, nhất định phải hấn biến hóa cái đại ngư ngư.

Vương Đức Toàn hai vợ chồng nhưng là bị chọc cười, một trận vui vẻ cười.

“Phương Yến, khuê nữ không sao, đi nhanh làm cơm, bận rộn cả ngày, đều còn đói bụng.” Vương Đức Toàn nói.

Trần Phương Yến gật gật đầu, buông xuống con gái, “Triều triều tịch tịch đều ngoan ngoãn, mẫu thân đi làm cơm.”

“Ừm.” Hai tử muội ứng tiếng, rất là nhu thuận.

“Trương Hạo, người theo khuê nữ chơi lấy, ta thương lượng với Nhị Lăng Tử một hồi niên tế.” Vừa nói, Vương Đức Toàn cùng Nhị Lăng Tử đi rồi phòng khách.

Bước sang năm mới rồi, vớt thi khách có một cái niên tế lễ, mà vớt thi khách nhất mạch thuộc về Vu Nhân, tôn trọng đời đời tương truyền cổ xưa lễ nghi, niên tế khá là trang nghiêm, chuẩn bị đồ vật cũng nhiều.

Đương nhiên, Trương Hạo mạch này cũng phải cùng theo một lúc tham gia niên tế, dựa theo truyền thống tín ngưỡng, dựa vào cái gì ăn cơm thì phải bái gì đó Thần Tiên, Trương Hạo mạch này cảm thi nhân, lúc xưa sau đặc biệt tiếp con sông này Thủy quý làm ăn, cho nên cũng phải tế bái một phen.

Bất quá Trương Hạo mạch này chỉ là ngoại lai hộ, cùng cùng đi đốt đem tiền giấy liền xong chuyện mà, coi như là cho Hà Thần lão gia lên tiếng chào hỏi.

Lại nói hai tử muội xuống giường, kéo Trương Hạo chơi đùa, nhất định phải hấn biến thành đại ngư ngư, bằng không cũng không cùng hấn chơi.

Trương Hạo buồn rầu khóc, chỉ đành phải trong lòng xoay ngang, nằm trên đất cho hai cái tiểu nha đầu làm ngư ngư, hai nha đầu một trận cười

đùa, còn leo đến trên lưng hẳn chơi đùa nổi lên cười trâu ngựa, cũng làm hẳn chơi đùa quá sức.

Chơi một lúc lâu, Trần Phương Yến tới kêu ăn cơm, thấy Trương Hạo bộ dáng kia, không nhịn được dở khóc dở cười.

Lúc ăn cơm sau, hai tỷ muội cười trâu ngựa chơi đùa vui vẻ, đưa đến băng ghế nhỏ, dính Trương Hạo bên người ngồi.

Khoảng thời gian này Vương Đức Toàn rất bận, công trường còn có mấy ngày để cho Nghỉ cuối năm, rất nhiều chuyện đều bận rộn sửa sang lại, Trần Phương Yến sớm từ làm lão sư chức vị, ở nhà mang hài tử, cũng giúp Vương Đức Toàn trong sự quản lý vụ.

Mà Vương Đức Toàn bao công càng ngày càng lớn, rất nhiều quan hệ lấy đi động, tại cộng thêm trong thành nhà mẹ còn có một nhóm lớn quan hệ thân thích, Vương Đức Toàn xã giao cơ hồ sắp xếp hoàn toàn, bất quá tự mình khuê nữ bá cha nuôi, đây chính là đại sự.

Trương Hạo bấm ngón tay tính toán, chọn rồi kỳ, tiệc rượu đặt ở năm mới mừng chín, hoàng đạo chính cung cát nhật.

Ăn muộn, Trương Hạo về nhà, chân trước vừa ra cửa, phía sau Nhị Lăng Tử liền lén lén lút lút chạy tới, một mặt thật thà chất phác cười, lại cho hẳn đưa một cái bao lì xì.

“Trương ca, người chỉ điểm phương pháp thật đúng là tác dụng, Dư Hân tha thứ ta đây.” Nhị Lăng Tử rất là hưng phấn.

Trương Hạo cũng không khách khí, néo một cái bao tiền lì xì, rất dày một chồng, không khỏi hài lòng gật gật đầu, hàng này quả nhiên kẻ gian biết con đường.

“Tha thứ là tốt rồi, chuyện đã thành hơn nửa, tạm thời giữ này tư thế là được.” Trương Hạo nói.

“Tiểu học muốn nghỉ, Dư Hân nói năm sau phải điều đi, vậy phải làm sao bây giờ?” Nhị Lăng Tử có chút nóng nảy.

“Ta xem qua nàng tướng mạo, gia cảnh trong thành cũng liên bình thường phải điều đi mà nói, nhờ quan hệ cũng nhất định rất phiền toái.” Trương Hạo nói, “Bất quá nàng đã nguyên lai người, người đừng quá gấp, nghỉ thời điểm, cầu nàng đừng điều đi, nàng khẳng định cũng không muốn phiền toái trong nhà.”

“Còn có...” Nói tới chỗ này, Trương Hạo nhẹ giọng ho khan một tiếng, “Ho khan một cái, người nghĩ biện pháp làm một nhánh tươi mới lộc nhưng, nhớ kỹ, phải là mới mẻ, không muốn tiêm thuốc bên trong liên quan, ta cho người họa một đạo vận phù túi gấm, tặng thêm vận khí, bảo đảm ngày nghỉ này là có thể được việc.”

“Lợi hại như vậy!” Nhị Lăng Tử nghe một chút, nhất thời mừng rỡ, vừa tò mò hỏi, “Trương ca, này vận phù túi gấm tại sao phải dùng tươi mới lộc nhưng, vật kia thật giống như dùng để... Cường dương.”

“Ha, tiểu tử người biết cái gì, đây là bí truyền tuyệt học, có còn muốn hay không đòi bà nương rồi hả?” Trương Hạo nghiêm trang ngữ khí, cũng làm Nhị Lăng Tử hù dọa rồi, mau ngậm miệng.

Trương Hạo cũng không nói bậy bạ, vật này đúng là bí truyền, nhưng lại không phải đạo môn bí truyền, mà là giang tương phái bọn lừa đảo bí truyền, tên là hoa đào thần phù, thuộc về thấp hèn thủ đoạn, lấy tươi mới lộc nhưng làm chủ, phối hợp mấy vị thuốc dẫn, chế thành phù lục túi gấm, nam tử đeo đeo ở trên người, có thể kích thích nam nhân vị, hấp dẫn những thứ kia tịch mịch khuê các nữ nhân, bất tri bất giác liền xúc động.

Nói trắng ra là, vật này chính là thuốc giục tình.

Đương nhiên, Trương Hạo tuy là cái đại lừa dối, nhưng giang hồ có quy củ giang hồ, thủ đoạn này quá hạ lưu, bị hư hỏng đạo nghĩa, phải tránh dùng linh tinh, bất quá Nhị Lăng Tử đã cùng Dư Hân từng có chuyện kia, bây giờ quan hệ lại hòa hảo rồi, sớm muộn đã thành chuyện, hẳn chỉ là hỗ trợ đẩy một cái.

Số từ: 2703

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Chuẩn Bị Hết Năm Làm Ăn

Cửa ải cuối năm sắp tới, các ngành các nghề đều là mùa thịnh vượng, Trương Hạo sáng sớm thức dậy, cũng bắt đầu chuẩn bị hết năm làm ăn, đánh xe vào huyện thành.

Trương Hạo mạch này, tại An Dương Huyện truyền hai ba trăm năm, chỉ còn lại Trương Hạo này một cây độc miêu, tổ tiên những đồng môn khác hoặc là đổi nghề, hoặc là rời đi An Dương Huyện, niên đại lại quá lâu, cơ hồ đều không qua lại.

Bất quá còn có một nhánh truyền nhân, một mực cùng Trương Hạo gia giữ qua lại, tổ tiên họ Hà, là hãn sử phụ sử huynh, đổi nghề làm quan tài tượng, nhưng Hà sử thúc chỉ sống hơn sáu mươi tuổi, nhi tử sống hơn 70 tuổi, đều đã qua đời, hậu nhân ở trong huyện thành, mở ra một nhà quan tài tiệm, nhân tiện kinh doanh nển thơm tiền giấy chờ truyền thống đồ dùng.

Sử phụ vẫn còn thời điểm, ngày lễ ngày tết, Hà gia hậu nhân đều muốn tới thăm một hồi

Trương Hạo rất được đối nhân xử thế chi đạo, nhân tế quan hệ là cần phải, trở lại lâu như vậy rồi, bao nhiêu đi chào hỏi, cũng thuận tiện mua chút giấy mực, viết đôi liễn họa môn thần gì đó, đây chính là hãn hết năm làm ăn.

Sắp bước sang năm mới rồi, bên dưới thị trấn hương trấn hàng rong, cũng tới trong thành cầm hàng, thị trường bán sỉ rất là náo nhiệt.

Hà gia cửa tiệm, tại thị trường bán sỉ cuối cùng nhất vị trí, tổng cộng có Tam gia kinh doanh nển thơm tiền giấy, mặc dù khu vực rất kém cõi, làm ăn

lại tốt nhất, chung quy bước sang năm mới rồi, nhà nhà cũng phải dùng nến thơm tiền giấy, lượng tiêu thụ cực lớn.

Hà gia cửa tiệm là đứng đầu kia một nhà, trong tiệm bày đầy quan tài, cạnh cửa là nến thơm tiền giấy, bận bịu khí thế ngất trời.

Trương Hạo chen vào, liếc mắt liền gặp được rồi Hà gia lão gia tử, thét, “Hà sư điệt, vài năm không thấy.”

Hà Chính Minh mới năm mươi ra mặt, thân thể và gân cốt rất cường tráng, bình thường ở nhà làm quan tài, trong cửa hàng bận rộn thời điểm, cũng tới trợ giúp, chính cúi đầu cho một vị khách hàng số tiền giấy, nghe được thanh âm, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy là một cái tro đạo bào cũ kỹ người thanh niên, vài năm không thấy, Trương Hạo biến hóa có chút lớn, trong lúc nhất thời không nhận ra được.

“Người là...”

Hà Chính Minh sửng sốt một chút, bất quá này An Dương Huyện, có thể gọi hãn cháu người cũng không nhiều, lập tức nghĩ tới, kinh hô, “U! Là sư thúc, người chừng nào thì trở lại!”

Trương Hạo xuất gia tu đạo chuyện, không chỉ có Thành Nam Trấn truyền khắp, bọn họ này nghề nghiệp trong vòng, cũng truyền đi mơ hồ.

“Ha ha, Hà sư huynh, vẫn khỏe chứ.” Trương Hạo tay cầm Pháp Ấn, được rồi một cái đạo sĩ lễ tiết.

Hà Chính Minh cũng hành một cái lễ tiết, mặc dù làm quan tài tượng, nhưng vẫn là đạo sĩ.

“Lão bà tử, Đại nhi, con dâu, mau tới đây lên tiếng chào hỏi, là Trương sư thúc trở lại.” Hà Chính Minh ý vị kêu, lễ phép không thể bớt.

Người một nhà đang bận làm ăn, nghe được lão gia tử tiếng kêu, biết là người quen đến rồi, bất quá này trương sư thúc là ai, chẳng lẽ là vị kia xuất gia tu đạo Trương sư thúc trở lại?

Mấy người đi tới nhìn một chút, đều thiếu chút nữa không nhận ra được, Trương Hạo biến hóa xác thực quá nhiều, lúc trước cho người nhà họ Hà ấn tượng, Trương Hạo vẫn là một đệ tử, nhưng hăm hở, tài hoa hơn người, có thể nói là thiếu niên thiên tài, mà bây giờ Trương Hạo, hoàn toàn giống như một cái bình thường nông thôn đạo sĩ.

“Sư thúc tổ tốt.” Hà gia nhi tử cũng học được đạo sĩ, mặc dù tuổi tác còn lớn hơn Trương Hạo rồi mấy tuổi, nhưng sư môn bối phận cũng không dám làm bậy, Trương Hạo nhưng là Hà gia gia gia đồng lứa.

Mấy người một trì hoãn, buôn bán trong tiệm cũng ngừng, không tới nơi này cầm hàng người, ít nhiều gì đều tin một bộ này, gặp người ta đồng môn sư huynh chạm mặt, cũng không người không dám oán phiền, ngược lại tốt hiếm thấy trẻ tuổi này đạo sĩ là ai?

Còn trẻ như vậy tiểu tử, bọn họ còn không có gặp qua làm đạo sĩ, hơn nữa so với Hà gia lão bản bối phận còn cao, chẳng lẽ là cao nhân đặc đạo phản lão hoàn đồng, trong lòng mọi người đều là hiếu kỳ.

“Hà sư diệt, quấy rầy người làm ăn.” Trương Hạo là đi giang hồ người, đương nhiên biết không có thể người xấu cuộc sống gia đình ý, nói thẳng chính sự, “Ta mua 3 quyển giấy đỏ, một chồng giấy vàng, một khối mài mực, một túi chu sa, ngày khác làm xong, tới trong thành mở đường hội chúng ta trò chuyện tiếp.”

Hà Chính Minh cũng không thấy quái, kêu nhi tử đi lấy đồ vật, bỏ túi thành một đại bó.

“Đúng rồi, bây giờ đạo hội đổi thời gian, định tại âm lịch ngày mùng 1 tháng 2, địa điểm vẫn là chỗ cũ.” Hà Chính Minh nói.

“Ừ, biết, đa tạ sư chất nhắc nhở.”

Trương Hạo gật gật đầu, đưa tiền, gánh lên đồ vật đi

Ma Y đạo làm một giáo phái, đương nhiên cũng có tổ chức mình, Kiến Quốc sau mấy lần đại thanh tẩy, Ma Y đạo thân ở thế tục, bị trọng thương, truyền thừa đoạn tuyệt, nhưng thật ra là chỉ Ma Y đạo tổ chức không có, cũng không phải là Ma Y đạo sĩ không có.

Mấy năm nay chính sách cởi mở, lại có người bắt đầu tổ chức đại gia, hết năm thời điểm mở đạo hội, đem toàn huyện đồng hành tụ tập lại, ăn một chút cơm, bái bái tổ sư gia, xử lý bồi phạt chờ, cũng thuận tiện nói một chút ngành nghề chuyện bên trong.

Trương Hạo ra thị trường bán sỉ, tại trên đường chính đi dạo chơi, ánh mắt lại len lén hướng mắt nhìn lui tới mỹ nữ, đặc biệt là kia từng cái tất chân ** **, nhìn đến Trương Hạo trong lòng dứt khoát.

Ở nông thôn ngậy ngô lâu như vậy, Trương Hạo rất là hoài niệm trong thành gọn gàng phần hoa.

Chính gọi là người dựa vào ăn mặc, Phật dựa vào kim trang, đối với tuyệt đại đa số người mà nói, đều thuộc về bình thường tướng, người nhà quê cùng người trong thành không cũng không khác biệt gì, nhưng trong thành có tiền, kiến thức rộng, sinh ** mặt, biết như thế nào tiêu tiền, không nói ăn diện được có nhiều diêm dúa, chỉ là hơi chút sửa sang một chút, nhìn qua liền thật tốt rồi.

Trương Hạo chưa bao giờ che giấu chính mình bản tâm, hẳn chính là một cái bình thường người, cũng hướng tới gọn gàng xinh đẹp sinh hoạt, thích nữ nhân xinh đẹp.

Một đường đi một chút nhìn một chút, tại tiệm thuốc bắc mua chút ít dược liệu, chuẩn bị cho Nhị Lăng Tử làm hoa đào túi gấm, sau đó lại đi dạo

đến bách hóa thị trường, tìm một vị trọng yếu nhất thuốc dẫn.

Này bách hóa thị trường là huyện thành lớn nhất một nhà thị trường, lúc xưa sau là mua bán xã, sau đó mua bán xã sập tiệm, nơi này bị hộ cá thể nhận thầu, thành tư doanh thị trường.

Mặc dù bọn họ này lão huyện thành bề ngoài, còn dừng lại ở bảy tám chục năm, đều là chút ít lúc xưa sau kiến trúc, nhưng trong thương trường lấp đặt thiết bị, cũng rất có cấp bậc, cùng trong thành phố lớn không có phân biệt.

Đương nhiên, tới nơi này mua đồ, đều là trong thành người có tiền, ăn diện rất thể diện, Trương Hạo một thân nông thôn đạo sĩ bộ dáng, đi tới tựa là tiêu điểm, không ít người đều ghé mắt nhìn mấy lần, giống như trong vườn thú nhìn hiếm lạ giống như.

Nhưng nhắc tới cũng kỳ quái, Trương Hạo quê mùa cục mịch, làm cho người ta cảm giác cũng rất tự nhiên hiền lành, không chút nào cảm giác chán ghét.

Mà Trương Hạo gần đây tu đạo thành công, thất lưỡng không chua, chân không mệt, tinh tướng cũng có sức lực, có người cùng hăn mắt đối mắt lên, hăn cũng tương đối có thành tựu mỉm cười gật đầu, không chút nào tránh, hơi có mấy phần cao nhân đắc đạo khí độ, ngược lại để cho đối phương cảm giác có chút lúng túng, khí tràng rõ ràng đè lại tình cảnh.

Nhưng mà mọi người nhưng không biết, giá cao người bộ dáng trẻ tuổi đạo sĩ, ánh mắt lúc nào cũng len lén phiêu động qua những người đẹp, trong lòng đoán, mỹ nữ này không tệ, tướng mạo đỏ thắm, sáng nay từng có âm dương điều hòa, ** ** như vậy sòng, đoán chừng là thích sau vào... Hắc hắc!

Không thể không nói, Trương Hạo hàng này rất vô sỉ, ý vào chính mình tương ngộ thuật, tất cả đều là theo dõi những thứ kia chuyện xấu xa, hạ lưu

hèn mọn, lại giả vờ được nghiêm trang, rất được nghiêm trang đạo mạo chân lý.

Tìm tới bán đồ trang điểm quầy, nhân viên bán hàng là một cái cô nương xinh đẹp, tuổi tác không lớn, mới mười tám mười chín, hẳn là tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp ngay tại huyện thành đi làm, ít đọc sách, rất tốt khi dễ đáng vẽ.

Trương Hạo thẳng sống lưng, một mặt mỉm cười, hỏi, “Tiểu muội, có sơn chi sữa ong chúa dầu sao? Muốn tinh khiết cái loại này.”

Nhân viên bán hàng cô nương sững sốt một chút, đạo sĩ kia đại thúc lại muốn mua đồ trang điểm, hơn nữa còn là đan phương sơn chi sữa ong chúa dầu, chẳng lẽ phải đi nhà khách mượn phòng?

Bán hàng cô nương mặc dù tiểu, lại một điểm không ngốc, bây giờ đầu năm nay, trên mạng khắp nơi đều là hòa thượng đạo sĩ mượn phòng tin tức, trong đầu nghĩ, đạo sĩ kia đại thúc cũng quá biết hưởng thụ rồi, còn biết dùng sơn chi sữa ong chúa dầu, chẳng lẽ là từ bên ngoài thành phố lớn trở lại, thật là thành biết chơi a.

Đan phương tinh du bình thường rất ít người dùng, cơ hồ đều dùng hợp lại tinh du điều chế được rồi nước hoa hoặc hương huân, chỉ có một chút phi thường có thưởng thức người, mới có thể theo đuổi đan phương tinh du công hiệu, mà sơn chi sữa ong chúa dầu công hiệu là tăng tiến tình ý cảm giác, hiểu chuyện nữ nhân, làm chuyện kia trước sẽ dùng một điểm, đề cao với nhau hưởng thụ, nam nhân không hiểu tinh du, đương nhiên không biết, mà nữ nhân cũng không tiện nói ra, vì vậy tự là một cái công khai bí mật.

Trương Hạo một cái đạo sĩ, lại mua như vậy có tình cảm đồ vật, cũng khó trách bán hàng cô nương sẽ nghĩ lệch.

“Đại thúc, người muốn mấy chai?” Bán hàng cô nương trong lòng khinh bỉ, này đại thúc mặt ngoài nhìn làm bộ giống người, cũng không phải đồ tốt.

“Ách! Đại thúc?” Trương Hạo nghe nói như vậy, ám đạo khe nằm, lại có em gái kêu đại thúc, chẳng lẽ hăn mặt đẹp trai thật rất tang thương, vội vàng nói, “Tiểu muội, ta cũng không phải là đại thúc, còn rất trẻ, gọi ta soái ca là được rồi.”

Bán hàng cô nương thiếu chút nữa không có sặc, chưa thấy qua vô sỉ như vậy người, cũng lười nói nhiều, “Người tốt cuộc muốn mấy chai? 180 một chai.”

“Ha ha, mới 180 a, không tính là quý, cho ta tới hai cân.” Trương Hạo một mặt mỉm cười, túi áo rồi có tiền, nói chuyện cũng giống cái cường hào giống như.

Bán hàng cô nương nghe một chút, lại không nhịn được “Khì khì” cười vui vẻ, “Đại thúc... Nha, sai lầm rồi, là soái ca, người cũng quá trêu chọc, tinh du nào có luận cân bán, một chai liền mười ml.”

“Mẹ kiếp, ít như vậy!”

Trương Hạo sợ hết hồn, mặc dù đã sớm biết tinh du rất đắt, nhưng hăn vẫn cho là, một chai tinh du ít nhất cũng có nửa cân đi, lại không nghĩ rằng mới mười ml, này giới ạ bực nào hổ cha, kia nhiều lắm thiếu tiền một cân a.

“Cái kia... Muốn một chai là đủ rồi.”

Trương Hạo sức lực trong nháy mắt bị đè ép xuống, trong lòng cái kia khe nằm, người trong thành chơi đùa đồ vật, thật đặc biệt mẫu thân quý a.

Bán hàng cô nương theo trong quầy cầm một chai đi ra, Trương Hạo móc tiền, tựu tại lúc này, sau lưng truyền tới một dễ nghe tiếng kêu, “Trương Hạo, người tại sao lại ở chỗ này?”

Trương Hạo quay đầu nhìn lại, không khỏi trước mắt kinh diễm sáng lên, đúng là Tống Tĩnh Di lão sư.

“U, trùng hợp như vậy, Tống lão sư tốt.”

Huyện thành này nói nhỏ không nhỏ, nói lớn cũng không lớn, gặp phải người quen gì đó rất bình thường, chỉ là không nghĩ đến lại gặp Tống Tĩnh Di rồi, Trương Hạo cặp kia mắt giáo hoạt, không nhìn được len lén nghiêng mắt nhìn qua Tống Tĩnh Di thân thể mềm mại.

Tống Tĩnh Di vóc người rất tốt, cao gầy yếu điệu, da thịt trắng nõn, tiêu mỹ đoan chính thanh nhã mặt trái soan, nhuộm thành thiên sắc ôn nhu tóc quăn, giống như sóng thác nước giống nhau theo vai buông xuống qua eo mềm ** **, phong thái thướt tha, đồ trang sức trang nhã nhẹ vệt.

Nàng ăn diện cũng xinh đẹp, trong tay vịn một cái tịnh lệ xách tay, trên người một món màu cà phê dây áo khoác ngoài, bên trong phối hợp mét trắng dệt len áo lót, buộc vòng quanh ôn nhu ôn uẩn đường cong, hạ thân là màu xanh da trời váy ngắn, phối hợp chỉ đen làm nền tảng quần, êm dịu ** ** bó chặt, hai cái thon dài ** **, dưới chân một đôi giày cao gót, không hề giống kỳ tha nữ nhân như vậy dương khí, mà là một loại thời thượng giản lược phong phạm, đoan trang ưu nhã, liếc mắt là có thể nhìn ra là một đàn bà đàn hoàng.

“Người cái tên này, làm sao mặc giống như người đạo sĩ, tới nơi này làm gì?”

Thấy Trương Hạo ánh mắt kia, Tống Tĩnh Di trong lòng sẽ không tức giận, biết rõ người này giả vờ chính đáng, một điểm không đứng đắn.

Số từ: 2773

THIÊN TÀI ĐẠO SĨ

Yếm Nhĩ Đạo Linh
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Đã Qua Kim Tích

“Ha ha, muốn qua năm, ta tới trong thành mua chút giấy, về nhà viết đôi liễn họa môn thần.” Trương Hạo một mặt đòi cười, tương đối có thành tựu nói.

“Viết đôi liễn họa môn thần, dùng rồi nhiều như vậy giấy?”

Tống Tĩnh Di có vài phần hồ nghi, cảm thấy Trương Hạo người này qua loa lấy lệ nàng, khiêng như vậy một đại bó giấy, ít nhất phải viết mấy trăm bức đôi liễn.

“Ta là cầm đi nông thôn bán, trong nhà là đạo sĩ, làm chút truyền thống tiết làm ăn.” Bằng tay nghề của mình kiếm tiền sống qua ngày, không phải là cái gì mất thể diện chuyện, đương nhiên, mặt mũi cũng phải ôm, lại nói, “Ta trở lại cũng nhàn rồi không chuyện gì, cảm thấy này truyền thống đồ vật, đều là lão tổ tông văn hóa, không thể đứt truyền thừa.”

Tống Tĩnh Di nghe lời này, trong lòng không hiểu đau nhói, biết rõ Trương Hạo là cô nhi, từ bên ngoài chán nản trở lại, một người lẻ loi, còn phải kiếm tiền nuôi mình.

Vốn là Tống Tĩnh Di muốn cho Trương Hạo tìm một công tác chính thức, nhưng năm nay liền muốn xong rồi, suy nghĩ để cho Trương Hạo ở nhà nghỉ ngơi một đoạn thời gian, mở ra năm lại đi tìm Trương Hạo, có thể Trương Hạo tình trạng, hẳn là trải qua rất kém cỏi.

“Sắp đến trưa rồi, còn chưa ăn cơm chứ, lão sư mời người ăn cơm.” Tống Tĩnh Di đi tới Trương Hạo bên người, ôn uyển ngữ khí, giống như Đại tỷ tỷ quan tâm đệ đệ giống nhau.

Trương Hạo theo bản năng hít một hơi thật sâu trên người Tống Tĩnh Di đậm nhã mùi thơm của nữ nhân, trong lòng không nhịn được lắc lư, mà có người mời ăn cơm, vẫn là như vậy tịnh lệ có phạm Tống lão sư, Trương Hạo đương nhiên không khách khí, vội vàng gật đầu đáp ứng.

Tống Tĩnh Di nhoẻn miệng cười, thật sở thích Trương Hạo tính cách, một điểm không làm bộ.

Người cùng người lui tới, nên khách khí thời điểm mới khách khí, không nên khách khí thời điểm liền không nên khách khí, nếu không thì sinh ra.

Ra thị trường, Tống Tĩnh Di xe nhỏ ngừng ở bên cạnh, là một chiếc màu trắng Santana, lại nói Trương Hạo vẫn là lần đầu tiên ngồi sa hoa như vậy xe, trong lòng có chút nhỏ tiểu kích động.

“Trong thành có gia mới mở nồi lẩu, thật tốt, chúng ta đi nơi đó.”

“Ta ăn thanh đạm, nồi lẩu quá cay độc, ăn đối với thân thể không được, thì đơn giản điếm, tìm một quán cơm nhỏ tùy tiện ăn một chút cái gì.” Trương Hạo khoảng thời gian này là hàng thật giá thật tu đạo, ăn rất tu bổ, khẩu vị cũng rất thanh đạm, dưỡng sinh kiện thể.

Bất quá Tống Tĩnh Di nghe, trong lòng nhưng là chua chua, cho là Trương Hạo sợ nàng tiêu tiền, cố ý nói không ăn nồi lẩu.

“Vậy chúng ta đi ăn sa oa, tiểu tây nhai có một nhà cửa hiệu lâu đời sa oa, mùi vị thật tốt.” Tống Tĩnh Di nói, xe đi rồi tiểu tây nhai.

Tiểu tây nhai cửa hiệu lâu đời sa oa, tại bọn họ huyện thành coi như là xưng tên, Trương Hạo cũng không xa lạ, ban đầu ở trong thành học trung học, hẳn liền thích ăn nơi đó sa oa, mùi vị rất chính tông, tám khối một phần, đương thời coi như là thật đắt rồi, các bạn học chủ nhật đi chơi, ăn một bữa cũng coi là ăn chung.

Đến sa oa tiệm, Trương Hạo không khỏi sửng sốt một chút, mặc dù trong huyện thành trước sau như một cũ kỹ, nhưng đại đa số cửa tiệm đều có trang bị mới tu, dần dần đuổi theo thành phố lớn gọn gàng xinh đẹp, mà ở trong đó, vẫn cùng lúc trước giống nhau như đúc, có vẻ hơi dơ dáy bẩn thỉu, duy nhất biến hóa chính là khách nhân thiếu rất nhiều.

Nhớ kỹ ban đầu, nơi này có thể phi thường náo nhiệt, vừa đến giờ cơm cơ hồ là ngồi đầy, nhưng bây giờ lộ ra rất lơ là, bất quá cái này cũng bình thường, người trong thành sinh hoạt càng ngày càng chú trọng, loại trừ khách quen cũ, ai còn đến như vậy dơ dáy bẩn thỉu tiểu quán ăn.

Thấy Trương Hạo thần tình, Tống Tĩnh Di nói, “Một nhà này sa oa mở ra vài chục năm rồi, đừng xem bề ngoài hướng ven đường quán, mùi vị rất chính tông, đều là dùng truyền thống cách làm, ta khi còn bé đi theo ba mẹ trở lại thăm người thân, thích ăn nhất nơi này sa oa.”

Tống Tĩnh Di là tiến sĩ học giả, đối với người đối với chuyện đều một phần chính mình lý giải cùng cảm ngộ, không phải cái loại này theo đuổi bề ngoài thì ngăn nắp nông cạn nữ nhân.

“Ta biết nơi này, lúc trước trong thành lúc đi học, cùng đồng học đã tới.”

Trương Hạo cười một tiếng, đi theo Tống Tĩnh Di vào cửa hàng, trong lòng lại không nhìn được thấy cảnh thương tình.

Nhớ kỹ có một lần, các bạn học tổ chức đi ra chơi đùa, tới đây lần ăn sa oa, Lâm Tuyết Nghê quên mang tiền, hăn một mặt lạnh lùng bộ dáng, giúp Lâm Tuyết Nghê trả tiền, làm bộ như không có vấn đề, thật ra thì trong lòng đặc ý thật lâu, cuối cùng trước mặt Lâm Tuyết Nghê biểu hiện một phen.

Bây giờ nghĩ lại, Trương Hạo trong lòng có chút thương cảm, tốt đẹp nhớ lại, rõ ràng trước mắt, lại giống như bầu trời đêm sao rơi, một cái chớp mắt tức thì, muốn đi tóm lấy, cũng đã là đi qua.

Gần đây cũng chẳng biết tại sao, lúc nào cũng nhớ tới Lâm Tuyết Nghệ.

Có lẽ là hần niên thiếu thiên tài, bây giờ lại chán nản như thế, dễ dàng nhớ lại đã từng phong quang.

Cũng có lẽ là hần phần kia ngây thơ năm lấy, suy nghĩ tu luyện thành tiên, trước mặt Lâm Tuyết Nghệ lấy le một chút, bây giờ thật vào đạo môn, tu thành đạo thuật, lại bình tình tình ngộ, kim tích, đã cảnh còn người mất, hần cũng sẽ không là cái kia ngây thơ thiếu niên.

Tống Tĩnh Di điểm một cái sa oa sủi cỏ, đem thực đơn đưa cho Trương Hạo.

Trương Hạo vừa nhìn, tiện nghi nhất cũng phải mười lăm khối một cái, lập tức minh bạch nơi này làm ăn tại sao không bằng trước kia.

Mấy năm này vật giá leo thang, ăn uống ngành nghề vì hạ xuống chi phí, kỹ thuật cũng càng ngày càng tân tiến, công ngầm dầu, đại cốt phần, canh nước xương bảo, súp đặc bảo, tinh dầu chờ một chút, mà cửa hiệu lâu đời vẫn còn tiếp tục dùng truyền thống cách làm, mặc dù mùi vị chính tông, nhưng chi phí quá cao, giá bán cũng theo đó đề cao.

Mười lăm khối trở lên giá, đối với cái này huyện thành nhỏ đại chúng giai tầng mà nói, quả thật có chút đắt, nhưng đối với cao cấp giai tầng người, lại xem thường nơi này hoàn cảnh dơ dáy bẩn thỉu, cho tới dần dần suy sụp.

Trương Hạo cũng điểm một cái sa oa sủi cỏ, sau đó lại điểm một cái sa oa sủi cỏ, còn có sa oa viên, sa oa bún gạo, sa oa miếng thịt, tổng cộng điểm năm cái.

“Ta gần đây khẩu vị tốt ăn được nhiều.” Trương Hạo có chút ngượng ngùng nói, xác thực lượng ăn đại.

“Khẩu vị tốt cũng không ăn nổi nhiều như vậy a, không ăn hết lãng phí.”
Tống Tĩnh Di tức giận nói, mới vừa rồi còn cho là người này sợ nàng tiêu tiền, đảo mắt bắt đầu lãng phí.

Chờ trong chốc lát, sa oa nấu xong, bưng lên bàn tử, trong nồi vẫn còn ực ực sôi trào, đây là sa oa đặc điểm, giữ ấm tốt truyền nhiệt cân bằng, canh đoán cùng thức ăn giữ một cái tương đối ổn định hoàn cảnh, lẫn nhau nhập vị, vì vậy mùi vị thượng thừa.

Trương Hạo khẩu vị thật tốt, một trận lang thôn hổ yết, ngay cả nước đều uống cạn sạch, một người đỉnh ba cái tráng hán lượng ăn, năm cái sa oa cũng ăn hơn nửa ăn no, nếu như thêm ít sức mạnh, phỏng chừng còn có thể ăn ba cái.

Bất quá chống đỡ quá no rồi, đối với thân thể cũng không tiện, Trương Hạo bây giờ nghiêm túc tu đạo, phi thường chú trọng dưỡng sinh.

Tống Tĩnh Di sợ ngây người, người này thật đúng là ăn xong rồi, mà nhìn thấy một màn này, Tống Tĩnh Di lại không nhịn được đau lòng, Trương Hạo nghèo như vậy, còn ăn nhiều như vậy, thời gian nhất định trải qua không dễ dàng.

“Đúng rồi, người viết đôi liễn cùng môn thần, bao nhiêu tiền một tấm? Muốn đi qua năm, nhà nhà cũng phải dán một hồi, mới có hết năm bầu không khí, ta cũng mua mấy tấm, cho nhà thân thích bằng đưa đi.” Tống Tĩnh Di hỏi, trong lòng suy nghĩ giúp một cái Trương Hạo.

“Ha ha, lão sư muốn, tùy tiện cầm là được, làm sao có thể thu tiền đây.”

Trương Hạo một mặt khăng khái cười, đưa mấy tấm đôi liễn môn thần không coi vào đâu, vật này căn bản không đáng tiền, trọng yếu nhất là giữ gìn mối quan hệ, có lẽ lần sau lại mời hăn ăn cơm, hăn nhiều lắm ăn chút không thua thiệt.

“Chờ ta trở về làm xong, cho lão sư đưa mấy tấm đến trong thành tới.”

Thấy Trương Hạo không muốn thu tiền, Tống Tĩnh Di cũng bất đắc dĩ, muốn cho Trương Hạo một ít phương diện kinh tế trợ giúp, lại sợ bị thương Trương Hạo tự ái, chung quy nam nhân đều sĩ diện, hay là chờ qua hết năm, cho Trương Hạo tìm một cái công tác chính thức.

“Như vậy đi, người đưa tới quá phiền toái, ngày khác ta đi đến nhà người cầm.”

Tống Tĩnh Di uyển nhu cười một tiếng, trong đầu nghĩ cuối năm, Trương Hạo một người bơ vơ không chỗ nương tựa, nàng đến lúc đó đi Trương Hạo gia, cho Trương Hạo mua chút đồ tết gì đó, cũng tốt có cái hết năm đáng vẻ.

Ra sa oa quán ăn, Tống Tĩnh Di hôm nay là chủ nhật, không có lên giờ học, nói là bước sang năm mới rồi, trạm xe quá đầy, nàng lái xe đưa Trương Hạo trở về.

Trương Hạo đương nhiên tình nguyện rồi, có sa hoa xe nhỏ ngồi, ai còn ăn no căng bụng đi trạm xe đầy xe, rất là vô sỉ đáp ứng.

Tống Tĩnh Di đưa hân đến Thành Nam Trấn, hân ngược lại muốn xuống xe, chính mình đi tiểu quốc lộ về quê hương, bất quá Tống Tĩnh Di nhất định phải tiếp tục đưa hân, hân cũng chỉ được cố mà làm tiếp nhận, chính là đem hân đưa đến trong thôn.

Bất quá nông thôn tiểu quốc lộ bùn đất nhiều, Tống Tĩnh Di trở về được rửa xe rồi, Trương Hạo trong lòng thật cảm động.

Ngày thứ hai, Trương Hạo bắt đầu bận rộn chuyện chính.

Viết đôi liễn rất đơn giản, đem tờ giấy cắt xén tốt mai mực, viết, hết năm đôi liễn, chủ yếu viết cát tường như ý câu đối.

Trương Hạo văn tài rất tốt, luyện chữ đẹp, từ nhỏ đã cùng sư phụ học những thứ này tay nghề, làm quen tay hay việc, một ngày viết mấy trăm bức đôi liền.

Họa môn thần khá là phiền toái một hồi, nói cho đúng, môn thần không phải họa, mà là in.

Đầu tiên, điều chế thuốc màu, lấy tài liệu đều là trên sườn núi đủ loại thực vật hoặc hoa dại, giã nát, loại bỏ, tinh luyện tự nhiên sắc tố.

Sau đó, đi trên sườn núi chặt cây, tước cục gỗ, sắp chữ điêu khắc.

Cuối cùng, đem sắc tố thoa lên cứng nhắc lên, trải lên tờ giấy, nghiền ép, hình vẽ liền ấn được rồi.

Dân gian thờ phụng môn thần có rất nhiều, Quan Vũ, Trương Phi, Tần Quỳnh, Trình Giảo Kim chờ một chút, lịch sử đúng là có người này, đi qua văn nghệ thủ pháp gia công, lấy hí khúc, kể chuyện cổ tích, tiểu thuyết chờ, tại dân gian lưu truyền rộng rãi, lại tại truyền lưu trung không ngừng bị thần hóa, giao phó cho càng nhiều đạo nghĩa cùng tượng trưng, cuối cùng trở thành mọi người cung phụng thần linh.

Cổ nhân truyền thống tín ngưỡng phi thường chất phác, nhưng đến cận đại, truyền thống văn hóa chạy mất, khoa học quan niệm trùg kích, để cho ** ** tuyệt đại đa số người không có tín ngưỡng, cho tới hiện đại sinh hoạt chưa từng có giàu có, mọi người ngược lại trải qua không vui, mà Quan Vũ, Trương Phi chờ truyền thống thần linh, cũng dần dần mất đi hào quang.

Bản mới Tam Quốc Diễn Nghĩa, Quan Vũ, Trương Phi, Gia Cát Lượng đám người, đều bị đánh thành người phạm, ý đồ gần sát lịch sử, nhưng lại dựa theo nguyên bản bên trong nội dung cốt truyện tiến hành, mà nguyên bản chỉ là tiểu thuyết, tiểu thuyết không phải lịch sử, cho tới không hợp lý, người không giống người, thần không giống thần.

Thật ra thì đây cũng là hiện đại đạo giáo lúng túng, đạo giáo lý luận hệ thống đã sớm thâm căn cố đế, nhưng đạo giáo bắt nguồn từ xa xưa, kẻ thu thập tầng tầng lớp lớp, một đời một đời tích lũy, đối với huyền học nghiên cứu, đi sâu vào bản chất, lại bình tình phát hiện, quý quái huyền nói cũng không tồn tại, cùng tự thân thờ phụng lý niệm tướng mâu thuẫn.

Tỷ như tướng thuật, «Ma Y thần tướng» bị tôn sùng là tướng thuật chi kẻ thu thập, nhưng mà người bình thường cũng không biết, tại «Ma Y thần tướng» ra đời trước, tướng thuật nhất mạch thập phần mới vượng, tướng nhân, tướng nữ, tướng ngựa, tướng kiếm, tướng ngọc chờ một chút, “Thầy tướng” là một cái đặc biệt ngành nghề, nhưng «Ma Y thần tướng» ra đời sau đó, hoàn toàn vạch ra tướng thuật bản chất, không có cảm giác thần bí, thầy tướng nhất mạch ngược lại dần dần suy sụp.

Số từ: 2673